Den Europæiske Unions

Tidende

L 239

Dansk udgave

Retsforskrifter

57. årgang

12. august 2014

Indhold

II *Ikke-lovgivningsmæssige retsakter*

FORORDNINGER

★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 869/2014 af 11. august 2014 om nye jernbanepassagerruter** [1] 1

★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 870/2014 af 11. august 2014 om krav til ansøgere om jernbaneinfrastrukturkapacitet** [1] 11

★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 871/2014 af 11. august 2014 om nedsættelse af fiskekvoter for 2014 for visse bestande på grund af tidligere års overfiskning** 14

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 872/2014 af 11. august 2014 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 22

AFGØRELSER

2014/525/EU:

★ **Kommissionens afgørelse af 20. marts 2013 om foranstaltningerne i SA.23425 (11/C) (ex NN 41/10) gennemført af Italien i 2004 og 2009 vedrørende SACE BT S.p.A.** *(meddelt under nummer C(2013) 1501)* [1] 24

2014/526/EU:

★ **Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 6. august 2014 om oprettelse af den digitale forskningsinfrastruktur for kunst og litteratur som et konsortium for en europæisk forskningsinfrastruktur (DARIAH ERIC)** 64

[1] EØS-relevant tekst

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 869/2014

af 11. august 2014

om nye jernbanepassagerruter

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU af 21. november 2012 om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde ([1]), særlig artikel 10, stk. 4, og artikel 11, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I overensstemmelse med artikel 10 i direktiv 2012/34/EU har medlemsstaterne åbnet deres markeder for international passagertransport med jernbane, som leveres af en hvilken som helst jernbanevirksomhed, der har fået tildelt en licens i henhold til samme direktiv. På en international passagerrute har jernbanevirksomhederne ret til at medtage passagerer fra én station til en anden undervejs på den internationale rute, herunder på strækningen mellem to stationer i én og samme medlemsstat.

(2) Indførelsen af nye frit tilgængelige internationale passagerruter med stop undervejs bør dog ikke bruges til at åbne markedet for indenlandsk passagertransport, men bør udelukkende fokusere på stop, der støtter den internationale rute. Hovedformålet med de nye ruter bør være international passagertransport. På anmodning fra de kompetente myndigheder eller berørte jernbanevirksomheder bør det tilsynsorgan, der er omhandlet i kapitel IV, afdeling 4, i direktiv 2012/34/EU, afgøre hovedformålet med en foreslået ny rute.

(3) Åbningen af internationale passagerruter for konkurrence kan have betydning for organisationen og finansieringen af passagerrutetrafik, som leveres under en kontrakt om offentlig trafikbetjening i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 ([2]). Ifølge artikel 11 i direktiv 2012/34/EU kan medlemsstaterne begrænse retten til markedsadgang, hvis udøvelsen af denne ret ville skabe en økonomisk uligevægt i de pågældende kontrakter om offentlig trafikbetjening. På anmodning af de kompetente myndigheder, infrastrukturforvalteren eller den jernbanevirksomhed, som opfylder kontrakten om offentlig trafikbetjening, bør tilsynsorganet afgøre, hvorvidt en foreslået ny international passagerrute ville skabe en økonomisk uligevægt i en kontrakt om offentlig trafikbetjening.

(4) For at undgå afbrydelser af en ny passagerrute, som allerede er påbegyndt, og for at give den nye rute retlig sikkerhed for driften, bør den periode, hvori der kan anmodes om en prøvning af hovedformålet eller økonomisk uligevægt, begrænses og knyttes til tidspunktet for ansøgerens meddelelse om interesse i at drive en ny international passagerrute. Af samme årsag bør tilsynsorganets procedurer for sådanne prøvninger også være tidsbegrænset.

([1]) EUT L 343 af 14.12.2012, s. 32.

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23. oktober 2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70, EUT L 315 af 3.12.2007, s. 1.

(5) En anmodning om en prøvning af hovedformålet bør omfatte alle relevante informationer, der belægger, at hovedformålet med den foreslåede nye rute skulle være andet end at transportere passagerer mellem stationer i forskellige medlemsstater. For at kunne opfylde dette krav bør enheder, som anmoder om en sådan prøvning, kunne anvende standardformularer, som offentliggøres af tilsynsorganerne.

(6) Tilsynsorganet bør udføre både en kvalitativ og kvantitativ analyse for at afgøre formålet med den foreslåede nye rute på mellemlangt sigt frem for at analysere dens karakteristika på et givet tidspunkt. Der bør fastsættes vurderingskriterier i den metodologi, der anvendes af tilsynsorganet ved prøvningen af hovedformålet, for så vidt angår de særlige forhold for jernbanetransport, der gør sig gældende i den berørte medlemsstat. En kvantificeret tærskelværdi bør hverken anvendes kategorisk eller isoleret.

(7) En anmodning om en prøvning af økonomisk ligevægt bør omfatte alle relevante informationer, der belægger, at den foreslåede nye rute ville skabe en økonomisk uligevægt i kontrakten om offentlig trafikbetjening. En foreslået ny rute må anses for at forårsage en økonomisk uligevægt i en kontrakt om offentlig trafikbetjening, hvis der er en væsentlig ændring i værdien af kontrakten om offentlig trafikbetjening, som indebærer, at rutetrafik under den pågældende kontrakt ikke længere ville være bæredygtig eller kunne drives med en rimelig fortjenstmargen på et konkurrencebaseret marked.

(8) Vurderingen af, om der vil opstå økonomisk uligevægt i en kontrakt om offentlig trafikbetjening, bør baseres på en objektiv metode og vurderingskriterier, som fastlægges i den metodologi, der anvendes af tilsynsorganet ved prøvningen af økonomisk ligevægt, for så vidt angår de særlige forhold for jernbanetransport i den berørte medlemsstat. Den økonomiske analyse bør fokusere på den økonomiske virkning af den foreslåede nye rute på kontrakten om offentlig trafikbetjening som helhed, herunder også de specifikt berørte ruter, i hele kontraktens løbetid. En på forhånd fastsat kvantificeret tærskelværdi bør hverken anvendes kategorisk eller isoleret. Ud over den økonomiske analyse af virkningen af den foreslåede nye rute på kontrakten om offentlig trafikbetjening bør tilsynsorganet også tage hensyn til fordelene for kunderne på kort og mellemlangt sigt.

(9) Muligheden for fornyet behandling af en afgørelse, som tilsynsorganet træffer i forbindelse med en prøvning af økonomisk ligevægt, bør begrænses til tilfælde, hvor der er en væsentlig ændring i den nye rute i forhold til de oplysninger, der er analyseret af tilsynsorganet, eller hvis der er en betydelig forskel mellem de faktiske og de anslåede virkninger for rutetrafikken under kontrakten om offentlig trafikbetjening. For at sikre et mindstemål af retlig stabilitet for operatøren af den nye rute bør der være en vis periode, hvor der ikke kan anmodes om en fornyet behandling.

(10) Uden at det berører princippet om tilsynsorganers uafhængighed i deres beslutningstagning, jf. artikel 55, stk. 1, i direktiv 2012/34/EU, bør tilsynsorganerne udveksle oplysninger, og hvor det er relevant i det enkelte tilfælde, samordne deres principper og aktioner for så vidt angår prøvning af hovedformål og økonomisk ligevægt, så der ikke opstår store forskelle i deres praksis, som medfører usikkerhed på markedet for internationale passagerruter.

(11) I alle deres aktiviteter i forbindelse med prøvning af hovedformål og økonomisk ligevægt bør tilsynsorganerne respektere fortroligheden af kommercielt følsomme oplysninger, som de modtager af de parter, der er involveret i prøvningen.

(12) Tilsynsorganer er ikke forpligtet til at opkræve et gebyr for prøvning af hovedformål, prøvning af økonomisk ligevægt eller fornyet behandling af en prøvning af økonomisk ligevægt. Medlemsstaterne kan dog beslutte at pålægge enheder, som fremsætter sådanne anmodninger, gebyrer for det arbejde, som udføres af tilsynsorganet, så nettoomkostningerne ved vurderingerne dækkes. I så fald bør gebyret være ikke-diskriminerende, rimeligt og bør effektivt pålægges alle de anmodende enheder på en gennemsigtig måde.

(13) På baggrund af resultaterne af konsultationerne af interesseparterne og udvekslingen af oplysninger med andre tilsynsorganer bør tilsynsorganerne udvikle en konsekvent metode til prøvning af hovedformål, og hvis relevant, for prøvning af økonomisk ligevægt. Dette ansvarsområde bør ikke begrænses af andre enheder. Prøvningerne bør bygge på en analyse af den enkelte sag frem for bare at anvende forud fastlagte tærskelværdier. Der bør ikke fastsættes nogen tærskelværdier i nationale retsakter. Vurderingsmetoden bør fastlægges på en måde, som stemmer overens med markedsudviklingen, så den kan udvikles over tid, navnlig i lyset af tilsynsorganernes erfaringer.

(14) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelsen fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 62, stk. 1, i direktiv 2012/34/EU —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastsætter de nærmere detaljer for proceduren og kriterierne, der skal anvendes ved bestemmelse af:

a) hvorvidt hovedformålet med en jernbanepassagerrute er at befordre passagerer mellem to stationer i forskellige medlemsstater

b) hvorvidt en international jernbanepassagerrute skaber økonomisk uligevægt i en kontrakt om offentlig trafikbetjening.

Artikel 1a

Undtagelser fra anvendelsesområdet

Denne forordning finder ikke anvendelse på ruter, som tilrettelægges af en virksomhed med henblik på at transportere sine egne ansatte til og fra arbejde, og heller ikke på ruter, hvortil der ikke sælges billetter til offentligheden.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »ny international passagerrute«: en international passagerrute, som foreslås introduceret på markedet, eller indebærer en væsentlig ændring for så vidt angår en øget togfrekvens eller et øget antal stop på en bestående international passagerrute

2) »prøvning af hovedformål«: den vurdering, der udføres af et tilsynsorgan på anmodning af en enhed omhandlet i artikel 5, med henblik på at fastslå, hvorvidt hovedformålet med en foreslået ny jernbanerute er at befordre passagerer mellem stationer i forskellige medlemsstater eller at befordre passagerer mellem stationer i én og samme medlemsstat

3) »prøvning af økonomisk ligevægt«: den vurdering, der udføres af et tilsynsorgan på anmodning af en de enheder, der er omhandlet i artikel 10, og som kun finder anvendelse i medlemsstater, som i henhold til artikel 11 i direktiv 2012/34/EU har besluttet at begrænse retten til adgang til jernbaneinfrastruktur for internationale passagerruter mellem et afgangs- og et bestemmelsessted, der er omfattet af en eller flere kontrakter om offentlig trafikbetjening, med henblik på at afgøre hvorvidt en foreslået ny international passagerrute skaber økonomisk uligevægt i en kontrakt om offentlig trafikbetjening

4) »kontrakt om offentlig trafikbetjening«: en kontrakt om offentlig trafikbetjening som defineret i artikel 2, litra i), i forordning (EF) nr. 1370/2007, som vedrører jernbanetransport

5) »kompetent myndighed«: en kompetent myndighed som defineret i artikel 2, litra b), i forordning (EF) nr. 1370/2007

6) »økonomisk nettovirkning«: virkningen af en kontrakt om offentlig trafikbetjening på omkostningerne og indtægterne ved opfyldelsen af en public service-forpligtelse, under hensyntagen til de dermed forbundne indtægter, som beholdes af den jernbanevirksomhed, der opfylder kontrakten om offentlig trafikbetjening, og en rimelig fortjeneste, beregnet i overensstemmelse med pkt. 2 i bilaget til forordning (EF) nr. 1370/2007.

Artikel 3

Anmeldelse af en planlagt ny international passagerrute

1. Ansøgeren meddeler de berørte tilsynsorganer sin hensigt om at drive en ny international passagerrute, inden der anmodes om infrastrukturkapacitet hos infrastrukturforvalteren.

2. Tilsynsorganerne udvikler og offentliggør på deres websted en standardformular, som ansøgere skal benytte til anmeldelsen, og som skal omfatte følgende oplysninger:

a) ansøgerens navn, adresse, retlige enhed og registreringsnummer (hvis relevant)

b) kontaktoplysninger for den person, der besvarer henvendelser

c) oplysningerne på ansøgerens licens og sikkerhedscertifikat eller angivelse af, hvor langt ansøgeren er i proceduren for at opnå dem

d) detaljerede oplysninger om ruten med angivelse af afgangssted og bestemmelsessted samt alle mellemliggende stop og afstanden mellem dem

e) planlagt startdato for driften af den foreslåede nye internationale passagerrute

f) den foreslåede nye rutes tider, frekvens og kapacitet, herunder de foreslåede afgangstider, mellemliggende stop, ankomsttider og forbindelser samt alle afvigelser fra frekvenser eller stop i forhold til standardkøreplanen, i begge retninger

g) belæg for, at hovedformålet med den foreslåede passagerrute er at befordre passagerer mellem to stationer i forskellige medlemsstater.

3. Oplysningerne om den planlagte drift af den foreslåede nye internationale passagerrute skal dække mindst de første tre driftsår og, hvis det er muligt, de første fem driftsår.

4. Tilsynsorganet offentliggør på sit websted hurtigst muligt ansøgerens anmeldelse, bortset fra eventuelle kommercielt følsomme oplysninger, og underretter de enheder, der er omhandlet i artikel 5 eller artikel 10, alt efter, hvad der er relevant.

5. Ansøgeren skal begrunde en eventuel fritagelse af kommercielt følsomme oplysninger fra offentliggørelse. Hvis tilsynsorganet finder denne begrundelse acceptabel, behandles oplysningerne fortroligt. Findes begrundelsen ikke acceptabel, underretter tilsynsorganet ansøgeren, som ønsker, at oplysningerne behandles fortroligt, om sit afslag. Denne procedure berører ikke en eventuel anke af afgørelsen i henhold til national lovgivning.

6. Alle oplysninger, som ansøgeren indgiver på standardformularen, og eventuelle støttedokumenter indsendes til tilsynsorganet i elektronisk format.

Artikel 4

Tidsramme for at anmode om en prøvning af hovedformål eller økonomisk ligevægt

1. Anmodninger fra de enheder, der er omhandlet i artikel 5 eller artikel 10, alt efter, hvad der er relevant, om en prøvning af hovedformål eller en prøvning af økonomisk ligevægt skal indgives inden fire uger fra offentliggørelsen af ansøgerens anmeldelse på tilsynsorganets websted. Enheder, som har ret til at indgive anmodninger om begge prøvninger, kan gøre dette på én og samme tid.

2. Hvis der både anmodes om en prøvning af hovedformål og af økonomisk ligevægt, kan prøvningerne udføres på samme tid. Hvis en prøvning af hovedformål viser, at hovedformålet med den foreslåede rute ikke er at befordre passager mellem stationer i forskellige medlemsstater, og der træffes en negativ afgørelse, standses prøvningen af økonomisk ligevægt med en afgørelse, som henviser til den negative afgørelse vedrørende hovedformålet med den foreslåede rute.

Artikel 5

Enheder, som har ret til at anmode om en prøvning af hovedformål

Følgende enheder kan anmode om en prøvning af hovedformål:

a) kompetente myndigheder, som har indgået en kontrakt om offentlig trafikbetjening for jernbanetransport i et geografisk område, som berøres af den foreslåede nye rute

b) alle jernbanevirksomheder, som driver internationale eller indenlandske passagerruter på den eller de strækninger, der skal betjenes af den foreslåede nye rute, uanset om det sker på kommerciel basis eller på basis af en kontrakt om offentlig trafikbetjening.

Artikel 6

Oplysninger, som skal gives i en anmodning om prøvning af hovedformål

1. I anmodningen skal den anmodende enhed give følgende oplysninger:

a) den anmodende enheds navn, adresse, retlige enhed og registreringsnummer (hvis relevant)

b) kontaktoplysninger for den person, der besvarer henvendelser

c) en forklaring på den anmodende enheds interesse i en afgørelse om den foreslåede nye rutes hovedformål

d) en forklaring på, hvorfor den anmodende enhed mener, at hovedformålet med den foreslåede nye rute ikke er at befordre passagerer mellem to stationer i forskellige medlemsstater

e) oplysninger og dokumentation, som støtter forklaringerne i litra c) og d).

2. Den anmodende enhed skal begrunde en eventuel fritagelse af kommercielt følsomme oplysninger fra offentliggørelse. Hvis tilsynsorganet finder denne begrundelse acceptabel, behandles oplysningerne fortroligt. Findes begrundelsen ikke acceptabel, underretter tilsynsorganet den part, der har anmodet om fortrolighed, om sit afslag. Denne procedure berører ikke en eventuel anke af afgørelsen i henhold til national lovgivning.

3. Tilsynsorganerne offentliggør på deres websteder en standardformular til brug for enheder, der ønsker at anmode om en prøvning af hovedformål.

4. Alle oplysninger, som angives på standardformularen, og eventuelle støttedokumenter indsendes til tilsynsorganet i elektronisk format.

Artikel 7

Procedure for prøvning af hovedformål

1. Tilsynsorganet gennemgår anmodningen, som den anmodende enhed har indgivet.

2. Hvis tilsynsorganet finder, at den anmodende enhed ikke har afgivet fuldstændige oplysninger sammen med sin anmodning, kan den anmode om yderligere oplysninger inden for tre uger fra modtagelsen af anmodningen. Hvis den anmodende enhed besvarer denne anmodning, og dette svar stadig er ufuldstændigt, kan tilsynsorganet fremsende endnu en anmodning om yderligere oplysninger inden for tre uger fra modtagelsen af svaret på den første anmodning om yderligere oplysninger. Den anmodende enhed afgiver oplysninger som svar på anmodninger om yderligere oplysninger inden for en rimelig frist, som fastsættes af tilsynsorganet i overensstemmelse med artikel 56, stk. 8, i direktiv 2012/34/EU. Hvis den anmodende enhed ikke afgiver oplysningerne inden for den tidsramme, der er fastsat af tilsynsorganet, afvises anmodningen.

3. Tilsynsorganet kan anmode ansøgeren om at afgive yderligere oplysninger. Det kan fastsætte en yderligere frist for afklaring, hvis de forelagte oplysninger er uklare.

4. Hvis en anmodning ikke kan begrundes, jf. artikel 6, stk. 1, litra d), afvises den.

5. Tilsynsorganet træffer en afgørelse senest seks uger fra modtagelsen af alle relevante oplysninger.

Artikel 8

Vurderingskriterier ved prøvning af hovedformål

1. Tilsynsorganet efterprøver hovedformålet med den foreslåede nye rute. Det foretager både en kvantitativ og kvalitativ analyse, som tager højde for den forventelige udvikling af ruten og de forventelige ændringer i markedet i den periode, der er omfattet af ansøgerens meddelelse.

2. Ved vurderingen tager tilsynsorganet ud over de oplysninger, der er indgivet på standardanmeldelsesformularen, bl.a. også hensyn til følgende kriterier:

a) andel af omsætning og af passagervolumen, som ansøgeren forventer sig af transporten af passagerer på den internationale rute, i forhold til den indenlandske passagertransport i den medlemsstat, hvor tilsynsorganet er etableret

b) distancen, som dækkes af den foreslåede nye rute i forskellige medlemsstater, og beliggenheden af stoppesteder

c) passagerefterspørgsel efter den nye rute

d) ansøgerens markedsføringsstrategi

e) arten af rullende materiel, der anvendes på den nye rute.

3. Tilsynsorganet kan fastsætte og anvende tærskelværdier udtrykt som en andel af omsætning eller passagervolumen hidrørende fra transporten af internationale passagerer. Tærskelværdierne må ikke overstige 50 % af omsætning eller volumen af den samlede passagertransport, anslået for hele den periode, der er omfattet af tilsynsorganets afgørelse, for at ruten kan karakteriseres som en international rute, og de anvendes ikke isoleret.

Artikel 9

Resultat af prøvning af hovedformål

1. Efter vurderingen af den foreslåede nye rute fastslår tilsynsorganet, hvorvidt hovedformålet med den foreslåede nye rute er:

a) at befordre passagerer mellem stationer i forskellige medlemsstater eller

b) at befordre passagerer mellem stationer beliggende i den medlemsstat, hvor tilsynsorganet er etableret.

2. Hvis tilsynsorganet træffer en afgørelse, der er i overensstemmelse med stk. 1, litra a), skal der gives adgang til jernbaneinfrastrukturen for den foreslåede nye internationale passagerrute.

3. Hvis tilsynsorganet træffer en afgørelse, der er i overensstemmelse med stk. 1, litra b), skal tilsynsorganet omkvalificere ansøgningen til en ansøgning om en indenlandsk passagerrute og underrette ansøgeren herom. Ansøgeren skal herefter følge de relevante nationale bestemmelser for at ansøge om adgang til jernbaneinfrastruktur.

4. Tilsynsorganet underretter ansøgeren om den afgørelse, der er truffet.

5. Tilsynsorganets afgørelse skal være behørigt begrundet og offentliggøres hurtigst muligt på tilsynsorganets websted, og kommercielt følsomme oplysninger behandles fortroligt.

Artikel 10

Enheder, som har ret til at anmode om en prøvning af økonomisk ligevægt

Hvis en medlemsstat, som berøres af den nye internationale passagerrute, har besluttet at begrænse adgangen til jernbaneinfrastruktur for internationale passagerruter mellem et afgangssted og et bestemmelsessted, der er omfattet af én eller flere kontrakter om offentlig trafikbetjening, kan følgende enheder anmode om en prøvning af økonomisk ligevægt:

a) en eller flere kompetente myndigheder, som har indgået kontrakter om offentlig trafikbetjening, der dækker et afgangs- eller bestemmelsessted på den foreslåede nye rute

b) enhver anden berørt kompetent myndighed, som har ret til at begrænse adgangen i medfør af artikel 11 i direktiv 2012/34/EU

c) infrastrukturforvalteren i det geografiske område, der dækkes af den foreslåede nye internationale passagerrute

d) enhver jernbanevirksomhed, som opfylder den kontrakt om offentlig trafikbetjening, der er tildelt af den i litra a) omhandlede myndighed.

Artikel 11

Informationskrav i forbindelse med prøvning af økonomisk ligevægt

1. Den anmodende enhed skal afgive følgende oplysninger:

a) den anmodende enheds navn, adresse, retlige enhed og registreringsnummer (hvis relevant)

b) kontaktoplysninger for den person, der besvarer henvendelser

c) en forklaring på den anmodende enheds interesse i en afgørelse om prøvning af økonomisk ligevægt

d) dokumentation for, at den nye rute skaber økonomisk uligevægt

e) oplysninger og dokumentation, som støtter forklaringerne i litra c) og d).

2. Tilsynsorganet kan anmode de enheder, der er involveret i prøvningen, om oplysninger, herunder, men ikke begrænset til:

a) Fra den kompetente myndighed:

i) en kopi af kontrakten om offentlig trafikbetjening

ii) de nationale regler for tildeling og ændring af kontrakter om offentlig trafikbetjening

iii) relevante rejse- og indtægtsprognoser, herunder også prognosemetoder

b) Fra den jernbanevirksomhed, der opfylder kontrakten om offentlig trafikbetjening:

i) en kopi af kontrakten om offentlig trafikbetjening

ii) den pågældende virksomheds forretningsplan

iii) oplysninger om den pågældende virksomheds indtægter

iv) køreplanen for ruterne, herunder afgangstider, mellemliggende stop, ankomsttider og forbindelser

v) ruternes skønnede elasticitet (f.eks. priselasticitet, elasticitet med hensyn til ruternes kvalitetsegenskaber) og planer for konkurrencedygtige reaktioner på den nye rute samt mulige omkostningsbesparelser som følge af den nye rute

c) Fra ansøgeren:

i) forretningsplan

ii) forventede indtægter og rejser fra indenlandske passagerer, herunder også prognosemetoder

iii) prissætningsstrategier

iv) billetordninger

v) specifikationer for rullende materiel (f.eks. lastfaktor, antal sæder, vognkonfiguration)

vi) markedsføringsstrategi

vii) ruternes skønnede elasticitet (f.eks. priselasticitet, elasticitet med hensyn til ruternes kvalitetsegenskaber)

d) Fra infrastrukturforvalteren:

oplysninger om de relevante linjer eller strækninger med henblik på at sikre, at den nye internationale passagerrute kan drives på den pågældende infrastruktur. Infrastrukturforvalterens oplysningspligt i denne sammenhæng berører ikke infrastrukturforvalterens forpligtelser i medfør af den tildelingsprocedure, der er omhandlet i kapitel IV, afdeling 3, i direktiv 2012/34/EU.

3. De enheder, der er involveret i prøvningen, skal begrunde en eventuel fritagelse af kommercielt følsomme oplysninger fra offentliggørelse. Hvis tilsynsorganet finder denne begrundelse acceptabel, behandles oplysningerne fortroligt. Findes begrundelsen ikke acceptabel, underretter tilsynsorganet den part, der har anmodet om fortrolighed, om sit afslag. Denne procedure berører ikke en eventuel anke af afgørelsen i henhold til national lovgivning.

Artikel 12

Procedure for prøvning af økonomisk ligevægt

1. Tilsynsorganet gennemgår anmodningen, som den anmodende enhed har indgivet.

2. Hvis tilsynsorganet finder, at den anmodende enhed ikke har afgivet fuldstændige oplysninger sammen med anmodningen, kan den anmode om yderligere oplysninger inden for tre uger fra modtagelsen af anmodningen. Hvis den anmodende enhed besvarer denne anmodning, og dette svar stadig er ufuldstændigt, kan tilsynsorganet fremsende endnu en anmodning om yderligere oplysninger inden for tre uger fra modtagelsen af svaret på den første anmodning om yderligere oplysninger. Den anmodende enhed afgiver oplysninger som svar på anmodninger om yderligere oplysninger inden for en rimelig frist, som fastsættes af tilsynsorganet i overensstemmelse med artikel 56, stk. 8, i direktiv 2012/34/EU. Hvis den anmodende enhed ikke afgiver oplysningerne inden for den tidsramme, der er fastsat af tilsynsorganet, afvises anmodningen.

3. Inden en måned fra modtagelsen af anmodningen anmoder tilsynsorganet om de oplysninger, der er omhandlet i artikel 11, fra de andre relevante parter, herunder navnlig den jernbanevirksomhed, som ønsker adgang til jernbaneinfrastrukturen for at drive en ny international passagerrute. Det kan fastsætte en yderligere frist for afklaring, hvis de forelagte oplysninger er uklare.

4. Hvis en anmodning ikke kan begrundes, jf. artikel 11, stk. 1, litra d), afvises den.

5. Hvis de oplysninger, der forelægges af den anmodende enhed, begrunder, at der foretages en prøvning af økonomisk ligevægt, og oplysningerne fra ansøgeren, der ønsker adgang, ikke er tilstrækkelige til at afkræfte anmodningen om en sådan prøvning, gives der ikke adgang.

6. Tilsynsorganet fastlægger en tidsramme for vedtagelsen af sine afgørelser, som ikke overskrider seks uger fra modtagelsen af alle relevante oplysninger.

7. Alle oplysninger sendes til tilsynsorganet i elektronisk format.

Artikel 13

Indhold af en prøvning af økonomisk ligevægt

1. Det antages, at der skabes økonomisk uligevægt i en kontrakt om offentlig trafikbetjening, hvis den foreslåede nye rute har en betydelig negativ indflydelse på:

i) rentabiliteten af ruter, som drives under kontrakten om offentlig trafikbetjening, og/eller

ii) nettoomkostningerne for den kompetente myndighed, der tildeler kontrakten om offentlig trafikbetjening.

2. Tilsynsorganet vurderer, hvorvidt den foreslåede nye rute skaber økonomisk uligevægt i en kontrakt om offentlig trafikbetjening. Den analyse, som foretages af tilsynsorganet, skal fokusere på den foreslåede nye rutes økonomiske virkning på kontrakten om offentlig trafikbetjening som helhed, og ikke på enkelte ruter, som drives under kontrakten, og se på hele kontraktens løbetid. Forud fastsatte tærskelværdier for specifikke kriterier kan anvendes, men må ikke anvendes isoleret fra andre kriterier.

3. Tilsynsorganet skal også tage hensyn til fordelene for kunderne på grund af den nye rute, både på kort og mellemlangt sigt.

Artikel 14

Vurderingskriterier ved prøvning af økonomisk ligevægt

Ved vurderingen tager tilsynsorganet navnlig hensyn til følgende kriterier:

a) indflydelsen på den økonomiske nettovirkning af ruter under kontrakten om offentlig trafikbetjening over hele kontraktens løbetid

b) eventuelle konkurrencemæssige reaktioner fra den jernbanevirksomhed, der opfylder kontrakten om offentlig trafikbetjening

c) eventuelle omkostningsbesparelser for den jernbanevirksomhed, som opfylder kontrakten om offentlig trafikbetjening (f.eks. i form af ikke-udskiftning af udtjent rullende materiel eller personale, hvis ansættelseskontrakt udløber) og eventuelle fordele for den pågældende jernbanevirksomhed som følge af den foreslåede nye rute (f.eks. tilbringning af passagerer fra en international rute, som kan være interesseret i en regional forbindelse, som er omfattet af kontrakten om offentlig trafikbetjening)

d) muligheden for at begrænse omfanget af kontrakten om offentlig trafikbetjening, navnlig hvis den er tæt på udløbet på vurderingstidspunktet

e) virkningen på jernbanetrafikkens præstationer og kvalitet

f) virkning på køreplansplanlægning for jernbanetrafikken

g) virkning på jernbanevirksomhedernes eller de kompetente myndigheders investeringer i rullende materiel, hvis relevant.

Artikel 15

Resultat af en prøvning af økonomisk ligevægt

1. På grundlag af resultatet af en prøvning af økonomisk ligevægt træffer tilsynsorganet en afgørelse i henhold til artikel 11, stk. 1, i direktiv 2012/34/EU, hvorefter retten til adgang til jernbaneinfrastruktur tildeles, ændres, tildeles på visse betingelser eller nægtes.

2. Inden der træffes en afgørelse, som ville føre til, at der nægtes adgang til jernbaneinfrastruktur for den foreslåede nye internationale passagerrute, skal tilsynsorganet give ansøgeren mulighed for at tilpasse planen, så den ikke skaber økonomisk uligevægt i kontrakten om offentlig trafikbetjening.

3. Tilsynsorganets afgørelse offentliggøres sammen med begrundelsen på tilsynsorganets websted, og kommercielt følsomme oplysninger behandles fortroligt.

Artikel 16

Fornyet behandling af en afgørelse i forbindelse med en prøvning af økonomisk ligevægt

1. De enheder, der er opført i artikel 11, stk. 3, i direktiv 2012/34/EU, kan anmode om en fornyet behandling af en afgørelse, som er truffet i forbindelse med en prøvning af økonomisk ligevægt, på de betingelser, der er fastsat af tilsynsorganet. Disse betingelser kan bl.a. være:

a) at der er en væsentlig ændring i den nye internationale passagerrute i forhold til de oplysninger, der er analyseret af tilsynsorganet, eller

b) at der er en væsentlig forskel mellem de faktiske og de skønnede virkninger på ruterne omfattet af kontrakten om offentlig trafikbetjening, eller

c) hvis kontrakten om offentlig trafikbetjening er ophørt før den oprindeligt fastsatte løbetid.

2. Medmindre tilsynsorganet fastsætter noget andet i sin afgørelse, kan der ikke anmodes om en fornyet behandling af en afgørelse inden tre år efter offentliggørelsen af afgørelsen, undtagen i det tilfælde, der er beskrevet i stk. 1, litra a).

Artikel 17

Tilsynsorganets samarbejde med andre tilsynsorganer, som er kompetente for dele af den foreslåede nye rute

1. Efter modtagelse af ansøgerens meddelelse om dennes hensigt om at påbegynde en ny international passagerrute underretter tilsynsorganet andre tilsynsorganer, som er kompetente for dele af den foreslåede nye rute. De pågældende tilsynsorganer kontrollerer, hvorvidt oplysningerne i anmeldelsesformularen på tilsynsorganets websted stemmer overens med de oplysninger, som de har modtaget af ansøgeren. De underretter tilsynsorganet om eventuelle uoverensstemmelser.

2. Efter modtagelse af en anmodning fra de enheder, der er omhandlet i artikel 5 eller artikel 10, for enten en prøvning af hovedformål eller en prøvning af økonomisk ligevægt, underretter tilsynsorganet andre tilsynsorganer, som er kompetente for dele af den foreslåede nye rute.

3. Tilsynsorganer meddeler prøvningers resultater til andre tilsynsorganer, som er kompetente for dele af den foreslåede nye rute. De foretager denne underretning i så god tid før den endelige vedtagelse af deres afgørelse, at andre tilsynsorganer har mulighed for at fremsætte bemærkninger til resultaterne af prøvningerne.

4. Ved enhver udveksling af oplysninger om prøvninger behandler tilsynsorganerne kommercielt følsomme oplysninger, som de modtager fra parterne, der er involveret i prøvningerne, fortroligt. De må kun anvende oplysningerne i forbindelse med den aktuelle sag.

Artikel 18

Gebyrer

Medlemsstaterne eller i givet fald tilsynsorganerne kan opkræve et gebyr for prøvning af hovedformål, prøvning af økonomisk ligevægt eller fornyet behandling af en prøvning af økonomisk ligevægt fra den enhed, der anmoder om prøvning eller fornyet behandling. I så fald skal gebyret være ikke-diskriminerende, rimeligt og effektivt pålagt alle anmodende enheder på en gennemsigtig måde, og det må ikke overstige omkostningerne for det af personalet udførte arbejde og udgifterne i forbindelse med ansøgningen.

Artikel 19

Metodologi

1. Tilsynsorganerne udvikler en metodologi for prøvning af hovedformål og, hvis relevant, for prøvning af økonomisk ligevægt i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning. Metodologien skal være klar, gennemskuelig og ikke-diskriminerende, og den skal offentliggøres på tilsynsorganets websted.

2. Metodologien bør fastlægges på en måde, som stemmer overens med markedsudviklingen, så den kan udvikles over tid, navnlig i lyset af tilsynsorganernes erfaringer.

Artikel 20

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 16. juni 2015.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. august 2014.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 870/2014

af 11. august 2014

om krav til ansøgere om jernbaneinfrastrukturkapacitet

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU af 21.november 2012 om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde ([1]), særlig artikel 41, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Artikel 41, stk. 2, i direktiv 2012/34/EU giver infrastrukturforvaltere mulighed for at stille krav til ansøgere for at sikre, at deres legitime forventninger om fremtidige indtægter og udnyttelsen af infrastrukturen kan opfyldes.

(2) Disse krav skal være rimelige, gennemsigtige og ikke-diskriminerende. De kan kun omfatte en finansiel garanti, som ikke må overstige et passende niveau, der står i rimeligt forhold til niveauet for ansøgerens forventede aktivitet, og en garanti for ansøgerens evne til at udarbejde bud på infrastrukturkapacitet i overensstemmelse med reglerne.

(3) Finansielle garantier kan stilles i form af enten forudbetalinger eller finansielle garantier fra finansieringsinstitutter.

(4) Hvad angår kravenes rimelighed, jf. betragtning 2, bør der tages højde for den kendsgerning, at infrastrukturen for konkurrerende transportformer såsom vej- og lufttransport, søtransport og transport ad indre vandveje ofte ikke er pålagt brugerbetaling og følgelig heller ikke finansielle garantier. For at sikre fair konkurrence mellem de forskellige transportformer bør de finansielle garantier begrænses til et absolut minimum med hensyn til omfang og varighed.

(5) De finansielle garantier er kun rimelige, hvis de er nødvendige for at sikre, at infrastrukturforvalterens legitime forventninger om fremtidige indtægter og udnyttelsen af infrastrukturen kan opfyldes. Da infrastrukturforvalterne i forbindelse med proceduren for licensudstedelse kan forlade sig på kontrol og overvågning af jernbanevirksomhedernes finansielle kapacitet i henhold til kapitel III i direktiv 2012/34/EU, særlig dette direktivs artikel 20, mindskes behovet for finansielle garantier yderligere.

(6) Princippet om ikke-diskrimination gælder for garantierne, og derfor bør der ikke skelnes mellem de krav om finansiel garanti, der stilles til henholdsvis private og offentlige ansøgere.

(7) Garantierne skal stå i forhold til den risiko, som ansøgeren udsætter infrastrukturforvalteren for i de forskellige faser af kapacitetstildelingsprocessen. Risikoen betragtes generelt som lav, når blot kapaciteten kan omfordeles til andre jernbanevirksomheder.

(8) En garanti, som kræves i forbindelse med udarbejdelse af bud i overensstemmelse med reglerne, er kun rimelig, gennemsigtig og ikke-diskriminerende, hvis infrastrukturforvalteren i netvejledningen opstiller klare og gennemsigtige regler for forberedelse af ansøgninger om kapacitet og stiller de nødvendige støtteværktøjer til rådighed for ansøgerne. Da det rent objektivt ikke er muligt at fastslå evnen til at udarbejde bud på infrastrukturkapacitet i overensstemmelse med reglerne forud for ansøgningsproceduren, kan enhver mangel på denne evne kun fastslås efter proceduren, når en ansøger gentagne gange har undladt at afgive sådanne bud eller stille alle relevante oplysninger til rådighed for infrastrukturforvalteren. Ansøgeren er ansvarlig for denne forsømmelse, som sanktioneres ved, at ansøgeren udelukkes fra ansøgning om en specifik kanal.

(9) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er omhandlet i artikel 62, stk. 1, i direktiv 2012/34/EU —

([1]) EUT L 343 af 14.12.2012, s. 32.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastsætter regler for de finansielle garantier, som infrastrukturforvalteren kan stille krav til ansøgerne om for at sikre, at dennes legitime forventninger om fremtidige indtægter opfyldes og ikke overstiger et passende niveau, der står i rimeligt forhold til niveauet for ansøgerens forventede aktivitet. Reglerne omfatter især betingelser hvad angår det tidspunkt, hvor der kan kræves en garanti eller forudbetaling, samt omfang og varighed af den finansielle garanti. Derudover fastsætter forordningen nærmere bestemmelser om kriterier for vurdering af en ansøgers evne til at udarbejde bud på infrastrukturkapacitet.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

»finansiel garanti«: a) forudbetalinger, som skal mindske og foregribe fremtidige forpligtelser til at betale infrastrukturafgifter eller b) kontraktlige aftaler, hvor en finansiel institution som f.eks. en bank forpligter sig til at sikre, at sådanne betalinger foretages, når de forfalder.

Artikel 3

Betingelser for finansielle garantier

1. Ansøgeren kan vælge at efterkomme anmodningen om finansiel garanti ved enten forudbetaling eller en kontraktlig aftale i henhold til artikel 2. Hvis en infrastrukturforvalter kræver, at en ansøger forudbetaler infrastrukturafgifterne, kan der ikke samtidig kræves andre finansielle garantier for samme påtænkte aktivitet.

2. En infrastrukturforvalter kan ikke kræve, at ansøgerne stiller finansielle garantier, medmindre ansøgeres kreditvurdering tyder på, at vedkommende kan få svært ved at betale infrastrukturafgifterne regelmæssigt. Infrastrukturforvalteren skal efter omstændighederne nævne sådanne kreditvurderinger i afsnittet om afgiftsprincipper i netvejledningen. Infrastrukturforvalteren skal basere sit krav om en finansiel garanti på højst to år gamle vurderinger fra et kreditvurderingsbureau.

3. Infrastrukturforvalteren kan ikke stille krav om en finansiel garanti:

a) fra den udpegede jernbanevirksomhed, hvis der allerede er stillet en finansiel garanti til dækning af fremtidige betalinger for samme forventede aktivitet af ansøgeren, og denne ikke er en jernbanevirksomhed

b) hvis infrastrukturafgiften skal betales direkte af en kompetent myndighed til infrastrukturforvalteren i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 ([1]).

Artikel 4

Finansielle garantiers omfang og varighed

1. Omfanget af de finansielle garantier fra en ansøger må ikke overstige de anslåede afgifter for to måneders togdrift i overensstemmelse med ansøgningen.

2. Reservationsafgifter i henhold til artikel 36 i direktiv 2012/34/EU trækkes fra det maksimale anslåede afgiftsbeløb, jf. stk. 1.

3. En infrastrukturforvalter må ikke kræve, at en finansiel garanti træder i kraft mere end ti dage før den første dag i den måned, hvor jernbanevirksomhederne påbegynder den togdrift, hvis infrastrukturafgifter den finansielle garanti skal dække. Hvis kapaciteten tildeles efter dette tidspunkt, kan infrastrukturforvalteren kræve, at der med kort varsel stilles en finansiel garanti.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23. oktober 2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70 (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 1).

Artikel 5

Evne til at udarbejde bud på infrastrukturkapacitet i overensstemmelse med reglerne

Infrastrukturforvalteren må ikke afvise en ansøgning om en specifik kanal på grund af manglende garanti for ansøgerens evne til at udarbejde bud på infrastrukturkapacitet i overensstemmelse med reglerne, jf. artikel 41, stk. 2, i direktiv 2012/34/EU, medmindre:

a) ansøgeren ikke har svaret på to på hinanden følgende anmodninger om at stille de manglende oplysninger til rådighed eller gentagne gange har svaret på en måde, der ikke opfylder betingelserne fastsat i den netvejledning, der er omtalt i artikel 27 i direktiv 2012/34/EU og i bilag IV til dette direktiv vedrørende ansøgningsproceduren for kanaler, og

b) infrastrukturforvalteren på tilsynsorganets anmodning og til dets tilfredshed kan dokumentere, at vedkommende har taget alle rimelige skridt for at bistå med korrekt og rettidig indsendelse af ansøgninger.

Artikel 6

Overgangsbestemmelse

Hvis det er nødvendigt, skal infrastrukturforvalterne for den første køreplansperiode efter forordningens ikrafttræden bringe deres netvejledning i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning.

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 16. juni 2015.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. august 2014.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 871/2014

af 11. august 2014

om nedsættelse af fiskekvoter for 2014 for visse bestande på grund af tidligere års overfiskning

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 ([1]), særlig artikel 105, stk. 1, 2 og 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Fiskekvoterne for 2013 blev fastsat ved:

— Rådets forordning (EU) nr. 1262/2012 ([2])

— Rådets forordning (EU) nr. 1088/2012 ([3])

— Rådets forordning (EU) nr. 1261/2012 ([4])

— Rådets forordning (EU) nr. 39/2013 ([5]) og

— Rådets forordning (EU) nr. 40/2013 ([6]).

(2) Fiskekvoterne for 2014 blev fastsat ved:

— forordning (EU) nr. 1262/2012

— Rådets forordning (EU) nr. 1180/2013 ([7])

— Rådets forordning (EU) nr. 24/2014 ([8]) og

— Rådets forordning (EU) nr. 43/2014 ([9]).

(3) Hvis Kommissionen fastslår, at en medlemsstat har overskredet de kvoter, den har fået tildelt, skal Kommissionen nedsætte denne medlemsstats fremtidige kvoter, jf. artikel 105, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1224/2009.

(4) I artikel 105, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 1224/2009 fastsættes det, at sådanne nedsættelser gennemføres det eller de følgende år under anvendelse af de respektive multiplikationsfaktorer som fastlagt deri.

(5) Nogle medlemsstater har overskredet deres kvoter for 2013. Derfor bør deres kvoter for de overfiskede bestande nedsættes for 2014 og efter omstændighederne eventuelt for de efterfølgende år.

([1]) EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.
([2]) Rådets forordning (EU) nr. 1262/2012 af 20. december 2012 om fastsættelse af EU-fartøjers fiskerimuligheder for visse dybhavsfiskebestande for 2013 og 2014 (EUT L 356 af 22.12.2012, s. 22).
([3]) Rådets forordning (EU) nr. 1088/2012 af 20. november 2012 om fastsættelse for 2013 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Østersøen (EUT L 323 af 22.11.2012, s. 2).
([4]) Rådets forordning (EU) nr. 1261/2012 af 20. december 2012 om fastsættelse for 2013 af fiskerimulighederne for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Sortehavet (EUT L 356 af 22.12.2012, s. 19).
([5]) Rådets forordning (EU) nr. 39/2013 af 21. januar 2013 om fastsættelse for 2013 af fiskerimuligheder for EU-fartøjer for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande, der ikke er omfattet af internationale forhandlinger eller aftaler (EUT L 23 af 25.1.2013, s. 1).
([6]) Rådets forordning (EU) nr. 40/2013 af 21. januar 2013 om fastsættelse for 2013 af fiskerimuligheder i EU-farvande og for EU-fartøjer i visse andre farvande for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande, der er omfattet af internationale forhandlinger eller aftaler (EUT L 23 af 25.1.2013, s. 54).
([7]) Rådets forordning (EU) nr. 1180/2013 af 19. november 2013 om fastsættelse for 2014 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Østersøen (EUT L 313 af 22.11.2013, s. 4).
([8]) Rådets forordning (EU) nr. 24/2014 af 10. januar 2014 om fastsættelse for 2014 af fiskerimulighederne for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Sortehavet (EUT L 9 af 14.1.2014, s. 4).
([9]) Rådets forordning (EU) nr. 43/2014 af 20. januar 2014 om fastsættelse for 2014 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fartøjer i andre farvande (EUT L 24 af 28.1.2014, s. 1).

(6) I betragtning af, at Danmark har overfisket sine samlede tilladte fangstmængder for tobis i EU-farvande i forvaltningsområde 2 og 4 i 2013, skal der foretages nedsættelser. I 2014 blev der tilladt minimale fangster af tobis i disse farvande med henblik på at overvåge udviklingen af bestanden og genopretningen af de lokale populationer. Med de nævnte nedsættelser er det imidlertid ikke muligt at opretholde det overvågningssystem, som Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) har anbefalet til forvaltning af tobis. Nedsættelser af de kvoter, som Danmark overfiskede i 2013 i disse områder, bør derfor foretages for tobisforvaltningsområde 3.

(7) I 2012 overfiskede Spanien sin kvote for bestanden af jomfruhummer i område IX og X; EU-farvande i CECAF 34.1.1 (NEP/93411). Den deraf følgende nedsættelse på 75,45 ton gjaldt i 2013 og blev efter anmodning fra Spanien fordelt på tre år fra 2013. Den resterende årlige nedsættelse, der finder anvendelse på den spanske NEP/93411-bestand udgør 25 ton i 2014 og 19 ton i 2015, uden at det dog udelukker fremtidige kvotetilpasninger.

(8) Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 770/2013 ([1]) og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1402/2013 ([2]) fastsattes nedsættelser af fiskekvoterne for visse lande og arter for 2013. For nogle medlemsstaters vedkommende var nedsættelserne for nogle arter imidlertid større end deres respektive kvoter for 2013 og kunne derfor ikke foretages i deres helhed det pågældende år. For at sikre, at hele mængden for de pågældende bestande bliver fratrukket i sådanne tilfælde, bør de resterende mængder medregnes ved fastsættelsen af nedsættelserne af 2014-kvoterne og efter omstændighederne efterfølgende kvoter.

(9) Nedsættelser af fiskekvoter, der er fastsat ved denne forordning, bør gælde, uden at det berører de nedsættelser af 2014-kvoterme, der skal foretages i henhold til Kommissionens forordning (EU) nr. 165/2011 ([3]) og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 185/2013 ([4]).

(10) Eftersom kvoterne er udtrykt i ton eller hele stykker er nedsættelserne rundet ned til nærmeste hele ton eller stykke, og mængder på under et ton eller et stykke er ikke medregnet —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. De fiskekvoter, der er fastsat for 2014 i forordning (EU) nr. 1262/2012, (EU) nr. 1180/2013, (EU) nr. 24/2014 og (EU) nr. 43/2014, nedsættes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

2. Stk. 1 anvendes, uden at det berører de nedsættelser, der er fastsat ved forordning (EU) nr. 165/2011 og gennemførelsesforordning (EU) nr. 185/2013.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. august 2014.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Medlem af Kommissionen

([1]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 770/2013 af 8. august 2013 om nedsættelse af fiskekvoter for 2013 for visse bestande på grund af tidligere års overfiskning (EUT L 215 af 10.8.2013, s. 1).
([2]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1402/2013 af 19. december 2013 om nedsættelse af fiskekvoter for visse bestande i 2013 på grund af overfiskning af andre bestande i det foregående år og om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 770/2013 for så vidt angår de mængder, som kvoterne skal nedsættes med de efterfølgende år (EUT L 349 af 21.12.2013, s. 61).
([3]) Kommissionens forordning (EU) nr. 165/2011 af 22. februar 2011 om nedsættelse af visse makrelkvoter, der er tildelt Spanien i 2011 og følgende år på grund af overfiskning i 2010 (EUT L 48 af 23.2.2011, s. 11).
([4]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 185/2013 af 5. marts 2013 om nedsættelse af visse fiskekvoter, der er tildelt Spanien i 2013 og følgende år på grund af overfiskning af en vis makrelkvote i 2009 (EUT L 62 af 6.3.2013, s. 62).

BILAG

NEDSÆTTELSE AF KVOTER FOR OVERFISKEDE BESTANDE

Medlemsstat	Artskode	Områdekode	Artsnavn	Områdenavn	Oprindelig kvote 2013	Tilladte landinger 2013 (samlet tilpasset mængde i ton)([1])	Fangster i alt 2013 (mængde i ton)	Kvoteforbrug i forhold til tilladte landinger (%)	Overfiskning i forhold til tilladt landing (mængde i ton)	Multiplikationsfaktor([2])	Yderligere multiplikationsfaktor([3])([4])	Manglende nedsættelser fra 2013	*Restnedsættelser*([5])	Fratrækkes i 2015 og følgende år (mængde i ton)	Nedsættelser i 2014 (mængde i ton)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)
BE	HAD	7X7A34	Kuller	VIIb-k, VIII, IX og X; EU-farvande i CECAF 34.1.1	157,000	167,600	174,700	104,24	7,100	/	/	/	/		7
BE	HER	4CXB7D	Sild	IVc, VIId undtagen Black-water-bestanden	9 285,000	14,000	22,200	158,57	8,200	/	/	/	/		8
BE	PLE	7FG.	Rødspætte	VIIf og VIIg	46,000	160,000	185,700	116,06	25,700	/	/	/	/		25
BE	SRX	07D.	Rokker	EU-farvande i VIId	72,000	75,300	87,700	116,47	12,400	/	/	/	/		12
BE	SRX	2AC4-C	Rokker	EU-farvande i IIa og IV	211,000	218,800	229,800	105,03	11,000	/	/	/	/		11
DK	HER	*3BCDC	Sild	EU-farvande i underområde 22-32	1 972,720	1 972,720	2 039,210	103,37	66,490	/	/	/	/		66
DK	MAC	2A34.	Makrel	IIIa og IV; EU-farvande i IIa, IIIb, IIIc og underområde 22-32	15 072,000	16 780,390	17 043,000	101,56	262,610	/	/	/	/		262
DK	NOP	04-N	Sperling og dertil knyttede bifangster	Norske farvande i IV	0	0	4,980	Ikke relevant	4,980	/	/	/	/		4
DK	POK	1N2AB.	Sej	Norske farvande i I og II	/	20,000	21,680	108,40	1,680	/	/	/	/		1

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)
DK	SAN	234_2	Tobis	EU-farvande i tobisforvaltningsområde 2	16 549,000	16 837,980	21 144,000	125,57	4 306,020	1,4	/	/	/		6 028 (6)
DK	SAN	234_4	Tobis	EU-farvande i tobisforvaltningsområde 4	3 773,000	3 999,300	5 064,000	126,62	1 064,700	1,4	/	/	/		1,490 (6)
EL	BFT	AE45WM	Almindelig tun	Atlanterhavet, øst for 45°V, og Middelhavet	129,07	177,520	177,557	100,02	0,037	/	C	1,435	/		1,49
ES	ALF	3X14-	Beryxarter	EU-farvande og internationale farvande i III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII og XIV	70,000	59,470	61,770	103,87	2,300	/	A	/	/		3
ES	BLI	5B67-	Byrkelange	EU-farvande og internationale farvande i Vb, VI og VII	79,000	79,000	138,649	175,49	59,640	/	/	4,22	0,07		63
ES	BSF	56712-	Sort sabelfisk	EU-farvande og internationale farvande i V, VI, VII og XII	174,000	102,030	109,190	107,02	7,16	/	A	/	/		10
ES	BSF	8910-	Sort sabelfisk	EU-farvande og internationale farvande i VIII, IX og X	12,000	2,770	3,340	120,58	0,570	/	A	32,85	/		33
ES	BUM	ATLANT	Blå marlin	Atlanterhavet	27,20	16,920	44,040	260,28	27,120	/	/	/	/		27
ES	COD	N3M.	Torsk	NAFO 3M	2 019,000	2 318,240	2 360,100	101,81	41,86	/	/	/	/		41
ES	DGS	15X14	Almindelig pighaj	EU-farvande og internationale farvande i I, V, VI, VII, VIII, XII og XIV	0	0	1,670	Ikke relevant	1,670	/	A	/	/		2
ES	DWS	56789-	Dybhavshajer	EU-farvande og internationale farvande i V, VI, VII, VIII og IX	0	0	5,330	Ikke relevant	5,330	/	A	/	/		8
ES	GFB	89-	Skælbrosme	EU-farvande og internationale farvande i VIII og IX	242,000	185,560	214,640	115,67	29,080	/	A	/	/		43
ES	GHL	1/2INT	Hellefisk	Internationale farvande i I og II	/	0	4,700	Ikke relevant	4,700	/	/	/	/		4

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)
ES	GHL	1N2AB.	Hellefisk	Norske farvande i I og II	/	0	12,370	Ikke relevant	12,370	/	/	/	/		12
ES	GHL	N3LMNO	Hellefisk	NAFO 3LMNO	4 262,000	4 228,560	4 287,200	101,39	58,640	/	C	/	/		87
ES	HAD	5BC6A.	Kuller	EU-farvande og internationale farvande i Vb og VIa	/	5,850	13,550	231,62	7,700	/	A	10,72	/		22
ES	HAD	7X7A34	Kuller	VIIb-k, VIII, IX og X; EU-farvande i CECAF 34.1.1	/	0	8,540	Ikke relevant	8,540	/	/	/	/		8
ES	NEP	9/3411	Jomfruhummer	IX og X; EU-farvande i CECAF 34.1.1	62,00	36,850	31,340	85,05	– 5,51	/	Ikke relevant	*44,79* (7)		19	25
ES	OTH	1N2AB.	Andre arter	Norske farvande i I og II	/	0	15,530	Ikke relevant	15,530	/	/	/	/		15
ES	POL	08C.	Lubbe	VIIIc	208,000	208,000	239,310	115,05	31,310	/	/	/	/		31
ES	POR	3-1234	Sildehaj	Fransk Guyanas farvande, Kattegat; EU-farvande i Skagerrak, I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII og XIV; EU-farvande i CECAF 34.1.1, 34.1.2 og 34.2	0	0	3,160	Ikke relevant	3,160	/	/	/	/		3
ES	RED	51214D	Rødfish	EU-vande og internationale farvande i V; internationale farvande i XII og XIV.	433,000	2 209,000	2 230,300	100,96	21,300	/	/	/	/		21
ES	SOL	8AB.	Almindelig tunge	VIIIa og VIIIb	9,000	8,720	8,810	101,03	0,090	/	A+C	3	/		3
ES	USK	567EI.	Brosme	EU-farvande og internationale farvande i V, VI og VII	46,00	40,320	85,000	210,81	44,680	/	A	22,87	/		89
ES	WHM	ATLANT	Hvid marlin	Atlanterhavet	30,500	30,500	36,330	119,11	5,830	/	/	/	/		5
FR	GHL	1N2AB.	Hellefisk	Norske farvande i I og II	/	0	17,500	Ikke relevant	17,500	/	/	/	/	/	17

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)
FR	PLE	7FG.	Rødspætte	VIIf og VIIg	83,000	92,250	94,300	102,22	2,050	/	/	/	/		2
FR	RED	51214D	Rødfisk	EU-vande og internationale farvande i V; internationale farvande i XII og XIV	230,000	23,000	41,500	180,43	18,500	/	/	/	/		18
IE	HAD	1N2AB.	Kuller	Norske farvande i I og II	/	20,500	25,630	125,02	5,130	/	/	/	/		5
IE	HAD	7X7A34	Kuller	VIIb-k, VIII, IX og X; EU-farvande i CECAF 34.1.1	3 144,000	2 696,760	2 698,749	100,07	1,989	/	/	/	/		1
IE	PLE	7FG.	Rødspætte	VIIf og VIIg	197,000	66,790	79,817	119,60	13,027	/	/	/	/		13
IE	PLE	7HJK.	Rødspætte	VIIh, VIIj og VIIk	61,000	49,700	51,823	104,27	2,123	/	/	/	/		2
LT	GHL	N3LMNO	Hellefisk	NAFO 3LMNO	22,000	15,700	0	Ikke relevant	– 15,700	/	Ikke relevant	120,279	/		104
NL	HKE	3A/BCD	Kulmule	IIIa; EU-farvande i underområde 22-32	/	0	0,671	Ikke relevant	0,671	/	C	/	/		1
NL	SRX	07D.	Rokker	EU-farvande i VIId	4,000	3,000	1,932	64,40	– 1,068	/	/	0,015	/		0
NL	SRX	2AC4-C	Rokker	EU-farvande i IIa og IV	180,000	275,430	357,115	129,66	81,685	/	/	/	/		81
PL	SAL	3BCD-F	Atlantisk laks	EU-farvande i underområde 22-31	6 837,000	5 061,000	5 277,000	104,27	216,000	/	/	/	/		216 (i stk.)
PL	SPR	3BCD-C	Brisling og dertil knyttede bifangster	EU-farvande i underområde 22-32	73 392,000	76 680,000	80 987,740	105,62	4 307,740	1,1	/	477,314	/		5 215
PT	ALF	3X14-	Beryxarter	EU-farvande og internationale farvande i III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII og XIV	203,000	153,810	160,350	104,25	6,540	/	A	/	/		9
PT	ANF	8C3411	Havtaske	VIIIc, IX og X; EU-farvande i CECAF 34.1.1	410,000	603,440	625,929	103,73	22,489	/	/	/	/		22

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)
PT	GHL	N3LMNO	Hellefisk	NAFO 3LMNO	1 782,000	2 119,790	2 120,980	100,06	1,190	/	C	/	/		1
PT	GHL	1N2AB	Hellefisk	Norske farvande i I og II	/	0	2,000	Ikke relevant	2,000	/	/	/	/	/	2
PT	HAD	1N2AB	Kuller	Norske farvande i I og II	/	34,400	34,000	98,84	– 0,400	/	/	/	376,126		375
PT	MAC	8C3411	Makrel	VIIIc, IX og X; EU-farvande i CECAF 34.1.1	5 308,000	4 134,300	4 170,525	100,88	36,225	/	/	1,07	/		37
PT	PLE	8/3411	Rødspætte	VIII, IX og X; EU-farvande i CECAF 34.1.1	66,000	61,200	44,601	72,88	– 16,599	/	/	1,906	/		0
PT	POK	1N2AB.	Sej	Norske farvande i I og II	/	16,700	17,000	101,80	0,300	/	/	/	209,76		210
PT	RED	N3LN	Rødfisk	NAFO 3LN	/	1 070,980	1 101,260	102,83	30,280	/	/	/	/		30
PT	WHM	ATLANT	Hvid marlin	Atlanterhavet	19,500	18,300	12,212	66,73	– 6,088	/	/	3,021	/		0
UK	COD	N1GL14	Torsk	Grønlandske farvande i NAFO 1 og grønlandske farvande i XIV	309,000	876,300	920,000	104,99	43,700	/	A	/	/		65
UK	DGS	15X14	Almindelig pighaj	EU-farvande og internationale farvande i I, V, VI, VII, VIII, XII og XIV	0	0	5,800	Ikke relevant	5,800	/	/	/	/		5
UK	GHL	514GRN	Hellefisk	Grønlandske farvande i V og XIV	195,000	0	0,800	Ikke relevant	0,800	/	/	1	/		1
UK	HAD	7X7A34	Kuller	VIIb-k, VIII, IX og X; EU-farvande i CECAF 34.1.1	1 415,000	1 389,200	1 457,800	104,94	68,600	/	/	/	/		68
UK	HER	1/2-	Sild	EU-farvande, norske farvande og internationale farvande i I og II (HER/1/2-)	8 827,000	8 208,600	8 342,100	101,63	133,500	/	/	/	/		133

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)
UK	HER	4AB.	Sild	EU-farvande og norske farvande i IV nord for 53° 30′N	65 901,000	58 841,000	58 951,300	100,19	110,300	/	/	/	/		110
UK	MAC	2CX14-	Makrel	VI, VII, VIIIa, VIIIb, VIIId og VIIIe; EU-farvande og internationale farvande i Vb; internationale farvande i IIa, XII og XIV	158 825,000	156 199,200	162 468,500	104,10	6 269,300	/	/	/	/		6 269
UK	PLE	7FG.	Rødspætte	VIIf og VIIg	43,000	35,900	40,200	111,98	4,300	/	/	/	/		4
UK	PLE	7HJK.	Rødspætte	VIIh, VIIj og VIIk	18,000	33,700	39,900	118,40	6,200	/	/	/	/		6
UK	SOL	7FG.	Almindelig tunge	VIIf og VIIg	309,000	195,410	205,400	105,11	9,990	/	/	/	/		9

([1]) Kvoter til rådighed for en medlemsstat i henhold til de relevante forordninger om fiskerimuligheder efter hensyntagen til udveksling af fiskerimuligheder i henhold til artikel 20, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2371/2002 og artikel 16, stk. 8, forordning (EU) nr. 1380/2013, kvoteoverførsler i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 847/96 og/eller omfordeling og nedsættelse af fiskerimuligheder i overensstemmelse med artikel 37 and 105 i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009, Kommissionens forordning (EF) nr. 165/2011 og Kommissionens forordning (EU) nr. 185/2013, hvor det er relevant.

([2]) Som fastsat i artikel 105, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009. Nedsættelse svarende til overfiskning * 1,00 finder anvendelse i alle tilfælde af overfiskning, der svarer til eller er mindre end 100 tons.

([3]) Som fastsat i artikel 105, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009.

([4]) Bogstavet »a« angiver, at en yderligere multiplikationsfaktor på 1,5 er blevet anvendt som følge af overfiskning i 2011, 2012 og 2013. Bogstavet »c« indikerer, at en yderligere multiplikationsfaktor på 1,5 er blevet anvendt, fordi bestanden er omfattet af en flerårig plan.

([5]) Resterende mængder, der vedrører overfiskning, i årene inden kontrolforordningen (EF) nr. 1224/2009 trådte i kraft, og som ikke kan fratrækkes en anden bestand.

([6]) Fratrækkes SAN/234_3.

([7]) Efter anmodning fra Spanien blev tilbagebetalingen for 2013 fordelt over tre år.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 872/2014

af 11. august 2014

om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ([1]),

under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ([2]), særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguayrunden kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.

(2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. august 2014.

På Kommissionens vegne

For formanden

Jerzy PLEWA

Generaldirektør for landbrug og udvikling af landdistrikter

([1]) EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.
([2]) EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ([1])	Fast importværdi
0707 00 05	TR	81,4
	ZZ	81,4
0709 93 10	TR	91,9
	ZZ	91,9
0805 50 10	AR	157,4
	CL	76,2
	TR	74,0
	UY	160,5
	ZA	140,4
	ZZ	121,7
0806 10 10	BR	182,4
	CL	187,7
	EG	210,1
	MA	172,1
	MX	247,3
	TR	154,3
	ZZ	192,3
0808 10 80	AR	173,0
	BR	96,2
	CL	104,9
	CN	121,1
	NZ	121,8
	US	142,8
	ZA	115,8
	ZZ	125,1
0808 30 90	AR	213,8
	CL	80,2
	TR	149,2
	ZA	89,9
	ZZ	133,3
0809 30	MK	64,7
	TR	138,8
	ZZ	101,8
0809 40 05	BA	47,9
	MK	66,1
	TR	127,6
	ZA	206,8
	ZZ	112,1

([1]) Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

AFGØRELSER

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 20. marts 2013

om foranstaltningerne i SA.23425 (11/C) (ex NN 41/10) gennemført af Italien i 2004 og 2009 vedrørende SACE BT S.p.A.

(meddelt under nummer C(2013) 1501)

(Kun den italienske tekst er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2014/525/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret de interesserede parter til at indsende deres bemærkninger i henhold til ovenstående bestemmelser ([1]), og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFORLØB

(1) Ved klage indgivet den 5. juni 2007 og registreret den 7. juni 2007 blev Kommissionen underrettet om, at SACE S.p.A. (»SACE«) i maj 2004 havde foretaget en første kapitaltildeling på 100 mio. EUR til dets nyetablerede datterselskab SACE BT S.p.A. (»SACE BT«) (»den første foranstaltning«).

(2) Ved brev af 6. november 2009 indsendte klageren yderligere argumenter til støtte for sin klage og oplyste Kommissionen om endnu en foranstaltning, der bestod i genforsikringsdækning ydet af SACE til SACE BT i 2009 (»den anden foranstaltning«).

(3) Under sine foreløbige undersøgelser opdagede Kommissionen, at SACE BT havde modtaget to kapitalindsprøjtninger fra SACE den 18. juni og den 4. august 2009 (henholdsvis »den tredje foranstaltning« og »den fjerde foranstaltning«).

(4) Ved brev af 23. februar 2011 informerede Kommissionen Italien om, at den havde truffet afgørelse om at indlede den procedure, der er fastlagt i artikel 108, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, med hensyn til de fire foranstaltninger (»indledningsafgørelsen«).

(5) Kommissionens afgørelse om at indlede proceduren blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ([2]). Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til foranstaltningerne.

(6) Kommissionen modtog kun bemærkninger fra SACE, som blev indgivet den 5. maj 2011. SACE havde til bemærkningerne vedhæftet forskellige bilag, herunder en gentagelse af forretningsplanen for 2005-2008 for driften af den kortsigtede forsikring udarbejdet af SACE med hjælp fra en ekstern rådgiver, KPMG, og godkendt af bestyrelsen den 18. maj 2004 (»den indledende forretningsplan«), et brev fra en ekstern rådgiver af 7. juli 2004 med oplysninger om de yderligere leverede tjenester (»rådgiverbrevet«), analyser til supplering af forretningsplanen

([1]) EUT C 177 af 17.6.2011, s. 6.
([2]) Se fodnote 1.

vedrørende det italienske marked for handelsoplysninger, det italienske marked for tilbagesøgning af kreditter og dets primære aktører og kreditforsikringsmarkedet i Central- og Østeuropa i marts 2004 (»supplementerne til forretningsplanen«), justeringerne af forretningsplanen for 2005-2009 godkendt den 19. november 2004 (»den justerede forretningsplan«), uddrag af referater fra bestyrelsens møder den 28. april 2004 og den 18. maj 2004, en forretningsplan vedrørende det mulige opkøb af Assicuratrice Edile S.p.A. fra maj 2005 (»forretningsplan vedrørende opkøb af Assedile«), revideret budget for SACE BT af 31. marts 2009 og SACE BT's forretningsplan for 2010-2011 af 4. august 2009 (»forretningsplanen for 2010-2011«).

(7) Den 5. maj 2011 indsendte Italien sit svar på indledningsafgørelsen.

(8) Den 23. juni 2011 anmodede Kommissionen om yderligere oplysninger. Den 13. juli 2011 blev der afholdt et møde med de italienske myndigheder og selskabets repræsentanter. Efter dette møde blev anmodningen om oplysninger afsendt den 23. juni 2011 suppleret af yderligere spørgsmål, der opstod i forbindelse med disse drøftelser. Den supplerende anmodning om oplysninger blev sendt den 4. august 2011. Ved brev af 15. september 2011 indgav Italien sit svar på anmodningen om oplysninger. Som bilag vedhæftede Italien forskellige dokumenter, herunder indkaldelse af bud af 17. december 2003 vedrørende konsulenttjenester med henblik på at opstille en forretningsplan for udarbejdelsen af forretningsplanen for leveringen af kortsigtet eksportkreditforsikring på de industrialiserede markeder (»indkaldelsen«), yderligere dokumenter udarbejdet af en ekstern konsulent vedrørende det mulige opkøb af Assicuratrice Edile S.p.A. og de notater, der blev fremlagt for bestyrelsen i SACE BT i perioden fra maj 2005 til september 2008 vedrørende forskellige muligheder for internationale opkøb og andre former for international ekspansion.

(9) Ved brev af 25. januar 2012 ([3]) anmodede Kommissionen om yderligere oplysninger. Italien indgav sit svar den 5. marts 2012 og vedhæftede som bilag referater af møder i bestyrelsen for SACE og dets forgænger, instituttet for eksportforsikringstjenester — SACE, af 21. november 2003, 3. december 2003, 10. november 2004, 1. april 2008, 1. oktober 2008, 28. november 2008, 11. februar 2009, 1. april 2009, 26. maj 2009, 1. juli 2009 og 9. september 2009, de yderligere dokumenter vedrørende opkøbet af Assedile og en sammenligning af de finansielle indikatorer, der lå til grund for den indledende forretningsplan, og de faktiske tal.

(10) Da Italien i sine tidligere indgivelser havde søgt at påvise, at foranstaltningerne ikke udgjorde støtte, og kun havde fremlagt begrænsede oplysninger om mulige grunde til forenelighed, hvis foranstaltningerne udgjorde støtte, anmodede Kommissionens tjenestegrene ved brev af 21. februar 2012 ([4]) Italien om at fremlægge yderligere dokumentation for, at den omhandlede støtte er forenelig med det indre marked.

(11) Italien indgav den 30. marts 2012 en samling af SACE's interne dokumenter med det formål at påvise, at de foranstaltninger, der blev ydet i 2009 (anden, tredje og fjerde foranstaltning), var i overensstemmelse med det markedsøkonomiske investorprincip. De omfatter primært:

a) referat af bestyrelsesmøde dateret den 10. december 2008 med bilag vedrørende organisatoriske ændringer, som havde til formål at styrke risikostyringen

b) et resumé af ændringer i ledelsen i perioden 2009-2012

c) referat af bestyrelsesmøde dateret den 24. november 2011 med bilag vedrørende ajourføring af forretningsplanen for 2011-2013

d) årsregnskabet for 2011.

II. **BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGERNE**

II. 1. SACE OG DETS INVOLVERING I MARKEDSMÆSSIGE RISICI ([5])

(12) SACE, SACE BT's moderselskab, er et aktieselskab kontrolleret af den italienske stat. SACE er det italienske eksportkreditagentur (ECA). I begyndelsen af 2004 blev det omdannet fra et offentligt organ til et aktieselskab kontrolleret af den italienske stat. SACE forsikrer kortsigtede og langsigtede ikke-markedsmæssige risici som defineret i Kommissionens meddelelse om forsikring af kortfristede eksportkreditter ([6]) (»eksportkreditmeddelelsen«) med statsgaranti.

([3]) En foreløbig kopi på engelsk blev fremsendt den 4. januar 2012.
([4]) En foreløbig kopi på engelsk blev fremsendt den 2. februar 2012.
([5]) Markedsmæssige risici defineres ved hjælp af to kriterier: i) geografi (låntagerens adresse i EU og/eller OECD-området) og ii) varighed (risikoperiode på mindre end to år).
([6]) EFT C 281 af 17.9.1997, s. 4. Fra og med den 1. januar 2013 anvender Kommissionen den nye meddelelse om kortsigtet eksportkreditforsikring offentliggjort den 19. december 2012 (EUT C 392 af 19.12.2012, s. 1).

(13) I henhold til artikel 2.3 i lovdekret nr. 143 af 31. marts 1998 ([7]), som korrigerede den garanti, der var gældende for SACE i henhold til lov nr. 227 af 24. maj 1977, skal aktiviteter og forsikringsbare risici, herunder bl.a. geografisk dækning, defineres af CIPE (Comitato Interministeriale per la Programmazione Economica — det tværministerielle udvalg for økonomisk planlægning). CIPE skal hvert år inden den 30. juni vurdere de finansielle prognoser og de finansielle behov i forbindelse med bestemte risici og definere globale grænser for risici, der accepteres under statsgarantien for garantiperioder, der er kortere og længere end 24 måneder.

(14) I 1997 vedtog Kommissionen eksportkreditmeddelelsen, som fastlægger, at statsstøtte ikke må ydes for at støtte eksportkreditforsikringsselskaber, for så vidt angår markedsmæssige risici, og at offentlige eksportkreditforsikringsselskaber som et minimum skal indføre særskilt forvaltning og særskilte regnskaber for forsikring af markedsmæssige risici og ikke-markedsmæssige risici for statens regning eller med statsgaranti, således at det på grundlag heraf kan dokumenteres, at de ikke får statsstøtte, når de forsikrer markedsmæssige risici. For at overholde eksportkreditmeddelelsen besluttede SACE's bestyrelse (»Consiglio di Amministrazione«) på sit møde den 7. juli 1998 at standse aktiviteter, der omfatter markedsmæssige risici (defineret som sådanne på daværende tidspunkt, dvs. kortsigtet eksportkreditforsikring, for så vidt angår EU's 15 medlemsstater (»EU-15«)) vedrørende direkte forsikringsaftaler, med virkning fra den 18. september 1998.

(15) Som en del af ændringerne af eksportkreditmeddelelsen ([8]) i 2001 blev listen over alle medlemsstaterne, som var anført i bilaget til meddelelsen fra 1997, erstattet af en almen henvisning til EU's medlemsstater, således at den kommende udvidelse af Den Europæiske Union ikke vil kræve yderligere ændring af meddelelsen.

(16) Da de 10 medlemsstater tiltrådte den 1. maj 2004 (»EU-10«), blev ikke-markedsmæssige risici for disse lande derfor til markedsmæssige risici. Som følge deraf fandt bestemmelserne om markedsmæssige risici i eksportkreditmeddelelsen derefter anvendelse på disse risici.

(17) I artikel 6 i lovdekret nr. 269 af 30. september 2003 (der med ændringer blev gennemført ved lov nr. 326 af 24. november 2003) — som fastlagde bestemmelserne for omdannelsen af SACE (instituttet for eksportforsikringstjenester) til et børsnoteret aktieselskab (SACE S.p.A.) pr. 1. januar 2004 — beskrives selskabets arbejdsområde, som tager højde for udviklingen på det pågældende marked. I artikel 6, stk. 12, fastlægges navnlig følgende: »SACE S.p.a. kan forsikre og garantere markedsmæssige risici defineret i overensstemmelse med EU's regler. For sådanne aktiviteter skal der føres særskilte regnskaber, for så vidt angår statsgaranterede aktiviteter, eller der skal oprettes et aktieselskab til det formål. I sidstnævnte tilfælde skal SACE S.p.a.'s investering i et sådant selskab mindst udgøre 30 %, [og visse tidligere tildelte midler] må ikke anvendes som kapitalindskud. [Selve forsikringen af markedsmæssige risici] kan ikke begunstiges af en statsgaranti«.

(18) Efter de ændringer af lovgivningen, der er nævnt i betragtning 14-16, besluttede SACE at etablere SACE BT.

(19) For at overholde EU-reglerne besluttede SACE at indføre og anvende særskilte regnskaber for markedsmæssige risici ([9]) for perioden fra den dato, hvor de forskellige risici automatisk blev markedsmæssige (1. maj 2004), til den dato, hvor SACE BT blev etableret (27. maj 2004) (se tabel 1 under betragtning 19 i indledningsafgørelsen). Der var ikke afsat midler til disse aktiviteter i de særskilte regnskaber. Disse regnskaber blev opdelt i overensstemmelse med italiensk lovgivning. Revisorerne henviser også dertil i SACE's årsberetning 2004 og anfører, at de særskilte regnskaber for markedsmæssige risici blev afsluttet ved udgangen af 2004 ([10]).

II. 2. STØTTEMODTAGEREN, SACE BT

(20) Den 27. maj 2004 ([11]) blev SACE BT etableret med en aktiekapital på 100 mio. EUR, som alene blev indbetalt af SACE, efter at SACE's bestyrelse (»Consiglio di Amministrazione«) havde godkendt den indledende forretningsplan den 18. maj 2004. Desuden blev kapitalbidraget til SACE BT's reserver (de såkaldte »Fondo di organizzazione«) på

([7]) Det gjorde det muligt at oprette SACE (instituttet for eksportforsikringstjenester).
([8]) EUT C 217 af 2.8.2001, s. 2.
([9]) Allerede den 3. december 2003 fremgik det af drøftelserne i SACE i forbindelse med udarbejdelsen af den indledende forretningsplan, at man ville anvende særskilte regnskaber, indtil SACE begyndte at forsikre markedsmæssige risici. Se s. 13 i bilag 11 til Italiens indgivelse af 5. marts 2012.
([10]) Se s. 68-69 i årsberetningen for 2004, som findes på internettet på: http://www.sace.it/GruppoSACE/export/sites/default/download/ar_bilanci/AR_e_bilanci/annual_report2004.pdf
([11]) SACE's årsberetning 2004.

i alt 5,8 mio. EUR også indbetalt af SACE ([12]). Disse midler blev efterfølgende anvendt til at absorbere tab, f.eks. i 2004 og 2005 ([13]). Den 3. juli 2004 blev SACE BT godkendt som forsikringsudbyder af tilsynsmyndigheden, *Istituto per la vigilanza sulle assicurazioni private e di interesse collettivo — ISVAP*, og begyndte sine aktiviteter den 15. oktober 2004.

(21) SACE BT har i øjeblikket aktiviteter på kreditmarkedet (54 % af præmierne i 2011), markedet for sikkerhedsstillelse (30 %) og markedet for anden beskadigelse på bygnings- og løsøreforsikring (13 %).

(22) På kreditforsikringsmarkedet har SACE BT aktiviteter inden for kortsigtet eksportkreditforsikring af markedsmæssige risici som defineret i eksportkreditmeddelelsen. Det tilbyder også kreditforsikring af transaktioner inden for Italien (forsikring af indenlandske transaktioner). For en lille del af selskabets portefølje har SACE BT stadig aktiviteter inden for kortsigtede ikke-markedsmæssige risici (se tabel 1). Som tilkendegivet af Italien udføres denne aktivitet som de øvrige aktiviteter på markedsvilkår og uden statsgaranti.

Tabel 1

Geografisk fordeling af SACE BT's kreditforsikringsrisici

(%)

	2005 (*)	2006 (*)	2007 (*)	2008	2009	2010	2011
Indenlandske i Italien	42,5	47,5	55,4 %	67,3	73	76,7	77,4
Udenlandske — markedsmæssige	39,8	46,6	37,4	25,1	21	18,1	17,3
Udenlandske — ikke-markedsmæssige	17,7	5,9	7,2	7,6	6	5,2	5,3

(*) For 2005, 2006 og 2007 blev alle risici i OECD-landene betragtet som markedsmæssige, mens risici i lande uden for OECD blev betragtet som ikke-markedsmæssige.

Kilde: Indgivelser fra Italien samt SACE' og SACE BT's regnskaber.

(23) SACE BT's aktiviteter inden for sikkerhedsstillelse er baseret på opkøbet af Assicuratrice Edile S.p.A. (»Assedile«). I 2005 opkøbte SACE BT en indledende andel på 70 % af dette selskab. Opkøbsprocessen blev indledt i marts 2005. Assedile var specialiseret i sikkerhedsstillelse og tilbød garantier for bygge- og anlægsrisici. Det ændrede sit navn til SACE Surety i januar 2009. Efter opkøbet af de resterende mindretalsandele i SACE Surety blev SACE BT selskabets eneejer og fusionerede det gennem vedtægterne med SACE BT ([14]).

(24) SACE BT er eneaktionær i SACE Servizi S.r.l., et selskab, der har til formål at levere tjenester i forbindelse med opkøb og forvaltning af handelsoplysninger. I 2011 begyndte SACE Servizi også at tilbagesøge kreditter for SACE BT's regning.

(25) De funktioner, der varetager SACE BT's interne revision, risikostyring og overensstemmelse, er outsourcet til moderselskabet SACE ([15]).

(26) I det andet år efter sin etablering opnåede SACE BT et lille overskud med en egenkapitalforrentning på 0,11 %. Fra og med 2007 (tredje driftsår) har det dog haft underskud (se tabel 2).

([12]) Se bilag 5 og 6 til noterne (»Nota Integrativa«) til SACE's årsregnskab 2004, som illustrerer de finansielle forbindelser mellem SACE og dets kontrollerede enheder. Disse regnskaber illustrerer den trinvise forøgelse af SACE BT's kapital med midler tildelt af SACE i 2004 (en forøgelse af aktiekapitalen på 100 mio. EUR og en forøgelse af den øvrige kapital på 5,8 mio. EUR).

([13]) SACE BT's tab på 152 087 EUR ved udgangen af 2004 og 1 573 090 EUR ved udgangen af 2005 blev dækket af reserverne (Fondo di organizzazione).

([14]) Den 14. januar 2009 bekendtgjorde SACE fusionen af SACE Surety med SACE BT. Fusionen blev godkendt af ISVAP i december 2008. Se SACE's årsberetning 2008.

([15]) Se bilag 14 — ISVAP: protokol over resultatet af inspektion hos SACE BT, 11. oktober 2010 (Verbale degli accertamenti ispettivi effettuati presso SACE BT, 11.10.2010), s. 11, indgivet af Italien den 5. marts 2012.

Tabel 2

SACE BT's egenkapitalforrentning

(%)

År	Egenkapitalforrentning
2005	– 1,51
2006	0,11
2007	– 1,02
2008	– 38,0
2009	– 30,6
2010	– 4,4
2011	0,23

Kilde: SACE BT's regnskaber.

(27) SACE BT led betydelige tab i både 2008 (på ca. 29,5 mio. EUR) og 2009 (på ca. 34 mio. EUR). I 2009 beløb de erstatningskrav, som SACE BT måtte betale, sig til 66,4 mio. EUR, en stigning på 42,6 % sammenlignet med 2008 ([16]). Mens de største selskaber inden for kreditforsikring og sikkerhedsstillelse reducerede deres forsikringsvolumen i 2009, forsikrede SACE BT transaktioner for i alt 20,4 mia. EUR, en stigning på 34,2 % sammenlignet med selskabets forsikringsvolumen på 15,2 mia. EUR i 2008.

(28) Selskabets situation blev forbedret i 2010, hvor dets »combined ratio« ([17]) faldt til 108 % fra 163 % i 2009 (se tabel 5), og i 2011, hvor selskabet opnåede et lille overskud på 0,247 mio. EUR.

II. 3. KLAGEN

(29) Klageren hævdede, at den første kapitaltildeling til SACE BT fra moderselskabet SACE, som blev foretaget i 2004, og som beløb sig til 100 mio. EUR (den første foranstaltning), skal tilregnes staten, og at den ikke er i overensstemmelse med det markedsøkonomiske investorprincip (MEIP) og udgør uforenelig statsstøtte (se betragtning 29 og 30 i indledningsafgørelsen). Den 6. november 2009 underrettede klageren endvidere Kommissionen om den genforsikring, som SACE havde ydet til SACE BT, der angiveligt skulle tilregnes staten og ikke opfyldte MEIP-testen, og som således ikke var forenelig med traktatens artikel 107 (den anden foranstaltning).

(30) Klageren indgav ingen bemærkninger til indledningsafgørelsen.

II. 4. BESKRIVELSE AF DE FORANSTALTNINGER, DER ER OMFATTET AF DENNE AFGØRELSE

(31) Den formelle undersøgelse, som Kommissionen indledte den 23. februar 2011, vedrører følgende fire foranstaltninger, som SACE har ydet til SACE BT (se betragtning 33-41 i indledningsafgørelsen for yderligere oplysninger):

a) **Første foranstaltning**: Den første kapitaltildeling på 100 mio. EUR i form af aktiekapital og kapitalbidraget til SACE BT's reserver (de såkaldte »Fondo di organizzazione«) på i alt 5,8 mio. EUR i 2004 ([18]).

([16]) Information findes på SACE's websted.

([17]) Et forsikringsselskabs forsikringsmæssige resultat måles ud fra dets »combined ratio«, som er forholdet mellem summen af erstatnings- og omkostningsprocenten og forsikringspræmierne. Et combined ratio på mindre end 100 % angiver forsikringsmæssigt overskud, mens alt over 100 % angiver forsikringsmæssigt underskud. Et selskab med et combined ratio på over 100 % kan dog være rentabelt i kraft af investeringsoverskud. Inden for livsforsikring og navnlig i forbindelse med kreditforsikring forventes der et combined ratio på mindre end 100 %.

([18]) Investeringen i SACE BT på 105,8 mio. EUR blev registreret i SACE's årsregnskab for 2004 (som investeringer i kontrollerede enheder).

b) **Anden foranstaltning**: Genforsikringsdækning af typen »skadesexcedent-genforsikringsaftaler« ([19]) vedrørende markedskreditrisikoen for 2009, som blev ydet den 5. juni 2009. Den anden foranstaltning blev ydet af SACE, da det ikke lykkedes for SACE BT at rejse hele genforsikringen hos private markedsdeltagere. Før 2009 opnåede SACE BT tilsyneladende størstedelen af sin genforsikring hos private selskaber. Som følge af finanskrisen havde SACE BT dog problemer, da det skulle forny sine genforsikringsaftaler for 2009. Selv om SACE BT kontaktede et betydeligt antal markedsoperatører, lykkedes det kun for selskabet at opnå dækning fra fem private genforsikringsselskaber for 25,85 % af skadesexcedent-genforsikringsaftalerne vedrørende markedskreditrisikoen for 2009. Aftalerne blev underskrevet den 30. januar 2009. 16 andre selskaber, som blev kontaktet af SACE BT, blev tilbudt samme vilkår som de selskaber, der havde ydet dækning, men de valgte ikke at deltage i genforsikringsdækningen. Genforsikringsselskaberne skulle dække den del af underskuddet, der oversteg 5 mio. EUR og op til 40 mio. EUR. De fem private genforsikringsselskaber, der deltog i skadesexcedent-genforsikringsaftalerne i 2009, var: Hannover Rückversicherung AG (10 %), Sirius International Insurance Corporation (7,5 %), DEVK Rückversicherungs und Beteiligungs AG (3 %), Atradius Reinsurance Ltd. (2,5 %) og Assurisk S.A. (2,85 %). Moderselskabet, SACE, tegnede sig for den resterende del af dækningen, dvs. 74,15 %, den 5. juni 2009 på de samme vilkår med hensyn til prioritet, kapacitet og præmie som de fem private genforsikringsselskaber.

c) **Tredje foranstaltning**: Rekapitalisering på 29 mio. EUR foretaget den 18. juni 2009 med henblik på at dække tab, som SACE BT led i 2008.

d) **Fjerde foranstaltning**: Rekapitalisering på 41 mio. EUR foretaget den 4. august 2009 ([20]).

(32) I tabel 3 gives der en kronologisk opstilling over de fire foranstaltninger og de vigtigste beslutninger og milepæle for SACE og SACE BT (i henhold til de oplysninger og støttedokumenter, der er indgivet til Kommissionen). Tabellen viser også, hvornår bestemte dokumenter blev udarbejdet eller drøftet. Der henvises til disse dokumenter senere i denne afgørelse.

Tabel 3

Kronologisk rækkefølge af de fire foranstaltninger og de vigtigste beslutninger og milepæle for SACE og SACE BT

21.11.2003	— Undersøgelse udført af ekstern konsulent, McKinsey, vedrørende scenarierne for SACE's potentielle marked.
17.12.2003	— Indkaldelse af bud vedrørende konsulenttjenester med henblik på at opstille en forretningsplan for SACE's kortsigtede eksportkreditforsikring.
1.1.2004	— SACE (instituttet for eksportforsikringstjenester) blev omdannet til et børsnoteret aktieselskab (SACE S.p.A.).
Marts 2004	— KPMG udførte analyser til supplering af forretningsplanen vedrørende det italienske marked for handelsoplysninger, det italienske marked for tilbagesøgning af kreditter og dets primære aktører og kreditforsikringsmarkedet i Central- og Østeuropa.
28.4.2004	— Beregning af SACE's »ledige kapital«

([19]) Genforsikringsstrukturen for SACE BT's markedsmæssige risici, som dets bestyrelse godkendte den 22. april 2008, omfatter en kvote-genforsikringsaftale og en skadesexcedent-genforsikringsaftale (se bilag 14 — ISVAP: protokol over resultatet af inspektion hos SACE BT, 11. oktober 2010 (Verbale degli accertamenti ispettivi effettuati presso SACE BT, 11.10.2010), s. 55, indgivet af Italien den 5. marts 2012. Kvote-genforsikringsaftaler er en form for genforsikring, hvor det afgivende forsikringsselskab afgiver en aftalt procentdel af alle risici, det forsikrer i en eller flere forsikringsklasser, som er genstand for en genforsikringsaftale. Skadesexcedent-genforsikringsaftaler er en form for genforsikring, hvor genforsikringen kun aktiveres, når et bestemt tab (eller en bestemt gruppe af tab) overstiger et aftalt niveau (kaldet retention), og typisk kun op til en aftalt grænse.

([20]) Denne kapitalforøgelse blev efterfølgende delvist (31,5 mio. EUR) anvendt til at dække tab, som SACE BT led i 2009. Se bilag 14 — ISVAP: protokol over resultatet af inspektion hos SACE BT, 11. oktober 2010 (Verbale degli accertamenti ispettivi effettuati presso SACE BT, 11.10.2010), s. 5, indgivet af Italien den 5. marts 2012. I forbindelse med godkendelsen af årsregnskabet for det regnskabsår, der sluttede den 31. december 2009, besluttede aktionærerne på SACE BT's generalforsamling den 20. april 2010 at dække alle tab, der var registreret ved udgangen af 2009, dvs. 34 081 254 EUR. »Fondo di Organizzazione« blev anvendt til at dække et beløb på 2 534 805 EUR, og et beløb på 31 546 449 EUR blev dækket ved hjælp af en kapitaloverførsel (»versamento in conto capitale«).

1.5.2004	— 10 nye medlemsstater tiltrådte EU. — De kortsigtede ikke-markedsmæssige risici for EU-10 blev til markedsmæssige risici.
18.5.2004	— KPMG fremlagde forretningsplanen med de væsentligste elementer til støtte for rentabilitetsudsigterne for perioden 2005-2008 for SACE's bestyrelse (»Consiglio di Amministrazione«). — SACE's bestyrelse (»Consiglio di Amministrazione«) godkendte forretningsplanen for 2005-2008 vedrørende etableringen af SACE BT.
27.5.2004	— SACE BT blev etableret. — Til det formål blev det tildelt et beløb på 105,8 mio. EUR **(den første foranstaltning).**
3.7.2004	— SACE BT blev godkendt som forsikringsudbyder af tilsynsmyndigheden *ISVAP*.
15.10.2004	— SACE BT indledte sine aktiviteter.
19.11.2004	— SACE BT's bestyrelse godkendte justeringen af forretningsplanen for 2005-2009.
Marts 2005	— Processen for opkøbet af Assedile blev indledt ([1]).
15.4.2005	— Den eksterne konsulent (KPMG) fremlagde værdiansættelsen af Assedile efter undersøgelsen af datalokalet. — SACE BT's bestyrelse drøftede det potentielle opkøb af Assedile.
18.4.2005	— SACE BT afgav sit første ikke-bindende tilbud om opkøb af 70 % af Assedile.
30.5.2005	— Den eksterne konsulent (KPMG) fremlagde tillægget til værdiansættelsen af Assedile.
30.9.2005	— SACE BT underskrev den endelige aftale om opkøbet af 70 % af Assedile.
19.9.2006	— Forretningsplan — fælles tilbud fra SACE BT og Ducroire om opkøb af 66 % af KUP
December 2006	— Rapport fra den eksterne konsulent til SACE BT og Ducroire om værdiansættelsen af 66 % af KUP.
Oktober 2007	— SACE BT og Ducroire opkøbte i fællesskab 66 % af KUP.
6.3.2008	— SACE BT opkøbte de resterende 30 % af Assedile.
30.1.2009	— Det lykkedes for SACE BT at opnå dækning fra fem private genforsikringsselskaber for 25,85 % af skadesexcedent-genforsikringsaftalerne vedrørende markedskreditrisikoen.
25.2.2009	— SACE BT solgte med tab sin aktiebeholdning på 33 % i KUP til SA Ducroire.
26.5.2009	— SACE's bestyrelse godkendte overførslen af 29 mio. EUR til SACE BT.
5.6.2009	— SACE tegnede de resterende 74,15 % af skadesexcedent-genforsikringsaftalerne vedrørende den markedsmæssige kreditrisiko **(den anden foranstaltning).**

18.6.2009	— SACE BT's generalforsamling godkendte, at alle tab, der var registreret ved udgangen af 2008, blev dækket af overførslen af 29 mio. EUR fra SACE **(den tredje foranstaltning)** og af 0,49 mio. EUR fra reserverne (»Fondo di organizzazione«).
1.7.2009	— SACE's bestyrelse (»Consiglio di Amministrazione«) godkendte kapitaloverførslen (»versamento in conto capitale«) af 41 mio. EUR til SACE BT.
4.8.2009	— SACE BT's generalforsamling godkendte kapitaloverførslen (»versamento in conto capitale«) af 41 mio. EUR fra SACE **(den fjerde foranstaltning).** — SACE BT's bestyrelse (»Consiglio di Amministrazione«) godkendte justeringen af forretningsplanen for 2010-2011.
7.12.2010	— SACE BT's bestyrelse godkendte forretningsplanen for 2011-2013.
24.11.2011	— Møde i SACE BT's bestyrelse: justering af forretningsplanen for 2011-2013
23.2.2012	— Møde i SACE BT's bestyrelse: revision af organisationsplanen for SACE BT.

([1]) Se SACE — Svar på anmodning om oplysninger, 15. september 2011, s. 11.

II. 5. GRUNDE TIL AT INDLEDE PROCEDUREN

(33) Med hensyn til **den første foranstaltning** præciserede Kommissionen først, at der ikke ville være tale om statsstøtte i forbindelse med den første kapitaltildeling, hvis den vedrørte ikke-markedsmæssige risici, og/eller hvis den blot var en overførsel af kapital til SACE BT, som allerede var blevet tildelt til kortsigtede forsikringsaktiviteter, der tidligere blev udført inden for SACE (herunder tidligere ikke-markedsmæssige risici, der blev ændret til markedsmæssige risici den 1. maj 2004). Kommissionen tilkendegav, at den i denne fase ikke havde tilstrækkelige oplysninger til at vurdere, om disse betingelser var opfyldt eller ej.

(34) Dernæst rejste Kommissionen tvivl om, hvorvidt Italien handlede, som en privat investor ville have gjort i en lignende situation. Dette er den såkaldte markedsøkonomiske investortest (MEIP-testen), der, hvis den opfyldes, udelukker tilstedeværelsen af en fordel for den part, der begunstiges ved foranstaltningen.

a) Hvad angår **den første foranstaltning**, rejste Kommissionen på baggrund af de indgivne oplysninger tvivl om, hvorvidt den vurdering af SACE BT's rentabilitetsudsigter, der blev udført ved selskabets etablering i 2004, ville have været tilstrækkelig til at få en markedsøkonomisk investor til at foretage investeringen. Kommissionen understreger, at den eneste forretningsplan, der var fremlagt på daværende tidspunkt, kun indeholdt udsigter for årene 2005-2008, hvor den gennemsnitlige egenkapitalforrentning nåede op på kun 5 % i 2008 (inkl. et fradrag på 1,1 mio. EUR til udligningsreserverne) ([21]). Der blev tilsyneladende ikke gennemført videre vurdering af en potentiel yderligere forøgelse af afkastet for at dække de indledende tab. Kommissionen havde på daværende tidspunkt ikke kendskab til en analyse af den potentielle rentabilitet af eventuelle opkøb inden for sektoren. Italien blev opfordret til at fremlægge yderligere dokumenter, der kunne påvise, at investeringen blev foretaget på markedsvilkår.

b) Med hensyn til **den anden foranstaltning** rejste Kommissionen på baggrund af de oplysninger, som de italienske myndigheder havde indgivet, og som påviste vanskelighederne med at opnå forsikringsdækning på markedet, tvivl om, hvorvidt den anden foranstaltning ikke havde sikret SACE BT en fordel.

c) Hvad angår **den tredje og fjerde foranstaltning**, mente Kommissionen, at SACE BT ikke kunne have rejst de pågældende midler på markedet som følge af selskabets tab.

([21]) Ved beregningen af den gennemsnitlige egenkapitalforrentning er nettooverskuddet fastsat ved hjælp af en figurativ skattemæssig virkning (»effetto fiscale figurativo«) (se s. 163 i den indledende forretningsplan).

(35) Kommissionen tilkendegav for det tredje, at de foranstaltninger, som SACE (en offentlig virksomhed) havde ydet, tilsyneladende kunne tilregnes staten (kriteriet om statsmidler), men tog ikke endelig stilling til spørgsmålet.

(36) Endelig betvivlede Kommissionen, at de pågældende foranstaltninger, hvis det blev fastslået, at de udgjorde statsstøtte, kunne betragtes som forenelige med det indre marked. Der er angiveligt intet retsgrundlag for at betragte sådan støtte som forenelig.

III. **BEMÆRKNINGER FRA DE INTERESSEREDE PARTER**

(37) Kommissionen modtog kun bemærkninger fra SACE.

IV. **BEMÆRKNINGER TIL INDLEDNINGSAFGØRELSEN OG DE YDERLIGERE INDGIVELSER FRA ITALIEN OG SACE**

IV. 1. TILREGNELSE TIL STATEN

(38) Italien og SACE fastholdt, at de fire foranstaltninger, som SACE havde ydet, ikke kunne tilregnes den italienske stat. I sit svar på indledningsafgørelsen citerer Italien i vid udstrækning EU-Domstolens domme i sagerne Stardust Marine ([22]), Olympic Airways ([23]) og SIC-RTP ([24]). På anmodning fra Kommissionen har Italien indgivet en liste udarbejdet af SACE over medlemmerne af SACE's bestyrelse på det tidspunkt, hvor hver af de fire omhandlede foranstaltninger blev vedtaget af SACE's bestyrelse ([25]). SACE angiver her de pågældende bestyrelsesmedlemmers stilling i den offentlige forvaltning.

(39) Med hensyn til den første foranstaltning hævdede Italien endvidere, at investeringen i SACE BT var meget lille i forhold til SACE's størrelse, og at dette samtidig viste, at den italienske stat ikke havde nogen grund til at deltage i en så lille investering, som således ikke kunne tilregnes den italienske stat.

(40) Med hensyn til den anden foranstaltning præciserede Italien, at CIPE ikke træffer beslutninger vedrørende SACE's genforsikringsaktiviteter ([26]).

IV. 2. KRITERIET OM FORDELE: DEN FØRSTE FORANSTALTNING

(41) I indgivelserne efter indledningsafgørelsen oplyste Italien og SACE, at investeringen var i overensstemmelse med markedspraksis.

(42) For at supplere de dokumenter, der tidligere var indgivet, som primært bestod af den indledende forretningsplan, indsendte Italien og SACE navnlig yderligere støttedokumenter (se betragtning 6-9). Som svar på en supplerende forespørgsel fra Kommissionen meddelte Italien desuden, at ISVAP og SACE/SACE BT ikke havde udvekslet oplysninger fra og med 2003 vedrørende SACE/SACE BT's prognoser for kapitalkrav og tilgængelig kapital, og at den nationale tilsynsmyndighed ikke havde foretaget vurderinger i den henseende ([27]).

(43) SACE understreger for det første, at det er et rentabelt selskab. Det er et velforvaltet selskab, og der er derfor ingen grund til at betvivle, at det foretog investeringen i SACE BT som en normal investor. Som bevis herfor fremlagde SACE data, som viste, at SACE var overskudsgivende i 2004-2010 med en egenkapitalforrentning på mere end 6 % i alle disse år og en årlig udbyttebetaling, der varierede fra 40-95 % af overskuddet, og som udgjorde en samlet udbyttebetaling på 2,1 mia. EUR, som skal lægges til den delvise kapitalrestitution på 3,5 mia. EUR til staten som aktionær. SACE hævder også, at dets investering i SACE BT blev foretaget med ikke-anvendt »ledig kapital«, som fandtes i SACE, og som beløb sig til ca. 250 mio. EUR den 28. april 2004 ([28]). SACE oplyser videre, at beløbet for kapital var ubetydeligt i forhold til SACE's aktiver og genererede overskud (det beløb, der blev investeret i SACE BT i 2004, svarede kun til 1,2 % af SACE's egenkapital og 20 % af SACE's nettooverskud i 2004) ([29]).

([22]) Dom i sagen mod *Stardust Marine* af 16. maj 2002 (C-482/99 [Sml. I] s. 4397).
([23]) CFI, T-68/03, Sml. 2007, II-2911 — *Olympic Airways mod Kommissionen*.
([24]) CFI, T-422/03, Sml. 2008, II-1161 — *SIC mod Kommissionen*.
([25]) Se bilag 1 til svar fra det italienske økonomi- og finansministerium, 15. september 2011.
([26]) *Kilde*: Det italienske økonomi- og finansministerium, svar på anmodning om oplysninger indgivet den 5. marts 2012, s. 2.
([27]) *Kilde*: SACE — Svar på anmodning om oplysninger, punkt 9, indgivet den 5. marts 2012, s. 2.
([28]) Det materiale, der blev udarbejdet til mødet i SACE's bestyrelse den 28. april 2004, havde netop til formål at give et overslag over SACE's »ledige kapital« med henblik på tildelingen af kapital til SACE 2 — det senere SACE BT. Se bilag 1 — *Comunicazione dell'AD al CdA di SACE S.p.A. in vista della riunione del CdA del 28 aprile 2004*, til bemærkningerne fra SACE indgivet den 5. maj 2011 som svar på indledningsafgørelsen.
([29]) Dataene findes på s. 4 i bemærkningerne fra SACE indgivet den 5. maj 2011 som svar på indledningsafgørelsen.

(44) I den sammenhæng præciserede Italien også, at det ikke er SACE, som har haft fordele af statens regaranti, men at en sådan garanti havde til formål at give SACE's modparter en regaranti. I den henseende understregede Italien, at regarantien ikke på noget tidspunkt blev indfriet i perioden 2004-2010, og at staten ikke havde foretaget udbetalinger til fordel for SACE i den pågældende periode ([30]).

(45) SACE oplyste for det andet, at investeringen havde til formål at sprede de risici, som SACE-gruppen forsikrede (både geografisk og sektormæssigt). SACE-gruppens dækning af kreditrisici, som tidligere var begrænset til lande med ikke-markedsmæssige risici, blev derfor udvidet til Italien og området med markedsmæssige eksportkreditrisici (kortsigtet risiko inden for OECD). Desuden var det hensigten, at forretningsområdet skulle udvides til andre brancher, som domineredes af de tre største private aktører på markedet.

(46) SACE var for det tredje af den opfattelse, at der var betydelige uudnyttede markedsmuligheder for en ny deltager på markedet, som f.eks. SACE BT. Denne opfattelse blev analyseret, inden investeringen blev foretaget. Det italienske hjemmemarked havde f.eks. en væsentligt lavere indtrængningsgrad for kreditforsikring sammenlignet med andre store europæiske markeder. Der var også mulighed for at operere på markederne i EU-10, hvor de største aktører på kreditforsikringsmarkedet endnu ikke var til stede på daværende tidspunkt. Inden investeringen blev foretaget, gennemførte den eksterne konsulent en meget detaljeret analyse af markedsmulighederne.

(47) For det fjerde hævdede SACE, at SACE BT's egenkapitalforrentning ikke kan sammenlignes med markedsgennemsnittet, fordi SACE BT var en nyetableret virksomhed på daværende tidspunkt, mens de øvrige forsikringsselskaber, der yder kortsigtet eksportkreditforsikring, allerede var veletablerede på markedet.

(48) SACE anførte for det femte, at ledelsen, da den etablerede SACE BT i 2004 med det formål at komme ind på markedet for kortsigtet eksportkredit, forventede, at man ville opnå tilstrækkelig rentabilitet fra den investerede kapital i medfør af selskabets **strategi med tre søjler** ([31]), hvor den første søjle udgøres af organisk vækst på området for kreditforsikring (for en nyetableret virksomhed, hvorfor den indledende forretningsplan indeholder en prognose for fire år), den anden søjle udgøres af aktiviteter, der supplerer kreditforsikring (andre typer forsikring eller tjenesteydelser), og som potentielt omfatter opkøb af andre virksomheder, i Italien (sektormæssig diversificering), og den tredje søjle udgøres af geografisk ekspansion gennem opkøb af selskaber med aktiviteter i udlandet (geografisk diversificering).

(49) I henhold til SACE støttede den eksterne konsulents analyse rationalet bag denne strategi ([32]).

(50) I henhold til SACE må det være indlysende, at de økonomiske og finansielle prognoser, der blev udarbejdet i 2004, ikke kunne omfatte eller tage højde for virkningerne af fremtidige opkøb, der blev foretaget i de efterfølgende år ([33]). Prognoserne var med andre ord alene baseret på SACE BT's organiske vækst på det italienske marked for kreditforsikring (den første søjle nævnt i betragtning 48) ([34]).

(51) Da selskabet er nyetableret, valgte moderselskabet straks at **indskyde mere kapital i startfasen**. Italien hævder, at denne tilgang er forenelig med den, der anvendes af private equityfonde, som fra begyndelsen investerer penge, der skal bruges til potentielle transaktioner, som ellers skulle underkastes uafhængig vurdering, og at den er i overensstemmelse med den på forhånd fastlagte strategi ([35]).

(52) Italien hævdede endvidere, at de to andre søjler også blev nævnt eller var planlagt på daværende tidspunkt, selv om den indledende forretningsplan kun omhandlede rentabiliteten af den første søjle. De blev allerede nævnt i brev dateret den 17. december 2003, hvor en konsulent blev anmodet om at afgive tilbud på udarbejdelsen af en forretningsplan for SACE's kortsigtede aktiviteter ([36]). I indkaldelsen af bud til den eksterne konsulent anmodede SACE vedkommende om at fremlægge et begrænset antal scenarier (højst to), der beskrev, hvordan SACE kunne vokse endogent ved hjælp af dets egne ressourcer og midler og via samarbejde med andre enheder, enten italienske eller udenlandske, f.eks. i form af samarbejde med en af de største markedsaktører, samarbejde med en sekundær aktør (f.eks. CESCE fra Spanien eller OND fra Belgien) eller samarbejde med en italiensk aktør med aktiviteter inden for et andet markedssegment eller inden for en anden finansiel sektor.

([30]) *Kilde*: Det italienske økonomi- og finansministerium, svar på anmodning om oplysninger indgivet den 5. marts 2012, s. 2.
([31]) *Kilde*: Bemærkninger fra SACE indgivet den 5. maj 2011 som svar på indledningsafgørelsen, s. 8, og referat af mødet mellem repræsentanter for SACE BT, SACE, de italienske myndigheder og Kommissionens tjenestegrene den 13. juli 2011.
([32]) Se f.eks. kapitel II, s. 7, i den indledende forretningsplan.
([33]) Bemærkninger fra SACE indgivet den 5. maj 2011 som svar på indledningsafgørelsen, s. 9. SACE gentog det synspunkt, Italien allerede havde givet udtryk for inden indledningsafgørelsen. Se s. 15, første afsnit, i Italiens indgivelse af 12. februar 2008.
([34]) I den indledende forretningsplan forudses det, at SACE BT vil opnå en markedsandel i Italien på 12,6 % i 2008 med præmier til en værdi af 67,2 mio. EUR.
([35]) Se SACE — Svar på anmodning om oplysninger, 15. september 2011, s. 17.
([36]) Se bilag 1 til SACE's svar, 15. september 2011, s. 8.

(53) Hvad angår de mulige forbindelser til tredjeparter, blev konsulenten anmodet om at fremhæve de mulige fordele ved fælles teknologi og ekspertise, stordriftsfordele og specialisering samt upstream- og downstream-integration af aktiviteter.

(54) SACE hævdede, at bestyrelsen begyndte at drøfte sådanne muligheder omkring det tidspunkt, hvor SACE BT blev etableret. For yderligere at underbygge den påstand fremlagde SACE et udkast til samarbejdet med OND (Belgien) og CESCE (Spanien), som var udarbejdet den 5. marts 2004, dvs. inden den første foranstaltning blev tildelt ([37]).

(55) Som grundlag for yderligere ekspansion til andre markeder og brancher forelagde konsulenten i marts 2004 SACE en detaljeret analyse af markedsaktørerne inden for andre forretningssegmenter i Italien (handelsoplysninger og tilbagesøgning af kreditter) og kreditforsikring i Central- og Østeuropa ([38]) med benchmarks til markedspraksis (primært de største markedsaktører), hvad angår omkostninger (dvs. til levering af handelsoplysninger og tilbagesøgning af kreditter), tidsplan for aktiviteter og en detaljeret analyse af priserne ved nylige opkøb inden for sektoren for levering af handelsoplysninger, og med benchmarks til bedste markedspraksis, der betragtes som sådan i kraft af dens førende position inden for det pågældende markedssegment, for så vidt angår operative forretningsløsninger.

(56) Italien minder om, at man begyndte at gennemføre opkøbsstrategien mindre end ét år efter opstarten af SACE BT's aktiviteter (SACE BT's første ikke-bindende tilbud om opkøb 70 % af Assedile er dateret den 18. april 2005, mens hele processen blev indledt i marts 2005, fem måneder efter opstarten af SACE BT's aktiviteter). Italien indsendte endvidere en række meddelelser til Kommissionen, som blev forelagt SACE BT's bestyrelse i perioden 2006-2008, og som omhandlede de efterfølgende muligheder for opkøb ([39]) (som alle var understøttet af eksterne rådgiveres værdiansættelser, due diligence-processer osv., selv om flere af dem af forskellige årsager ikke blev gennemført).

Finansielle prognoser

(57) I indkaldelse af bud vedrørende konsulenttjenester anmodede SACE om finansielle prognoser for de tre efterfølgende år, 2005-2007. SACE anmodede bl.a. om en angivelse af de finansielle ressourcer (dvs. kapitalisering), der skulle bruges til udviklingen af den kortsigtede aktivitet, og den forventede rentabilitet (dvs. kapitaludbytte) ([40]).

(58) SACE hævdede, at den indledende forretningsplan konservativt alene var baseret på den første forretningssøjle (organisk vækst inden for kreditforsikring), idet mulighederne for opkøb endnu ikke var afklarede, og værdiansættelse heraf endnu ikke forelå. Den forventede rentabilitet var, selv om den var begrænset, da den ikke omfattede opkøbsstrategier, stadig positiv fra og med 2007 (selskabets tredje fulde driftsår) ([41]) og fra 2006 (selskabets andet fulde driftsår), hvis synergier med moderselskabet (dvs. SACE) blev indregnet.

(59) Allerede i november 2004, kun en måned efter SACE BT's opstart, drøftede bestyrelsen ([42]) en justering af forretningsplanen for 2005-2009 ([43]) (»den justerede forretningsplan«), som omfattede en analyse af SACE BT's aktiviteter ved selskabets etablering, nye forudsætninger for dets udvikling, økonomiske og finansielle simuleringer samt udviklingsscenarier. Den ledsagende note til bestyrelsen omfatter en klar beskrivelse af udvidelsen af aktiviteterne til markedet for sikkerhedsstillelse og en afgrænsning af udviklingsscenariet med hensyn til andre muligheder for ekstern vækst til sektorer, der rummer mulighed for synergier med SACE BT's aktiviteter, således at forrentningen af hele investeringen i SACE BT justeres i forhold til relevante markedsbenchmarks.

([37]) Bilag 8 til bemærkninger fra SACE indgivet den 5. maj 2011 som svar på indledningsafgørelsen.
([38]) Bilag 5-7 til bemærkninger fra SACE indgivet den 5. maj 2011 som svar på indledningsafgørelsen.
([39]) Se bilag 2 til svar fra SACE indgivet den 15. september 2011, hvor flere opkøbsinitiativer nævnes, enten i samarbejde med andre operatører, dvs. KUP (med SA Ducroire) i meddelelse af 19. juli 2006, TINUBU SQUARE (med ONDD og CESCE) i meddelelser af 19. juli og 8. september 2006 og MEHIB (med SA Ducroire) i meddelelse af 8. februar og 18. juni 2007, eller alene, dvs. CGIC (med mulighed for, at moderselskabet, SACE, selv kunne vælge at deltage som tilbudsgiver i stedet for SACE BT) i meddelelse af 15. september 2008.
([40]) Se bilag 1 til SACE's svar af 15. september 2011, s. 8.
([41]) SACE oplyste også, at SACE BT forud for planen allerede opnåede et overskud i 2006, og fremlagde følgende sammenligning mellem det faktiske regnskabsresultat og det forventede. I 2005: – 1,5 mio. EUR (i planen: – 2,4 mio. EUR); i 2006: + 0,1 mio. EUR (i planen: – 0,4 mio. EUR); i 2007: – 1 mio. EUR (i planen: + 3,1 mio. EUR); i 2008: – 29,4 mio. EUR (i planen: + 3,7 mio. EUR). Se bemærkninger fra SACE indgivet den 5. maj 2011 som svar på indledningsafgørelsen, s. 6, fodnote 2.
([42]) Se bilag 9 til bemærkninger fra SACE indgivet den 5. maj 2011 som svar på indledningsafgørelsen.
([43]) Prognoserne forlænges dermed ind i 2009.

(60) I den justerede forretningsplan nævnes de forskellige søjler af selskabets fremtidige udvikling udtrykkeligt: organisk vækst inden for kreditforsikring (første søjle, se betragtning 48), ekspansion til andre forretningssegmenter i Italien (anden søjle, se betragtning 48) og ekstern vækst med noten »videreudvikles« (anden og tredje søjle, se betragtning 48), afhængigt af målselskabets aktiviteter). Kapitalkravet til den første søjle blev anslået til 40,3 mio. EUR. Med hensyn til den anden søjle var kun endogen ekspansion til markedet for sikkerhedsstillelse (»cauzioni«) anført i detaljer med separate finansielle prognoser for den pågældende branche og et anslået kapitalkrav på 3,7 mio. EUR.

(61) En mere detaljeret analyse af den forventede rentabilitet som en funktion af den kapital, der blev tildelt områderne for kreditforsikring og sikkerhedsstillelse, blev også tilføjet: Den gennemsnitlige egenkapitalforrentning for de første to produkttyper (kreditforsikring og sikkerhedsstillelse — cauzioni) af den krævede kapital på 44 mio. EUR blev anslået til 12,5 % (med henholdsvis 40,3 mio. EUR og 12,1 % til kreditforsikringsaktiviteterne) ([44]). I dokumentet anføres det, at analysen er foreløbig og skal udbygges yderligere efter udarbejdelse af den justerede forretningsplan for at opfylde myndighedskravene (forventet i februar/marts 2005).

(62) I henhold til den justerede plan forventedes der et overskud på 4,8 mio. EUR i 2008, og den anslåede gennemsnitlige egenkapitalforrentning af hele kapitalbeløbet forventedes at nå op på 4,4 % i 2009.

(63) I sine indgivelser af 15. september 2011 og 5. marts 2012 anførte Italien SACE's beregning af en »på forhånd underforstået« rentabilitet, som omfatter synergierne og opkøbene af KUP og Assedile (se tabel 4). I denne analyse indregnede Italien de forudgående værdiansættelser, som de forelå på de forskellige tidspunkter: da den indledende forretningsplan blev udarbejdet, da opkøbet af 70 % af Assedile blev overvejet og evalueret, og da opkøbet af 100 % af Assedile og 33 % af KUP blev overvejet og evalueret. De forventede synergier af opkøbene præsenteres separat nederst i tabellen. De iværksatte og evaluerede, men ikke gennemførte opkøb er ikke indregnet i denne analyse. Overskydende kapital, der ikke er nødvendig for at foretage de opkøb, der er nævnt i betragtning 56, inden de er identificeret og evalueret, tildeles særskilt til forretningsområdet for kreditforsikring (den første søjle).

Tabel 4

SACE's beregning af »på forhånd underforstået« rentabilitet

		Referenceår	Beløb (mio. EUR)	Forventet overskud, efter skat, i referenceåret (mio. EUR)	Egenkapitalforrentning
Situation pr. 18. maj 2004					
	Særskilt kreditforsikringsaktivitet i henhold til den indledende forretningsplan fra maj 2004	2008	105	3,7	3,5 %
			105	**3,7**	**3,5 %** (*)
»På forhånd underforstået« efter opkøb af 70 % af Assedile					
	Opkøb af Assedile ([1])	2009	27	2,7	10,2 %
	Særskilt efter opkøb af Assedile	2008	78	3,7	4,7 %
			105	**6,4**	**6,1 %**

([44]) Se s. 8 og 10 i den justerede forretningsplan.

		Referenceår	Beløb (mio. EUR)	Forventet overskud, efter skat, i referenceåret (mio. EUR)	Egenkapitalforrentning
»På forhånd underforstået« efter opkøb af 100 % af Assedile og 33 % af KUP					
	Opkøb af Assedile (70 % + 30 %)	2009	41,7	3,9	9,4 %
	Opkøb af KUP (33 %) ([2])	2011	13,3	1,2	8,7 %
	Særskilt efter opkøb af Assedile og KUP	2008	50	3,7	7,4 %
			105	**8,8**	**8,3**
»På forhånd underforstået« efter opkøb og indtægter fra synergier					
	Synergier SACE BT/SACE			1,9	
	Synergier SACE BT/Assedile			0,6	
			105	**11,3**	**10,8 %** (*)

(*) Hvis 2009 benyttes som referenceår (som angivet i den justerede plan) i stedet for 2008, og overskuddet på 4,8 mio. EUR derfor indregnes, kommer den på forhånd underforståede egenkapitalforrentning efter opkøb og synergier op på **11,8 %.**

([1]) I henhold til Italiens indgivelse af 5. marts 2012 — SACE's svar (punkt 16, s. 5) forventede den eksterne konsulent for 2009 (det femte år efter opkøbet) en egenkapitalforrentning (ROE) på 9,8 %, hvis man opkøbte 100 % af Assedile, som var værdiansat til ca. 40 mio. EUR (se Progetto Zorro, 30. maj 2005, s. 30). SACE regnede således med et overskud på 3,9 mio. EUR efter opkøbet af 100 % af Assedile: 40 mio. EUR * 9,8 % ROE (og 2,7 mio. EUR for 70 % af Assedile).

([2]) I henhold til bemærkninger fra SACE indgivet den 5. maj 2011 som svar på indledningsafgørelsen (s. 21) forventede den eksterne konsulent i sine finansielle prognoser for opkøbet af KUP et nettooverskud på 3,5 mio. EUR i 2011 (det femte år efter opkøbet), dvs. 33 % * 3,5 mio. EUR = 1,2 mio. EUR. Efter division af den forventede forrentning med startinvesteringen ville SACE BT opnå en egenkapitalforrentning på 8,7 %.

(64) Hvad angår den forrentning, som en privat investor ville have krævet for at foretage en lignende investering (»krævet forrentning«), anfægtede Italien den procentdel, som klageren havde anført (egenkapitalforrentning på 11,5 %). Italien finder, at det udsnit af selskaber, der er benyttet ved beregningen af egenkapitalforrentningen, ikke er repræsentativt, og at den tidsperiode, over hvilken egenkapitalforrentningen er beregnet, ikke er hensigtsmæssig. SACE tilkendegav, at en hensigtsmæssig forrentning for kreditforsikringsaktiviteter i Italien skulle baseres på den gennemsnitlige rentabilitet af selskaber med aktiviteter i Italien, dvs. Coface Italy (Viscontea Coface) og Euler Hermes SIAC, i årene 1998-2003 og ville være lig med 10,25 % baseret på et ikke-vægtet gennemsnit. SACE forklarede, at Atradius (Italien) var udelukket fra beregningerne, da det i den omhandlede periode var præget af en volatilitet, der påvirkede resultaterne i en sådan grad, at de ville resultere i et negativt benchmark (– 2,4 % ved anvendelse af et simpelt ikke-vægtet gennemsnit) ([45]).

(65) Italien argumenterede dog for, at den krævede forrentning skulle baseres på den vægtede gennemsnitlige forrentning. I Italiens indgivelse beregnede SACE den vægtede gennemsnitlige egenkapitalforrentning for perioden 1998-2003 for Coface Italy og Euler Hermes SIAC ved at vægte deres gennemsnitlige egenkapitalforrentning med den procentvise andel af de bruttopræmier, der var tegnet for samme periode i forbindelse med deres kreditforsikringsaktiviteter. Beregnet på denne måde udgør forrentningen 8,7 %.

([45]) Se SACE — Svar på anmodning om oplysninger, 15. september 2011, s. 4.

(66) Italien hævder, at forskellen mellem den forrentning, der beregnes med ikke-vægtede og vægtede gennemsnit, dvs. mellem 10,25 % og 8,7 %, ikke er stor nok til i væsentlig grad at påvirke en investors beslutning på mellemlang til lang sigt. Italien vurderede dog, at det var mere hensigtsmæssigt at bruge den vægtede gennemsnitlige egenkapitalforrentning som beskrevet ovenfor af følgende to grunde ([46]):

a) Det er bedre at anvende en metode, hvor beregningen er baseret på et vægtet gennemsnit, end en metode baseret på et ikke-vægtet gennemsnit, da den bedre afspejler den krævede forrentning i en sektor med to aktører med betydelige forskelle, hvad angår forrentning mellem aktørerne og de enkelte år, og med betydelige forskelle i de to aktørers omsætning ([47]).

b) Som grundlag for vægtningen anvendte Italien bruttopræmier, der var tegnet inden for kreditforsikring, for at opnå et ensartet udsnit, som kunne sammenlignes med aktiviteterne i det nye SACE BT tilbage i 2004 (det startede med kreditforsikring og udvidede først senere sin virksomhed til andre beslægtede aktiviteter). Området for sikkerhedsstillelse (»ramo cauzioni«) blev udelukket fra beregningsgrundlaget, da det var kendetegnet ved en anden dynamik end området for kreditforsikring. Kun Coface var aktiv inden for sikkerhedsstillelse i 2004 ([48]).

(67) Italien oplyste også, at en beregning af den krævede forrentning baseret på de samlede præmier (dvs. uden at begrænse beregningen til kreditforsikringspræmier som forklaret ovenfor) ville give resultatet 9,5 %.

IV. 3. KRITERIET OM FORDELE: DEN ANDEN FORANSTALTNING

(68) SACE hævder, at foranstaltningen var styret af rentabilitetshensyn og derved svarede til genforsikring i overensstemmelse med markedspraksis. Selskabet understreger, at de vigtigste vilkår i den genforsikringsdækning, som SACE ydede til SACE BT i 2009, var de samme som de vilkår, private genforsikringsselskaber havde accepteret få måneder før (se betragtning 31). Det kan efterfølgende konkluderes, at den kun var til fordel for moderselskabet, SACE, som modtog 1,56 mio. EUR ([49]) i præmieindtægter, da SACE BT ikke udnyttede genforsikringen til at dække den på forhånd angivne skadesexcedent.

(69) Italien hævder endvidere, at den anden foranstaltning ikke reducerede SACE BT's kapitalkrav på det kapitalkravsniveau (»requisito patrimoniale«), beregnet i henhold til Solvens II-forslaget, der var gældende på daværende tidspunkt i 2009 (tekniske QIS4-specifikationer). Dækningen af skadesexcedent gav ingen fordele, da den ikke medregnes i den standardformel, som SACE BT anvender ved beregningen af kapitalkravene. Hvad angår indvirkningen på kapitalabsorptionen (»assorbimento di capitale«), forklarede Italien, at alle former for genforsikring pr. definition påvirker kapitalniveauet, herunder genforsikring i form af skadesexcedent-dækning ([50]). Kommissionen har specifikt den 4. januar 2012 anmodet Italien om at oplyse beløbet for kapitalfritagelse på SACE BT's niveau efter skadesexcedent-genforsikring tegnet i 2009 med SACE. Italien har ikke indgivet de ønskede oplysninger, men gentog, at skadesexcedent-genforsikring ikke genererer fritagelse i forhold til de fastlagte kapitalkrav (»requisiti patrimoniali di vigilanza«) ([51]).

(70) SACE oplyste ([52]) dog, at et af hovedformålene med genforsikring er at forøge det afgivende forsikringsselskabs kapacitet til at tegne yderligere forsikringsaftaler.

(71) Med hensyn til den undtagelsesklausul, der er fastlagt i eksportkreditmeddelelsen ([53]), oplyste Italien, at det ikke fandt det hensigtsmæssigt at yde offentlig støtte til denne sektor, og derfor besluttede ikke at udnytte undtagelsesklausulen ([54]). SACE vurderede ikke, at det var relevant at imødekomme Kommissionens anmodning om at indgive oplysninger, der kunne dokumentere manglende dækning på markedet for eksportører ([55]).

([46]) Se SACE — Svar på anmodning om oplysninger, punkt 12, indgivet den 5. marts 2012, s. 2-3.
([47]) I henhold til den justerede forretningsplan havde Euler Hermes SIAC i 2003 en markedsandel i Italien på 47,5 %, Atradius-SIC (Italy) en andel på 20,1 % og Coface Italy (Viscontea Coface) en andel på 17,9 %.
([48]) Denne påstand fra Italiens side understøttes ikke af den indledende forretningsplan udarbejdet af den eksterne konsulent. I henhold til bilag 1 til planen — »La best practice del mercato. Benchmarking sui principali players« fra februar 2004 (se Italiens indgivelse af 12. februar 2008, bilag 1) var både Viscontea Coface og Euler Hermes SIAC aktive inden for sikkerhedsstillelse (se s. 17 og 34 i dette dokument).
([49]) Oplysninger om SACE BT's betaling til SACE findes i bemærkningerne fra SACE indgivet den 5. maj 2011 som svar på indledningsafgørelsen, s. 30.
([50]) Se SACE — Svar på anmodning om oplysninger, 15. september 2011, s. 7.
([51]) Se SACE — Svar på anmodning om oplysninger, punkt 13, indgivet den 5. marts 2012, s. 3.
([52]) Bemærkninger fra SACE indgivet den 5. maj 2011 som svar på indledningsafgørelsen, s. 25.
([53]) I henhold til eksportkreditmeddelelsen kan undtagelsesklausulen benyttes i tilfælde af midlertidigt ikke-markedsmæssige risici, dvs. markedsmæssige eksportkreditrisici, som midlertidigt ikke dækkes af private eksportkreditforsikringsselskaber eller offentlige eller offentligt støttede eksportkreditforsikringsselskaber, der opererer for egen regning, som følge af manglende forsikrings- eller genforsikringskapacitet. Under sådanne omstændigheder kan forsikringsdækningen overtages af et offentligt eller offentligt støttet eksportkreditforsikringsselskab, der forsikrer ikke-markedsmæssige risici for statens regning eller med statsgaranti. En medlemsstat, der ønsker at anvende denne undtagelsesklausul, skal straks anmelde den til Kommissionen.
([54]) Se bemærkninger fra det italienske økonomi- og finansministerium indgivet den 5. maj 2011 som svar på indledningsafgørelsen, s. 5.
([55]) Bemærkninger fra SACE indgivet den 5. maj 2011 som svar på indledningsafgørelsen, s. 29.

IV. 4. KRITERIET OM FORDELE: TREDJE OG FJERDE FORANSTALTNING

(72) SACE hævder, at SACE med vedtagelsen af den tredje og fjerde foranstaltning ønskede at skabe »finansiel balance« for SACE BT med henblik på at garantere selskabets solvens i overensstemmelse med de lovgivningsmæssige begrænsninger. Når SACE BT's solvens var blevet garanteret, ville det have været muligt at nå et tilstrækkeligt rentabilitetsniveau ([56]). SACE understreger videre, at mange af SACE BT's private italienske konkurrenter led tab i 2008 og 2009. Dette udløste indgrebet fra aktionærerne, som bidrog med vigtige kapitaltilførsler (på internationalt plan rekapitaliserede Natixis også Coface to gange i 2009 og begyndelsen af 2010, mens Coface led et tab på 163 mio. EUR i 2009).

(73) SACE bemærker endvidere, at den økonomiske krise har haft en særlig alvorlig indvirkning på SACE BT, selv om krisen grundlæggende ramte alle markedsoperatører. I den henseende hævder SACE, at SACE BT stadig er i etableringsfasen. SACE BT kunne derfor ikke anvende »udjævningshensættelserne« (»riserva di perequazione«) ([57]) til at imødegå de økonomiske og finansielle nødsituationer, da denne reserve endnu ikke var blevet etableret. Alle SACE BT's øvrige større konkurrenter — herunder også Coface — har haft gavn af denne reserve under den nuværende økonomiske krise.

(74) Som svar på Kommissionens anmodning i indledningsafgørelsen om at fremlægge de anslåede omkostninger for SACE, hvis det skulle sælge eller likvidere SACE BT, oplyste SACE, at likvidationen af SACE BT var en rent teoretisk mulighed, der ikke kunne gennemføres på det pågældende tidspunkt. SACE angiver følgende hovedårsager til dette: i) den manglende umiddelbare fordel for SACE som aktionær, da likvidationen ville have krystalliseret de negative resultater som følge af den særligt ugunstige markedssituation på det pågældende tidspunkt og ville have medført betydelig skade på SACE's omdømme; ii) muligheden for, at markederne ville fortolke en sådan handling som en likviditetskrise inden for SACE; iii) den sandsynlige situation, at salgsprisen ikke ville være tilstrækkelig ([58]). Som svar på Kommissionens separate anmodning vedrørende SACE's eksponering i forbindelse med SACE BT, inden den anden, tredje og fjerde foranstaltning blev indrømmet, oplyste Italien, at SACE i teorien risikerede passiver på i alt 2,09 mio. EUR, hvis SACE BT's aktiviteter blev standset, og selskabet blev likvideret i løbet af 2009. Italien oplyste, at nettobalancen mellem aktiver og passiver over for SACE havde været positiv for 2008 (8,43 mio. EUR) ([59]), hvilket betød, at SACE i nettotal skyldte penge til SACE BT.

(75) SACE oplyste, at man ved anvendelsen af MEIP-testen også tog de lovgivningsmæssige begrænsninger i betragtning. […] (*) SACE hævder endvidere, at en investor ikke kun tager en investerings rentabilitet i betragtning, men også andre hensyn, som f.eks. beskyttelse af koncernens offentlige omdømme eller ændring af fokus for selskabets virksomhed ([60]).

(76) oplyste, at beløbet på 70 mio. EUR (tredje og fjerde foranstaltning) var en del af det kapitalbehov, som afdelingen for risikostyring ([61]) i maj 2009 anførte som nødvendigt for at opfylde de fremtidige krav i henhold til Solvens II-direktivet ([62]) ([63]). Denne simulering var baseret på det reviderede budget for 2009.

(77) I henhold til SACE blev beslutningerne om at rekapitalisere SACE BT truffet, fordi man forventede, at selskabets rentabilitet ville blive genoprettet, og at det ville opnå breakeven i 2011 ([64]).

(78) I henhold til Italien blev der fra 2009 gennemført grundlæggende ændringer i SACE BT's organisation, ledelse og forretningsprocesser, hvilket har sikret selskabets langsigtede levedygtighed og gjort det muligt at opnå overskud i 2011, hvilket er tidligere end forudsagt i prognoserne i forretningsplanen for 2011-2013. I lyset af de ændrede

([56]) Bemærkninger fra SACE indgivet den 5. maj 2011 som svar på indledningsafgørelsen, s. 33, 36 og 37.
([57]) I henhold til forsikringsdirektiverne har udjævningshensættelserne til formål at udjævne udsving i erstatningernes størrelse og antal i de kommende år eller imødegå særlige risici. Udjævningshensættelser er en del af de forsikringsmæssige hensættelser i balancen, og ændringen i udjævningshensættelser er opført i det tekniske regnskab i resultatopgørelsen. Se resumé af undersøgelse af udjævningshensættelser udarbejdet af CEIOPS, januar 2009, s. 2, som findes online på: https://eiopa.europa.eu/fileadmin/tx_dam/files/publications/reports/CEIOPS-DOC-32-08-Summary-of-a-survey-on-equalisation-provisions.pdf
([58]) Bemærkninger fra SACE indgivet den 5. maj 2011 som svar på indledningsafgørelsen, s. 45. SACE citerer data fra virksomheden Dealogic, som angiver, at fusioner og opkøb i den europæiske finansielle sektor næsten blev halveret i 2009 (176 mia. EUR) i forhold til 2008. Omkring 50 % af transaktionerne i 2009 angik nødlidende aktiver.
([59]) Se SACE — Svar på anmodning om oplysninger, punkt 14, indgivet den 5. marts 2012, s. 4.
(*) For at understøtte dette argument henviste Italien til følgende sag ved EU-Domstolen: C-303/88, Sml. 1991, I-1433, — Italien/Kommissionen (»ENI/Lanerossi«), præmis 21 (se bemærkninger fra SACE indgivet den 5. maj 2011 som svar på indledningsafgørelsen, s. 36).
([60]) Udeladt af fortrolighedshensyn.
([61]) Risikostyringen varetages eksternt af moderselskabet SACE. Se betragtning 25.
([62]) Se SACE — Svar på anmodning om oplysninger, punkt 19, indgivet den 5. marts 2012, s. 6.
([63]) […].
([64]) Bemærkninger fra SACE indgivet den 5. maj 2011 som svar på indledningsafgørelsen, s. 33.

økonomiske og markedsmæssige vilkår blev SACE BT's forretningsplan for 2011-2013 opdateret, så den tager højde for den aktuelle krise og nu indeholder en række initiativer, der har til formål yderligere at forbedre rentabiliteten (se tabel 5). Den justerede forretningsplan for 2011-2013 blev godkendt af SACE BT's bestyrelse den 24. november 2011. I referatet af bestyrelsesmødet den 24. november 2011 (dvs. to år efter kapitaltilførslerne) henvises der til målet om gradvist at forbedre rentabiliteten (målt ved egenkapitalforrentning) og nå op på gennemsnittet for sektoren.

Tabel 5

SACE BT's finansielle nøgletal anført i forretningsplanen for 2010-2011 og den justerede plan for 2011-2013

	Faktisk			Anslået i forretningsplanen for 2010-2011 godkendt af bestyrelsen den 4. august 2009 (1)			Anslået i den justerede forretningsplan for 2011-2013 godkendt af bestyrelsen den 24. november 2011 (2)		
mio. EUR	2008 (*)	2009	2010	Revideret budget 2009	Forretningsplan 2010	Forretningsplan 2011	2011 Anslået	2012 Anslået	2013 Anslået
Bruttoværdi af tegnede præmier (3)	99,7	95,2	94,6	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Forsikringsmæssige udgifter afholdt af SACE (»Sinistri di competenza«)	– 70,6	– 104,9	– 59,8	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Generalomkostninger	– 36,1	– 38,2	– 37,3	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Forsikringsmæssigt resultat inden genforsikring	– 63,0	– 60,0	18,2	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Forsikringsmæssigt resultat efter genforsikring	– 39,3	– 56,4	5,0	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Overskud før skat	– 39,5	– 47,3	– 4,8	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Nettooverskud	– 29,5	– 34,1	– 4,8	[≤ 0]	[≤ 0]	[≤ 0]	(…)	(…)	(…)
Egenkapitalforrentning før skat (%) (4)	Ikke relevant	– 41,7 %	– 4,4 %	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	(…)	(…)	(…)
Egenkapitalforrentning efter skat (%) (5)	– 38,0 %	– 30,6 %	– 4,4 %	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	(…)	(…)	(…)
Skadeskvote (%)	**131,0 %**	**119 %**	**67 %**	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Omkostningskvote (%)	**44,6 %**	**43 %**	**41 %**	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Combined ratio (%)	**175,6 %**	**163 %**	**108 %**	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)

(*) Omfatter også livsforsikringsområdet (»include il ramo vita«), som blev frasolgt i 2009.

(1) Forventninger anført i forretningsplanen for 2010-2011, s. 8, godkendt af SACE BT's bestyrelse den 4. august 2009 (se bilag 4 — Referat af møde i SACE BT's bestyrelse, 4. august 2009, indgivet den 9. juni 2010).

(2) Forventninger anført i den justerede forretningsplan for 2011-2013 (»Aggiornamento Piano Industriale«), s. 8 og 19, godkendt af SACE BT's bestyrelse den 24. november 2011 (se bilag 8 — Referat af møde i SACE BT's bestyrelse, 24. november 2011, indgivet den 30. marts 2012).

(3) Bruttopræmier dækker i modsætning til præmier efter indregning af omkostninger til genforsikringsdækning også den del af risikoen, der afgives til genforsikringsselskaber.

(4) Egenkapitalforrentning beregnet som overskud før skat/nettoværdi (»patrimonio netto«) under forudsætning af tilbageholdelse af overskud og en kapitaltildeling på 108,7 mio. EUR pr. 31. december 2011.

(5) Kommissionens beregninger på grundlag af årsregnskaber og forventninger for 2011-2013.

(79) I sin sidste indgivelse dateret den 30. marts 2012 gentog Italien, at foranstaltningerne ikke kunne tilregnes staten, og at de opfyldte MEIP-testen. Italien forklarede for det første, at det drejede sig om koncerninterne beslutninger, der havde til formål at beskytte koncernens omdømme. Italien hævdede for det andet, at SACE driver virksomhed som en markedsoperatør og investerer sine ressourcer i udviklingen af den virksomhed, det driver, uden nogen form for offentlig støtte. Under krisen forblev moderselskabet, SACE, overskudgivende og udloddede udbytte til staten. Italien oplyste, at SACE derfor ikke på noget tidspunkt vurderede, at det var nødvendigt at opstille en omstruktureringsplan og forelægge denne for Kommissionen, jf. meddelelse fra Kommissionen om genoprettelse af rentabiliteten i finanssektoren under den nuværende krise og vurdering af omstruktureringsforanstaltninger på grundlag af statsstøttereglerne (»omstruktureringsmeddelelsen«) ([65]). Heller ikke den italienske tilsynsmyndighed, ISVAP, havde indvendinger eller krævede særlige procedurer efter rekapitaliseringen af SACE BT. Endelig gentog Italien, at det ville have været meget vanskeligt at finde en potentiel køber til SACE BT på daværende tidspunkt.

(80) Italien hævder, at SACE BT's krise ikke skyldtes interne processer, ændringer i efterspørgslen eller andre faktorer, der kunne give anledning til en grundlæggende ændring af forretningsmodellen og efterfølgende omstrukturering, men i stedet skyldtes den betydelige stigning i antallet af erstatningskrav, der blev udløst af krisen. På den baggrund oplyser Italien, at SACE besluttede at tildele den yderligere kapital og gennemføre de nødvendige organisatoriske og ledelsesmæssige ændringer fuldstændigt selvstændigt og fra en markedsoperatørs perspektiv.

IV. 5. STØTTENS FORENELIGHED

(81) I størstedelen af deres bemærkninger til indledningsafgørelsen hævder Italien og SACE, at foranstaltningerne er i overensstemmelse med MEIP og ikke kan tilregnes staten, og at de således ikke udgør statsstøtte. Hvis Kommissionen alligevel vurderer, at disse foranstaltninger udgør statsstøtte som defineret i traktatens artikel 107, stk. 1, mener SACE, at foranstaltningerne bør anerkendes og erklæres for forenelige med det indre marked ([66]). Hvad angår den anden foranstaltning, betragter SACE Kommissionens tvivl med hensyn til foranstaltningens forenelighed som rent spekulativ ([67]). Hvad angår den tredje og fjerde foranstaltning, gentager SACE, at de under alle omstændigheder kan betragtes som forenelige med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107, stk. 3, litra b), på grundlag af de meddelelser, som Kommissionen citerer ([68]).

V. **VURDERING AF FORANSTALTNINGERNE**

V. 1. EKSISTENS AF STØTTE SOM DEFINERET I TRAKTATENS ARTIKEL 107, STK. 1

(82) Det skal undersøges, om de fire foranstaltninger, der er beskrevet i afsnit II.4 udgør statsstøtte som defineret i traktatens artikel 107, stk. 1. I henhold til artikel 107, stk. 1, i traktaten er støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med det indre marked, i det omfang den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne, medmindre andet er fastsat.

(83) En foranstaltning udgør derfor kun statsstøtte, hvis følgende betingelser er opfyldt: Den skal kunne tilregnes staten og være finansieret af en medlemsstat eller ved hjælp af statsmidler, den skal indrømme en selektiv fordel til visse virksomheder eller visse produktioner, og den skal fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene og kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne.

(84) Disse betingelser er kumulative og skal alle være opfyldt, inden en foranstaltning kan betegnes som statsstøtte. Hvis en af betingelserne ikke er opfyldt, kan den pågældende foranstaltning derfor ikke betragtes som statsstøtte.

(85) I indledningsafgørelsens betragtning 61 tilkendegav Kommissionen, at den del af foranstaltningerne, der opfyldte en af følgende to betingelser, ikke ville udgøre statsstøtte:

a) kapital/genforsikring, som begunstiger ikke-markedsmæssige risici (i modsætning til markedsmæssige risici) (**det første udelukkelseskriterium**); der er faktisk intet marked for disse risici, og statsstøtte ville derfor ikke fordreje konkurrencen mellem forsikringsselskaber, og eksistensen af statsstøtte kan således udelukkes

b) beløbet for den kapital, der blev tildelt SACE BT, som allerede stiltiende var tildelt (ændret) til markedsmæssige risici inden for SACE (da sådan kapital, hvis den blev overdraget til SACE BT sammen med aktiviteter, som den allerede støttede inden for SACE, ville sikre fortsættelsen af den samme aktivitet med den samme kapital under en anden juridisk form. Overførslen af den pågældende kapital ville derfor ikke begunstige disse aktiviteter, og eksistensen af statsstøtte kan således udelukkes) (**det andet udelukkelseskriterium**).

([65]) EUT C 195 af 19.8.2009, s. 9.
([66]) Bemærkninger fra SACE indgivet den 5. maj 2011 som svar på indledningsafgørelsen, s. 52.
([67]) Se bemærkninger fra SACE indgivet den 5. maj 2011 som svar på indledningsafgørelsen, s. 30-31.
([68]) Bemærkninger fra SACE indgivet den 5. maj 2011 som svar på indledningsafgørelsen, s. 47.

(86) Med hensyn til det andet udelukkelseskriterium bekræftede SACE, at der ikke var tildelt kapital til ikke-markedsmæssige risici i EU-10-landene, som blev ændret til markedsmæssige risici inden etableringen af SACE BT ([69]). Dette er i overensstemmelse med Italiens gentagne argument om, at selskabet var nyetableret (se også betragtning 96-100).

(87) Med hensyn til det første udelukkelseskriterium gentog SACE som svar på Kommissionens anmodning om fremlæggelse af fordelingen mellem markedsmæssige risici og ikke-markedsmæssige risici ([70]), at det relative antal ikke-markedsmæssige aktiviteter i SACE BT er meget lille ([71]). Italien fastholdt desuden, at SACE BT forvalter de ikke-markedsmæssige risici på markedsvilkår uden statsgaranti, og at de ikke er underlagt den grænse, som CIPE hvert år fastlægger for ikke-markedsmæssige risici, på under 24 måneder ([72]).

(88) Kommissionen bemærker, at medlemsstater, der ønsker at støtte ikke-markedsmæssige risici, i henhold til eksportkreditmeddelelsen skal indføre særskilt regnskabsføring for at sikre, at støtte ikke tilføres markedsmæssige risici. I dette tilfælde havde ingen af SACE's foranstaltninger specifikt til formål at støtte de små aktiviteter med ikke-markedsmæssig risiko. Italien hævder ikke, at man ønskede at støtte de ikke-markedsmæssige risici, og mener, at alle foranstaltningerne blev ydet til SACE BT som helhed (og ikke til en bestemt aktivitet) og på markedsvilkår. Italien anfægter ikke, at alle disse foranstaltninger analyseres ved hjælp af MEIP-testen for at konstatere, om der foreligger en fordel.

(89) Kommissionen aftaler derfor med Italien og SACE, at udelukkelserne, jf. kapitel 4.1.1. og 4.1.2. i indledningsafgørelsen, ikke gælder i dette tilfælde. Med udgangspunkt i disse udelukkelseskriterier kan det derfor ikke udelukkes, at de fire foranstaltninger (delvist) udgør statsstøtte. Hele den kapital på 105,8 mio. EUR, som blev tilført SACE BT (den første foranstaltning), og de øvrige foranstaltninger som helhed kan udgøre statsstøtte og indgår i vurderingen.

V.1.1. *Tilstedeværelse af en fordel*

V.1.1.1. Generelle principper for vurderingen af tilstedeværelsen af en fordel

(90) Når det skal fastlægges, om en kapitaltilførsel medfører en konkurrencemæssig fordel, skal det som anført i betragtning 80-82 i indledningsafgørelsen og i overensstemmelse med fastlagt retspraksis vurderes, om en privat investor i en markedsøkonomi ville have indskudt tilsvarende kapitalmængder ([73]), navnlig under hensyn til de oplysninger, som var tilgængelige, og den forventede udvikling på datoen for kapitalindskuddet. ([74]).

(91) MEIP er en test, der skal anvendes ***på forhånd***, dvs. det skal fastlægges, om en privat investor i en markedsøkonomi på tidspunktet for planlægningen af investeringen kunne tænkes at ville have indskudt tilsvarende kapitalmængder. En markedsøkonomisk investor ville tage behørigt hensyn til risiciene i forbindelse med investeringen og ville kræve større rentabilitet af mere risikable investeringer. Vedkommende ville betragte de eksisterende regler i f.eks. sektoren for finansielle tjenesteydelser som en begrænsning. Hvis de specifikke lovgivningskrav til minimumskapital, likviditet og lignende betyder, at investeringen ikke er rentabel, ville en markedsøkonomisk investor ikke gå videre med investeringen og ville ikke foretage en investering, der er i overensstemmelse med lovgivningskravene, men som ikke sikrer tilstrækkelig rentabilitet.

(92) For en privat investor er det ikke nok, at en investering ikke påfører ham et tab, eller at den kun genererer en begrænset gevinst. En markedsøkonomisk investor ville i egen interesse forsøge at maksimere forrentningen af sine aktiver under de gældende omstændigheder, også når der er tale om en investering i en virksomhed, som han allerede har investeret i ([75]). Selv om den gennemsnitlige forrentning i sektoren kun er ét af de elementer, Kommissionen kan tage i betragtning, ville en forsigtig markedsøkonomisk investor i princippet kræve, at forrentningen af en investering som minimum var på det gennemsnitlige rentabilitetsniveau for den pågældende sektor, når vedkommende beregner den hensigtsmæssige rentabilitet ([76]).

([69]) Bemærkninger fra SACE indgivet den 5. maj 2011 som svar på indledningsafgørelsen, s. 6-7.
([70]) Se betragtning 64 i indledningsafgørelsen.
([71]) Bemærkninger fra SACE indgivet den 5. maj 2011 som svar på indledningsafgørelsen, s. 7.
([72]) Det italienske økonomi- og finansministerium, svar på anmodning om oplysninger indgivet den 15. september 2011, s. 6.
([73]) Sag C-261/89 *Italien mod Kommissionen* [1991] Sml. I-4437, præmis 8; forenede sager C-278/92 til C-280/92 *Spanien mod Kommissionen*, citeret ovenfor, præmis 21; sag C-42/93 *Spanien mod Kommissionen* [1994] Sml. I-4175, præmis 13.
([74]) Se punkt 3.1. og 3.2. i eksportkreditmeddelelsen, Kommissionens meddelelse vedrørende *anvendelse af EØF-traktatens artikel 92 og 93 [nu artikel 107 og 108 i TEUF] på offentlige myndigheders kapitalinteresser,* EF-Bull. 9-1984, og meddelelse til medlemsstaterne fra Kommissionen om anvendelse af EF-traktatens artikel 92 og 93 og af artikel 5 i Kommissionens direktiv 80/723/EØF på offentlige virksomheder i fremstillingssektoren (EFT C 307 af 13.11.1993, s. 3).
([75]) Se dom af 6.3.2003, T-228/99, T-233/99 *WestLB og Lando f Nordrhein-Westfalen mod Kommissionen*, præmis 314.
([76]) Se dom af 6.3.2003, *Westdeutsche Landesbank Girozentrale mod Kommissionen* (T-228/99 og T-233/99, Sml. II-435, præmis 254-255 og 270).

(93) I henhold til nylig retspraksis ([77]) skal en medlemsstat, der påberåber sig overholdelse af MEIP, i tvivlstilfælde utvetydigt og på grundlag af objektive elementer, som kan efterprøves, føre bevis for, at beslutningen om at gennemføre foranstaltningen blev truffet i dens egenskab af aktionær, dvs. den handlede på markedsvilkår. Der kan i denne forbindelse kræves beviser, hvoraf det fremgår, at denne beslutning er baseret på økonomiske vurderinger, som kan sammenlignes med dem, som en rationel privat investor, der befinder sig i en situation, som ligger så tæt som muligt på den situation, som nævnte medlemsstat befinder sig i, under de foreliggende omstændigheder ville have udført, inden han foretog en sådan investering, med henblik på at fastslå den fremtidige rentabilitet af en sådan investering. I forbindelse med MEIP-testen er det eneste relevante bevis de oplysninger, som var tilgængelige, og den forventede udvikling på den dato, hvor beslutningen om at foretage investeringen blev truffet. Det gælder navnlig, når Kommissionen — som i denne sag — søger at afgøre, om der har været tale om statsstøtte i forbindelse med en investering, som den ikke havde fået meddelt, og som på det tidspunkt, hvor Kommissionen udfører sin undersøgelse, allerede er blevet foretaget af den pågældende medlemsstat.

(94) Når Kommissionen vurderer overensstemmelsen med MEIP, skal den foretage en samlet vurdering, som — ud over de af denne medlemsstat fremlagte beviser — skal tage hensyn til alle andre relevante beviser i sagen, som gør det muligt for den at afgøre, om den omhandlede foranstaltning er blevet gennemført af medlemsstaten i dens egenskab af aktionær, dvs. som markedsøkonomisk investor, eller i dens egenskab af offentlig myndighed. Af relevans i denne forbindelse er navnlig denne foranstaltnings art og indhold, baggrunden herfor såvel som det forfulgte mål og de bestemmelser, som nævnte foranstaltning er omfattet af ([78]).

V.1.1.2. Tilstedeværelse af en fordel — første foranstaltning

(95) I betragtning 95 og 96 i indledningsafgørelsen udtrykte Kommissionen tvivl om, hvorvidt den første foranstaltning opfylder MEIP. I indledningsafgørelsen anførte Kommissionen, at investeringens forventede rentabilitet i henhold til forretningsplanen skal bekræftes. I henhold til retspraksis ([79]) havde moderselskabet, SACE, ligesom en markedsøkonomisk investor under tilsvarende omstændigheder, mulighed for ikke at tildele kapital og bruge den til sine øvrige aktiviteter eller tilbagebetale den i form af udbytte til staten.

(96) Det skal bemærkes, at SACE førte særskilte regnskaber for de markedsmæssige risici i perioden fra den dato, hvor de pågældende risici automatisk blev markedsmæssige (1. maj 2004), til den dato, hvor SACE BT blev etableret (27. maj 2004) (se tabel 1 under betragtning 19 i indledningsafgørelsen). Der blev dog ikke overført nogen aktiver, passiver eller aftaler fra det eksisterende særskilte regnskab til SACE BT (aftalerne vedrørende markedsmæssige risici, der var opført i det særskilte regnskab, udløb som resultat af naturligt udløb af forsikringsaftaler eller via ophør af eksisterende aftaler. De pågældende markedsmæssige risici blev gradvist dækket af nye forsikringsaftaler inden for SACE BT ([80])). Forretningsaktiviteten for sidstnævnte blev startet fra bunden.

(97) Det blev videre understreget, at SACE BT blev etableret med det formål at fokusere på nye forretningsaktiviteter, som SACE ikke tidligere havde arbejdet med. Inden SACE BT blev etableret og fik tildelt den indledende kapital, søgte SACE allerede ved udgangen af 2003 ekstern ekspertise, som skulle bekræfte og uddybe de forretningsmuligheder, som SACE havde identificeret, med det formål at komme ind på markedet for markedsmæssige risici. De vigtigste muligheder blev identificeret inden for de markedssegmenter, hvor de største aktører på kreditforsikringsmarkedet endnu ikke var til stede på daværende tidspunkt, dvs. levering af kreditforsikring i Italien af indenlandske kreditter og eksportkreditforsikring til italienske eksportvirksomheder, primært små og mellemstore virksomheder, over for lande med markedsmæssige risici.

(98) SACE BT's forretningsplan var endvidere baseret på markedsbenchmarks og nyetablering af selskabets struktur snarere end på fortsættelse af tidligere aktiviteter. Den var med andre ord ikke baseret på eksisterende resultater (eller omstrukturering af tidligere aktiviteter), men blev etableret fra bunden.

(99) SACE BT repræsenterer derfor ikke fortsættelsen af en aktivitet, der fandtes inden for SACE, men er resultatet af en beslutning om at etablere en ny virksomhed og udvikle en økonomisk aktivitet, der ikke fandtes inden for SACE.

([77]) Se *Kommissionen mod Électricité de France* (EDF), dom af 5. juni 2012 i sag C-124/10 P [Sml. I] s. 0000, præmis 82-84 og 105.
([78]) Se *Kommissionen mod Électricité de France* (EDF), dom af 5. juni 2012 i sag C-124/10 P [Sml. I] s. 0000, præmis 86.
([79]) Med hensyn til sammenligningen af den offentlige intervention med det alternative scenario med afvikling af den pågældende virksomhed og de omkostninger, der skulle tages højde for i dette scenario, henvises der til dom af 28.2.2003, *Gröditzer* (Sml. I-1139, C-334/99, præmis 133-141) og 14.9.1994, *Spanien mod Kommissionen* (Sml. I-04103, forenede sager C-278/92, C-279/92 og C-280/92, præmis 21-22).
([80]) Se bilag 22, s. 41 — SACE's årsregnskab pr. 31.12.2004, indgivet af Italien den 12. februar 2008: »Detta »gestione« si è conclusa nel corso dell'anno, sia in seguito alla naturale scadenza dei contratti assicurativi che prevedevano la copertura dei rischi di mercato, sia mediante disdetta dei contratti in essere. I rischi in argomento sono stati progressivamente assunti con nuovi contratti dalla società partecipata SACE BT S.pA., costituita in data 27 maggio 2004.«

(100) På baggrund af de faktuelle oplysninger, som Italien og SACE fremlagde inden for rammerne af den formelle undersøgelsesprocedure, kan Kommissionen derfor konkludere, at SACE BT blev etableret som en nyetableret virksomhed og ikke blot var fortsættelsen af aktiviteter, der allerede blev udført inden for SACE.

(101) Kommissionen mener, at forretningsplaner for nyetablerede virksomheder skal omfatte en grundig analyse af forretningsmulighederne på det marked, som den nyetablerede virksomhed er målrettet mod, og den sandsynlige forrentning, så den derved viser, at den forventede rentabilitet er tilstrækkelig til at begrunde startinvesteringen.

(102) Der kan dog være en grad af usikkerhed og dermed et vist råderum til justering og tilpasning af arbejdsområdet og af de finansielle prognoser. Dette gælder navnlig i selskabets første driftsår. Nyetablerede virksomheder har pr. definition ingen økonomiske resultater, som en værdiansættelse kan baseres på. Investoren må derfor udvikle en proces for værdiansættelse af virksomheden baseret på sammenlignelige virksomheder (benchmarking) og finansielle prognoser. Da der kan gå noget tid, inden nyetablerede virksomheder bliver lønsomme, skal der ved værdiansættelse af nyetablerede virksomheder fokuseres på de aktiviteter, der gør det muligt at skabe tilstrækkeligt overskud i fremtiden.

(103) Der er tilstrækkelige faktuelle oplysninger, som bekræfter, at SACE havde gennemført en analyse af det marked, som SACE BT skulle drive virksomhed indenfor, inden det besluttede at etablere SACE BT og tildele den indledende kapital. De indledende drøftelser og foreløbige elementer af forretningsplanen for udvikling af SACE's aktiviteter for årene 2004-2006 blev fremlagt på møderne i SACE's ([81]) bestyrelse den 21. november og 3. december 2003 ([82]). På mødet den 21. november 2003 drøftede SACE's bestyrelse de nye udviklingslinjer og muligheden for aktiviteter inden for kortsigtet kreditforsikring i OECD-landene på grundlag af en undersøgelse udarbejdet af en ekstern konsulent og SACE. Med hensyn til de markedsmæssige risici konkluderede bestyrelsen, at investeringerne og målene skulle defineres på grundlag af en gennemførlighedsanalyse (*studio di fattibilità*) ([83]).

(104) Som følge deraf anmodede man en anerkendt ekstern konsulent om at udarbejde en forretningsplan. Konsulenten havde bl.a. til opgave at identificere mulighederne i forbindelse med navnlig kortsigtede risici i OECD-lande (med en markedsstørrelse på 2,5-5 mia. EUR ([84]) i henhold til SACE's evaluering) og fastlægge driftsvilkårene for en ny virksomhed.

(105) I indkaldelsen af bud af 17. december 2003 anførtes det klart, at den nyetablerede virksomhed ikke kunne regne med statsstøtte, hverken direkte (finansiel støtte) eller indirekte (via ressourcer tildelt til ikke-markedsmæssige risici) ([85]).

(106) Den indledende forretningsplan af 18. maj 2004 omfattede benchmarks ([86]) til markedspraksis (primært de største markedsaktører), hvad angår forventede priser, skadesomkostninger og andre omkostningstal, og andre oplysninger om, hvordan virksomheden skulle etableres og drives i overensstemmelse med markedspraksis. En nyetableret virksomhed kunne bruge den som et solidt grundlag, når den skulle tilpasse sine aktiviteter til markedspraksis.

(107) På baggrund af ovennævnte konkluderer Kommissionen, at den proces og de trin, som SACE har fulgt, inden det besluttede at investere den indledende kapital i SACE BT, svarede til markedspraksis under lignende omstændigheder. Inden SACE traf beslutning om investeringen, indhentede det f.eks. en gennemførlighedsanalyse fra en ekstern konsulent, og inden det fortsatte med investeringen, foretog det en omhyggelig vurdering og identifikation af betydelige markedsmuligheder for vækst på kreditforsikringsmarkedet i Italien og for yderligere ekspansion til Central- og Østeuropa eller andre tjenesteydelser i forbindelse med kreditforsikring.

(108) Hvad angår den begrænsede periode for de finansielle prognoser i den indledende forretningsplan (dvs. kun de fire år 2005-2008) og den begrænsede rentabilitet, der skulle være opnået ved udgangen af den periode, bemærker Kommissionen, at det skyldtes, at nogle af nøgleelementerne stadig skulle finjusteres, og at planen derfor kun indeholdt finansielle prognoser for en del af de planlagte aktiviteter (første søjle, se betragtning 48).

([81]) Dengang »Instituttet for eksportforsikringstjenester — SACE« (Instituto per i Servizi Assicurativi del Commercio Estero — SACE).

([82]) Se bilag 10 og 11, SACE — svar på anmodning om oplysninger indgivet den 5. marts 2012.

([83]) Se bilag 10 — Referat af møde i bestyrelsen for SACE (instituttet for eksportforsikringstjenester) af 21. november 2003 (Verbale della riunione del Consiglio di Amministrazione dell'Instituto per i Servizi Assicurativi del Commercio Estero, 21 novembre 2003), s. 5-7, indgivet af Italien, 5. marts 2012.

([84]) Se bilag 10 — Præsentation for bestyrelsen: evaluering af det potentielle marked for SACE for mulig udvikling, 21. november 2003 (Presentazione al Consiglio di Amministrazione: Valutare il mercato potenziale di SACE per definirne gli spazi di crescita possibili, 21 novembre 2003), s. 43, indgivet af Italien, 5. marts 2012.

([85]) Se bilag 1 til SACE's svar på anmodning om oplysninger af 15. september 2011, s. 7.

([86]) Evaluering eller kontrol ved at sammenligne med et benchmark (en standard eller et referencepunkt, som ting kan sammenlignes med eller vurderes i forhold til).

(109) I den sammenhæng bemærker Kommissionen, at den justerede forretningsplan — som formelt blev vedtaget af SACE's bestyrelse kun en måned efter opstarten af SACE BT's aktiviteter — ændrede nogle af de oprindelige forudsætninger, udvidede de finansielle prognoser med et år indtil 2009 og fremlagde estimater af den krævede kapital og forrentningen heraf separat for de endogent udviklede kreditforsikringsaktiviteter (første søjle), hvortil kapitalkravet på baggrund af de forventede præmier blev anslået til 40,3 mio. EUR. Det forventede afkast af denne kapital for 2009 var 4,8 mio. EUR, og den forventede egenkapitalforrentning var 12,1 %. Den ledsagende note til bestyrelsen omfatter en klar beskrivelse af udvidelsen af aktiviteterne til markedet for sikkerhedsstillelse og en afgrænsning af udviklingsscenariet med hensyn til andre muligheder for ekstern vækst til sektorer, der rummer mulighed for synergier med SACE BT's kreditforsikringsaktiviteter, således at forrentningen af hele investeringen i SACE BT justeres i forhold til relevante markedsbenchmarks. I dokumentet anføres det, at analysen skal udbygges yderligere efter udarbejdelse af den justerede forretningsplan for at opfylde myndighedskravene (forventet i februar/marts 2005).

(110) Italien og SACE fremlagde også dokumenter, der viser, at planen løbende blev revideret. Dette viser, at planen reelt blev fulgt og anvendt af ledelsen, og at den regelmæssigt blev ajourført på grundlag af nye oplysninger. Denne praksis svarer umiddelbart til det, der kan forventes af en nyetableret virksomhed, hvor evalueringen af den fremtidige rentabilitet er usikker og skal justeres efter opstarten af den nyetablerede virksomheds aktiviteter.

(111) Med hensyn til de andre søjler, dvs. ekspansion af SACE BT gennem opkøb (»strategien for ekstern vækst«), konstaterer Kommissionen, at selskabet med hjælp fra en anerkendt ekstern konsulent (se betragtning 113) på et tidligt tidspunkt identificerede markedsmuligheder inden for andre markedssegmenter, hvilket muliggør betydelige synergier med selskabets kerneaktivitet, nemlig kreditforsikring (herunder de potentielle mål for opkøb). Som følge af den koncentrerede markedsstruktur i Vesteuropa undersøgte SACE mulighederne for at udvide aktiviteterne til Central- og Østeuropa, hvor de tre store kreditforsikringsselskaber var betydeligt mindre dominerende end i Vesteuropa.

(112) Kommissionen konstaterer, at Italien og SACE har fremlagt dokumenter, der viser, at SACE allerede havde overvejet og analyseret mulighederne for national og international ekspansion af SACE BT (anden og tredje søjle), inden SACE BT blev etableret den 27. maj 2004, og at SACE BT's kapitaltildeling oversteg den kapital, der krævedes for at skabe organisk vækst inden for kreditforsikring (første søjle).

(113) Anden og tredje søjle var f.eks. omhandlet i brev af 17. december 2003 (se betragtning 52 og 53), hvor den eksterne konsulent — i tillæg til at undersøge SACE's endogene vækst — blev anmodet om at analysere mulighederne for at samarbejde med andre enheder, enten italienske eller udenlandske, f.eks. i form af samarbejde med en af de største markedsaktører, samarbejde med en sekundær aktør (f.eks. CESCE fra Spanien eller OND fra Belgien) eller samarbejde med en italiensk aktør med aktiviteter inden for et andet markedssegment eller inden for en anden finansiel sektor. I marts 2004 havde den eksterne konsulent desuden allerede fremlagt supplerende analyser af det italienske marked for handelsoplysninger, det italienske marked for tilbagesøgning af kreditter og dets primære aktører og kreditforsikringsmarkedet i Central- og Østeuropa (supplementerne til forretningsplanen). SACE havde således allerede fået udarbejdet analysen af en anerkendt konsulent til støtte for en fremtidig udpegning af potentielle mål, selv om der ikke blev udarbejdet præcise finansielle prognoser, da den første foranstaltning blev ydet, for den forventede rentabilitet af ekspansion til andre tjenesteområder i Italien og på andre geografiske markeder gennem opkøb.

(114) Kommissionen anerkender, at yderligere konsolidering af de mindre markedsaktører og potentiel privatisering af kreditforsikringsselskaberne i Central- og Østeuropa med rimelighed kunne forventes. Den anerkender også SACE's vanskeligheder med — trods selskabets proces baseret på gentagelser — præcist at vurdere det beløb, der skulle investeres i forbindelse med disse fremtidige opkøb, og den forrentning, sådanne selskaber ville generere, inden ejeren af det potentielle opkøbsmål indvilligede i at sælge, og de forventede afkast blev evalueret for sådanne potentielle mål.

(115) På baggrund af SACE's overvejelser inden investeringen og den detaljerede analyse, der blev indhentet fra den anerkendte eksterne konsulent, som foreløbigt udpegede de potentielle mål, kan Kommissionen tilslutte sig Italiens og SACE's påstand om, at SACE tog opkøbsplanerne i betragtning, da det investerede i SACE BT, uden at kunne estimere deres rentabilitet eller forventede synergi, idet man ikke havde adgang til sådanne potentielle måls interne data og ikke havde kendskab til salgsprisen.

(116) I lyset af den omfattende opkøbsstrategi, som var almindelig for sektoren, og som forventedes af SACE, accepterer Kommissionen også Italiens og SACE's argument om, at kapital, der skal anvendes til fremtidige opkøb, kan sidestilles med investering i en investeringsforening. I en investeringsforening kan den forventede forrentning faktisk

kun defineres ud fra markedsbenchmarks (som i dette tilfælde svarer til den forrentning, der kræves af de tre største kreditforsikringsselskaber, som har ekspanderet betydeligt gennem opkøb), mens mere specifik evaluering foretages inden hver enkelt investering, når en sådan mulighed opstår. Der kan også være en vis forsinkelse, inden hele kapitalen er investeret.

(117) Med hensyn til rentabilitet af opkøb kan Kommissionen konstatere, at man konsekvent indhentede rådgivning fra en ekstern konsulent, inden opkøb blev foretaget. For så vidt angår Assedile, var den tilbudte pris under (for det første opkøb af 70 % af aktierne i Assedile) eller inden for den eksterne konsulents vurderingsniveau (for det kombinerede opkøb af hele Assedile) ([87]). I forbindelse med investeringen i KUP i 2007, som blev foretaget sammen med SA Ducroire, lå den betalte pris dog 5 % over konsulentens (Rothschilds) vurderingsniveau. SACE BT solgte på den anden side denne investering kort tid efter, at man indså, at KUP's rentabilitet ikke kunne genoprettes ([88]). SACE BT solgte med tab sin andel i KUP til SA Ducroire den 25. februar 2009 for at minimere sine fremtidige tab ([89]).

(118) Kommissionen bemærker videre, at SACE, der driver virksomhed inden for langsigtet eksportkreditforsikring, har et vist kendskab til markedet for kreditforsikringsrisiko. Det investerede derfor ikke uden kendskab til sektoren.

(119) Kommissionen bemærker altså, at forretningsplanen blev udarbejdet på forhånd og med hjælp fra en anerkendt ekstern konsulent, som undersøgte nye markedsmuligheder, som SACE fik præsenteret inden etableringen af SACE BT. Investeringen var desuden klart målrettet mod en nyetableret virksomhed og var understøttet af en plan, der var baseret på detaljeret benchmarking til markedspraksis, herunder med hensyn til omkostninger og priser, og som i tilstrækkelig grad identificerer forretningsmuligheder for vækst og udvikling. Endelig har, som et sekundært argument, moderselskabet nøje overvåget det nyetablerede selskabs resultater, og det har foretaget rettidige justeringer i dets første driftsår.

(120) På baggrund af alle de ovennævnte omstændigheder og navnlig det rentabilitetsniveau, der kan forventes af SACE BT's anden og tredje aktivitetssøjle, som blev undersøgt i detaljer på daværende tidspunkt, kan det konkluderes, at en forventning om at opnå en tilstrækkelig forrentning af den indledende kapitaltildeling, dvs. af den første foranstaltning, var realistisk og i overensstemmelse med markedspraksis.

(121) Det kan derfor konkluderes, at SACE krævede (som anført i referatet og noterne til bestyrelsen) og med rimelighed kunne forvente en tilstrækkelig forrentning af sin investering, da det indskød penge i SACE BT.

(122) Endelig vurderes det, at den første foranstaltning ikke tilførte SACE BT en fordel. Den udgjorde dermed ikke statsstøtte, og det er følgelig ikke nødvendigt at vurdere de øvrige kriterier for statsstøtte.

V.1.1.3. Tilstedeværelse af en fordel — anden foranstaltning

(123) I indledningsafgørelsens betragtning 100 udtrykte Kommissionen tvivl om, hvorvidt genforsikring blev leveret af markedsoperatørerne og moderselskabet SACE på sammenlignelige vilkår. Den genforsikring, der indirekte blev leveret af staten (dvs. via det statsejede eksportkreditforsikringsselskab SACE), bevirker tilsyneladende, at der kunstigt skabes kapacitet, som ikke tilbydes af det private marked. I betragtning 103 i indledningsafgørelsen udelukkede Kommissionen endvidere ikke, at den anden foranstaltning tilførte SACE BT en fordel.

(124) Italien og SACE har ikke fremlagt nye oplysninger, der ændrer den foreløbige vurdering i indledningsafgørelsen.

([87]) Der blev betalt i alt 41,8 mio. EUR for 100 % af Assedile, hvor konsulentens vurderingsniveau lå mellem 41,2-44,7 mio. EUR (se bemærkninger fra SACE S.P.A. indgivet den 5. maj 2011 som svar på indledningsafgørelsen, s. 20, og bilag 11 dertil). Som ved det indledende opkøb af 70 % af Assedile lå prisen under vurderingsniveauet, 27 mio. EUR 70 %, hvilket svarer til 38,5 mio. EUR for hele selskabet. Prisen for opkøbet af 30 % af Assedile den 6. marts 2008 blev fastlagt på grundlag af en revurdering af Assedile som fastsat i aktionæraftalen på datoen for købet af de 70 % (30. september 2005). Prisen svarede til en værdi på ca. 41,8 mio. EUR for hele selskabet. SACE BT betalte således i 2008 den resterende del af 14,8 mio. EUR (se SACE — Svar på anmodning om oplysninger, 15. september 2011, s. 10-11).

([88]) I henhold til SACE BT's årsberetning 2008 (se s. 22-23) genovervejede man som følge af den globale krise strategien for international ekspansion, og der blev lagt øget vægt på hjemmemarkedet. Da KUP opnåede ringere finansielle resultater end forventet, og som følge af den økonomiske situation i Østeuropa vurderede bestyrelsen, at de investerede midler ikke kunne inddrives igen.

([89]) SACE BT registrerede et tab på 2,2 mio. EUR i forhold til opkøbsværdien på 13,3 mio. EUR. Ved udgangen af 2009 bogførte Ducroire en nedjustering på 12,3 mio. EUR for værdiansættelsen af dets andel på 66 % i KUP (for hvilket det havde betalt 13,3 mio. EUR for 33 % og yderligere 11,1 mio. EUR til SACE BT = 24,4 mio. EUR) (se SACE's bemærkninger af 5. maj 2011, s. 22, og Ducroires årsberetning 2009, s. 28).

(125) I punkt 4.2 i eksportkreditmeddelelsen blev det henstillet til medlemsstaterne, at de bragte visse typer statsstøtte til ophør inden for et år efter offentliggørelsen af meddelelsen, herunder genforsikring ydet af staten enten direkte eller indirekte via et offentligt eller offentligt støttet eksportkreditforsikringsselskab på vilkår, der er mere favorable end dem, som det private genforsikringsmarked kan tilbyde, hvilket medfører, at genforsikring kan tilbydes til lavere priser, eller at der kunstigt skabes kapacitet, som det private marked ikke kan leve op til (punkt 4.2, litra f)). I punkt 4.2 anførtes det endvidere, at eksisterende supplerende statslige genforsikringsarrangementer forblev tilladte i en overgangsperiode, hvis statens genforsikring bl.a. var et underordnet element i forsikringsselskabets globale genforsikringspakke, og statens genforsikring af markedsmæssige risici var åben for alle kreditforsikringsselskaber, som opfyldte de almindelige kriterier for at kunne deltage. Det er meget tydeligt, at sidstnævnte bestemmelser ikke overholdes i den omhandlede sag, da staten tegnede størstedelen af genforsikringerne. Den indførte desuden ikke en ordning, som var åben for alle kreditforsikringsselskaber.

(126) Når Kommissionen vurderer, om der foreligger en fordel, vil den først påvise, at foranstaltningen ikke kunne erhverves fra det øvrige marked. Den vil dernæst påvise, at SACE ikke handlede som et privat genforsikringsselskab. Den vil for det tredje påvise, at — selv om det tages i betragtning, at SACE var SACE BT's moderselskab — det ikke kan konkluderes, at SACE handlede, som et privat selskab ville have gjort i en sådan situation. For det fjerde vil Kommissionen påvise, at den genforsikring, som SACE ydede, giver SACE BT en fordel.

(127) Kommissionen kan konstatere, at det pr. 30. januar 2009 lykkedes for SACE at rejse 25,85 % af skadesexcedent-genforsikringen på markedet for markedsmæssig kreditrisiko, da det skulle forny sine genforsikringsaftaler for 2009 ([90]). En række markedsoperatører blev forespurgt, men afviste at tegne genforsikring for den resterende del trods den påståede rentabilitet (16 operatører valgte ikke at deltage). Som følge deraf besluttede SACE BT »efter adskillige forsøg på at indgå aftale med markedsdeltagerne« ([91]) at tegne den resterende del af skadesexcedent-genforsikringen hos SACE. SACE tegnede 74,15 % af skadesexcedent-genforsikringen den 5. juni 2009 på de samme vilkår med hensyn til prioritet, kapacitet og præmie som de private genforsikringsselskaber. Det er derfor klart, at man ikke kunne have tegnet de 74,15 % af skadesexcedent-genforsikringen, som SACE tegnede, hos resten af markedet ([92]).

(128) For at afgøre, om en sådan foranstaltning repræsenterer en fordel, skal det bekræftes, at SACE ved at yde en sådan foranstaltning ikke handlede, som en privat investor ville have gjort i en lignende situation. Kommissionen bemærker, at Italien og SACE selv anerkendte, at den globale finanskrise havde væsentlig indvirkning på det globale genforsikringsmarked og udløste restriktive genforsikringsbetingelser i 2009. Som følge deraf har en række private genforsikringsselskaber reduceret deres kreditforsikringskapacitet betydeligt ved at indskrænke deres aktiviteter i denne sektor, og de har flyttet fokus til mere rentable områder. Det har påvirket tilgængeligheden af denne form for kreditforsikring og genforsikring på markedet. Da SACE BT ikke kunne finde genforsikring på markedet, skyldtes det for det andet også selskabets vanskelige finansielle situation, og forskellige private genforsikringsselskaber, der deltog i drøftelserne vedrørende fornyelse af SACE BT's genforsikring, har udtrykt betænkeligheder ved selskabets situation. SACE BT led betydelige tab i 2008 (omkring 29,5 mio. EUR). Denne svage situation betød, at risikoen ved genforsikring var højere ([93]). Den adfærd, der udvises af de genforsikringsselskaber, der deltog i genforsikringen, viser, at et privat genforsikringsselskab kun ville have påtaget sig en begrænset del af en så risikobehæftet genforsikring, hvis der ikke skulle betales en betydelig højere provision. Det ville aldrig acceptere at dække en så høj andel som 74 % og på de vilkår, der også krævedes for genforsikringsselskaber i forbindelse med langt mindre genforsikringsandele. En rationel investor ville have krævet en provision, der tog højde for det højere risikoniveau ([94]). Den provision, som SACE opkrævede, burde derfor have været højere end den provision, som de fem private genforsikringsselskaber krævede for den langt mindre genforsikringsandel ([95]). Kommissionen beregner derfor støttebeløbet under den anden foranstaltning som forskellen mellem den genforsikringsprovision, som et privat genforsikringsselskab ville have opkrævet for en så høj genforsikringsandel, og den provision, som SACE BT blev opkrævet. På baggrund af Kommissionens sagspraksis ([96]) mener Kommissionen, at provisionen for en så høj genforsikringsandel og risiko burde have været mindst 10 % højere end den provision, som de private genforsikringsselskaber opkrævede for den mindre andel af genforsikringen og risikoen. For et beløb på 1,56 mio. EUR betalt af SACE BT til SACE beløber støtten sig til 156 000 EUR. Endelig bemærker Kommissionen, at

([90]) I henhold til Italiens indgivelse af 8. april 2010 (s. 5, afsnit 2) vedrører dækningen alene de markedsmæssige risici.
([91]) Se bilag 14 — ISVAP: protokol over resultatet af inspektion hos SACE BT, 11. oktober 2010 (*Verbale degli accertamenti ispettivi effettuati presso* SACE BT, 11.10.2010), s. 56, indgivet af Italien den 5. marts 2012.
([92]) […].
([93]) […].
([94]) Se betragtning 93 i Kommissionens afgørelse K(2011) 7756 endelig af 23. november 2011 i sag SA.27386 (C 28/2010) — Kortsigtet eksportkreditforsikring — Portugal, endnu ikke offentliggjort.
([95]) Se betragtning 68 i Kommissionens afgørelse K(2011) 7756 endelig af 23. november 2011 i sag SA.27386 (C 28/2010) — Kortsigtet eksportkreditforsikring — Portugal, endnu ikke offentliggjort.
([96]) I forbindelse med sagen om kortsigtet eksportkreditforsikring — Portugal (Kommissionens afgørelse K(2011) 7756 endelig af 23.11.2011 i sag SA.27386 (C 28/2010), betragtning 93, endnu ikke offentliggjort) har Kommissionen udviklet en metode til at beregne det beløb, der skal tilbagesøges (forklaret i bilaget til ovennævnte afgørelse), som tager udgangspunkt i rimelige forudsætninger og almindelig markedspraksis. I henhold til denne metode er en teoretisk markedspris for den dækning, der ydes af staten, lig med 110 % af den pris (præmiesats), der opkræves af private forsikringsselskaber for hver enkelt klient.

tildelingen af en så høj andel af genforsikringen til ét selskab muligvis ikke er i overensstemmelse med selskabets generelle genforsikringsprincipper, nemlig at »antallet af genforsikringsselskaber, der deltager i aftalerne, skal sikre en hensigtsmæssig risikofordeling« ([97]). Af ovennævnte grunde konkluderer Kommissionen, at SACE ikke handlede som et privat genforsikringsselskab.

(129) Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt et moderselskab ville have ydet en så stor andel af genforsikringen i en situation, hvor dets datterselskab ikke kunne skaffe tilstrækkelig genforsikring på markedet til den foreslåede pris, skal det bemærkes, at en sådan genforsikringsaftale øger moderselskabets eksponering mod datterselskabets aktiviteter. I denne sag befandt SACE sig i 2009 i en situation, hvor det havde behov for betydelig rekapitalisering og genforsikring. Beslutningen om at yde denne foranstaltning skal derfor analyseres parallelt med tildelingen af den tredje og fjerde foranstaltning. Faktisk overvejede SACE's bestyrelse den anden, tredje og fjerde foranstaltning allerede den 26. maj 2009 ([98]) med det formål at støtte SACE BT ([99]). Som det konkluderes under vurderingen af disse foranstaltninger, ville en privat investor ikke have fortsat med disse rekapitaliseringer, men ville have ladet selskabet gå konkurs. Det må derfor konkluderes, at et privat moderselskab ikke ville have fortsat med at tildele den anden foranstaltning, som yderligere øger moderselskabets eksponering mod dets datterselskab.

(130) Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt genforsikringen gav SACE BT en fordel, som anerkendt af SACE (se betragtning 70), gav foranstaltningen endelig SACE BT mulighed for at øge sin kreditforsikringskapacitet og gav det således mulighed for at tegne flere aftaler, end det ellers kunne have gjort. Uden denne foranstaltning skulle SACE BT ellers have støttet disse risici på sin balance/eksponeret sin kapital for højere risiko eller have tilbudt en præmie for at opnå den pågældende genforsikring, der var mindst 10 % højere (se betragtning 128). Foranstaltningen gjorde det derfor muligt for SACE BT at opnå genforsikring til en lavere pris, genforsikring, som gav selskabet mulighed for at tegne flere forsikringer, end det kunne have gjort uden SACE's genforsikring, og bære færre risici for egen regning.

(131) Kommissionen konkluderer, at den anden foranstaltning gav SACE BT en fordel svarende til forskellen mellem den provision, som SACE BT faktisk betalte, og som et privat genforsikringsselskab ville have krævet (mindst 10 % højere) som følge af det højere risikoniveau, der blev accepteret.

V.1.1.4. Tilstedeværelse af en fordel — tredje og fjerde foranstaltning

(132) I betragtning 107 i indledningsafgørelsen tilkendegav Kommissionen, at den tvivlede på, at en privat økonomisk operatør ville have investeret det beløb, der nu er genstand for vurdering, i SACE BT. Som anerkendt af de italienske myndigheder dækker den tredje og fjerde foranstaltning SACE BT's kapitalbehov for at kunne imødegå virkningerne af finanskrisen ([100]). I dokumentet til drøftelse (*materiale per discussione*) på mødet i SACE BT's bestyrelse den 31. marts 2009 anføres det, at SACE BT »har brug for en rekapitalisering (ricapitalizzazione) på op til 70 mio. EUR for at have de nødvendige aktiver til at dække reserverne ved udgangen af 2009« ([101]). I det samme dokument anføres det, at aktiverne allerede ved udgangen af første halvår 2009 ikke kunne dække reserverne, dvs. at selskabet havde behov for et beløb på 23 mio. EUR ved udgangen af juni 2009 og 68 mio. EUR ved udgangen af 2009. I indledningsafgørelsen anføres det, at SACE BT tilsyneladende ikke kunne dække de tab, der var registreret ved udgangen af 2008, og at dets aktiver på daværende tidspunkt ikke kunne dække reserverne. SACE BT kunne tilsyneladende ikke have rejst den kapital, der blev tilført selskabet, på markedet, da dets forventede rentabilitet var utilstrækkelig. Der er intet bevis for, at SACE BT havde en positiv værdi på daværende tidspunkt.

(133) I betragtning 108 i indledningsafgørelsen opfordrede Kommissionen Italien til at oplyse, hvorvidt den tredje foranstaltning var nødvendig, for at SACE BT kunne fortsætte sin virksomhed, og hvis det var tilfældet, oplyse de anslåede omkostninger SACE, hvis det skulle sælge eller likvidere SACE BT. Kommissionen bemærkede, at et moderselskab ville have rekapitaliseret sit datterselskab, men kun hvis den støttede virksomhed med rimelighed kan antages igen at kunne blive rentabel ([102]). En markedsøkonomisk investor ville ikke have tilført yderligere kapital til SACE BT, hvis dette økonomisk var dyrere end at likvidere de pågældende aktiver (f.eks. ved at sælge den pågældende investering).

([97]) […].
([98]) På daværende tidspunkt havde moderselskabet, SACE, allerede kendskab til de betydelige tab, som SACE BT havde registreret i første kvartal 2009.
([99]) Se bilag 1 — Referat af møde i bestyrelsen for SACE, 26. maj 2009 (Verbale della riunione del CdA di SACE S.p.A., 26 maggio 2009), s. 4, indgivet af Italien den 5. marts 2012.
([100]) Se Italiens indgivelse pr. brev af 8. juni 2010, s. 2.
([101]) Se Italiens indgivelse pr. brev af 8. juni 2010, bilag 7, s. 29.
([102]) Se CFI, T-129/95, T-2/96 og T-97/96, [1999] Sml. II-00017*Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH og Lech-Stahlwerke GmbH mod Kommissionen*, præmis 116.

(134) I betragtning 111 og 117 i indledningsafgørelsen udtrykte Kommissionen tvivl om, hvorvidt den tredje og fjerde foranstaltning er i overensstemmelse MEIP. Kommissionen anførte videre, at de to foranstaltninger tilsyneladende har tilført SACE BT en fordel.

(135) I henhold til indledningsafgørelsen (betragtning 109) spiller den plan, der forelå på daværende tidspunkt, en central rolle. Planen har central betydning, fordi en privat investor ville kun have tilført frisk kapital til et selskab med indtjeningsunderskud, hvis han forventede, at tilstrækkelig rentabilitet ville blive genoprettet. Ellers ville den investerede kapital kun blive anvendt til tilbagebetaling af selskabets eksisterende gæld uden at sikre, at det igen ville begynde at opnå overskud i fremtiden ([103]). Uden en overbevisende »omstruktureringsplan« ville en rationel privat investor ikke investere ([104]).

(136) Kommissionen bemærkede, at SACE BT i forretningsplanen for perioden 2010-2011 primært planlagde tiltag, der havde til formål at øge markedsandelen og ekspandere selskabets aktiviteter, snarere end tiltag med fokus på genoprettelse af rentabilitet, f.eks. omkostningsreduktion eller omstrukturering af forretningsmodellen. SACE BT forventede at øge sin markedsandel inden for kreditforsikring og sikkerhedsstillelse op til målniveauet på 15 % i 2011 og at blive den andenstørste markedsaktør inden for kreditforsikring inden 2011. For 2009 vurderede SACE, at det ville være den tredje- eller fjerdestørste aktør inden for kreditforsikring og sikkerhedsstillelse. Hvad angår SACE BT's distributionsnet, omfatter planen bl.a. en vurdering af mulighederne for yderligere opkøb. Forretningsplanen er endvidere i højere grad baseret på udefra kommende faktorer, som f.eks. forbedringen af det økonomiske og markedsmæssige scenario og en progressiv åbning af genforsikringsmarkedet fra og med 2011, end på interne ændringer.

(137) De oplysninger, som Italien og SACE indgav under den formelle undersøgelsesprocedure, har ikke ændret Kommissionens indledende vurdering, som den er anført i indledningsafgørelsen.

(138) Kommissionen har ikke skiftet mening med hensyn til, om tredje og fjerde foranstaltning udgør en kapitaltilførsel (»aumenti di capitale«). Selv om foranstaltningen i henhold til Italien ikke forøgede selve aktiekapitalen (»capitale sociale«), bemærker Kommissionen, at den havde positiv indvirkning på egenkapitalen (»patrimonio netto«), som er et bredere begreb end aktiekapitalen (»capitale sociale«), via overførslen fra moderselskabet SACE til SACE BT's kapital ([105]).

(139) I henhold til SACE blev beslutningerne om at rekapitalisere SACE BT truffet, fordi man forventede, at selskabets rentabilitet ville blive genoprettet i 2011.

(140) Kommissionen minder dog om, at SACE ikke rådede over ajourførte finansielle prognoser eller en forretningsplan, der tog højde for kapitaltilførslen og de seneste finansielle data, da det tildelte den tredje foranstaltning. SACE havde derfor intet grundlag for at antage, at SACE BT's rentabilitet ville blive genoprettet.

(141) Det dokument, som SACE primært tog i betragtning, da det tildelte den fjerde foranstaltning, var forretningsplanen for 2010-2011. Kommissionen bemærker, at denne forretningsplan var et meget kortfattet dokument, som kun beskriver de negative markedsudsigter, og som med hensyn til SACE BT kun anførte få regnskabsmæssige nøgletal og tal for 2010 og 2011. Forretningsplanen omfatter data, der viser, at markedssituationen blev stadig værre (skadeskvoten forværredes progressivt og steg med 71,4 % i 2008 sammenlignet med 2007), og tabene beløb sig til næsten halvdelen af sektorens omsætning. I den sammenhæng forventedes der i planen en betydelig forbedring af SACE BT's kreditforsikringsgrader, så man opnåede breakeven 2011 (se tabel 5). Den beskrev dog ikke ændringer af prisfastsættelsen, eller hvordan omkostningsreduktionen ville blive opnået i den henseende.

(142) Det skal understreges, at forretningsplanen for 2010-2011 kun omfattede en forventning om breakeven i 2011, mens den ikke indeholdt oplysninger om, at situationen ville blive bedre efter 2011, ligesom den ikke anførte estimater for SACE BT's rentabilitet efter denne dato (muligheden for, at selskabet ville generere overskud efter 2011, blev end ikke nævnt). Det udtrykkelige mål i planen var desuden begrænset til, at selskabet skulle ophøre med at generere tab og yderligere udvide sin markedstilstedeværelse, uden at fremtidigt overskud nævnes. I den henseende mener Kommissionen, at en forsigtig markedsøkonomisk investor ville have krævet et pålideligt estimat for den fremtidige genoprettelse af rentabilitet på et hensigtsmæssigt niveau.

([103]) Se Kommissionens beslutning 96/278/EF (EFT L 104 af 27.4.1996, s. 25), Iberia, del VII, præmis 15.

([104]) Se EU-Domstolen, C-305/89, Sml. 1991, I-1601, præmis 22 — *Italien mod Kommissionen* (»Alfa Romeo«), Kommissionens beslutning 94/662/EF (EFT L 258 af 6.10.1994, s. 26), del VII, præmis 21 — Air France, og Kommissionens beslutning 97/789/EF (EFT L 322 af 25.1.1997, s. 44), Alitalia, del VII, præmis 6.

([105]) I henhold til SACE's årsregnskab 2009 og bilag 5-7 til noterne til regnskabet beløb stigningerne i den kontrollerede enhed, SACE BT, sig til 70 mio. EUR.

(143) Det fremgår også af referatet af det møde i SACE's bestyrelse, hvor man godkendte den tredje og fjerde foranstaltning, at bestyrelsen accepterede kapitaliseringsforanstaltningerne med det formål at dække tabene og opfylde lovgivningskravene, således at selskabet kunne fortsætte sin virksomhed. I referatet nævnes det ikke, at bestyrelsen drøftede selskabets fremtidige rentabilitet. Bestyrelsen overvejede ikke en eventuel likvidation af SACE BT, hvor man sammenlignede et likvidationsscenario med den valgte løsning, hvor der blev tilført yderligere kapital til det kriseramte selskab. Den krævede eller overvejede derfor ikke et estimat af likvidationsomkostningerne og kunne derfor ikke konkludere, at tilførslen af kapital ville have sikret et bedre økonomisk resultat end likvidation af selskabet.

(144) Kommissionen konkluderer derfor, at SACE ikke vurderede, om tilførslen af yderligere kapital var et økonomisk gunstigere scenario for det som aktionær end likvidation af datterselskabet, da det vedtog disse foranstaltninger. På baggrund af markedssituationen, og eftersom der ikke forelå rentabilitetsprognoser for SACE BT på daværende tidspunkt, ville en forsigtig privat markedsoperatør ikke have fortsat med investeringen uden sådanne overvejelser. Alene af den grund kan det konkluderes, at SACE ikke optrådte som en forsigtig privat markedsoperatør, og at de kapitaltildelinger, der blev foretaget med tredje og fjerde foranstaltning derfor bør betegnes som statsstøtte.

(145) Af hensyn til udførligheden tilføjer Kommissionen endvidere, at den ikke kan tilslutte sig SACE's argument om, at overholdelse af de lovpligtige kapitalkrav ville have været nok til at få en forsigtig privat markedsøkonomisk operatør til at indskyde yderligere kapital i et selskab. Som anført i Kommissionens meddelelse om anvendelse af EØF-traktatens artikel 92 og 93 ([106]) kan investorerne ved lov være forpligtet til at indskyde yderligere egenkapital i virksomheder, hvis kapitalgrundlag er svundet ind til under et forud fastsat niveau som følge af vedvarende tab. Som svar på medlemsstaters påstande om, at sådanne kapitalindskud ikke kan betragtes som støtte, da de blot er foretaget for at opfylde en legal forpligtelse, fastlægger ovennævnte meddelelse, at private investorer, der står over for en sådan situation, skal overveje alle andre valgmuligheder, herunder muligheden af at afvikle eller nedtrappe deres investering ([107]), og vælge den økonomisk mest fordelagtige.

(146) I dette tilfælde finder Kommissionen, at SACE kunne have ladet SACE BT gå konkurs, da det var et aktieselskab. SACE skulle ikke dække SACE BT's udeståender. SACE hævder med rette, at private investorer skal tage andre hensyn, som f.eks. offentligt omdømme ([108]), i betragtning. Domstolen afgjorde i ENI/Lanerossi, at et moderselskabs indskud i et begrænset tidsrum til dækning af tab i et datterselskab, der er kommet i forbigående vanskeligheder, men som kan overleve, når det eventuelt efter omstrukturering på ny kan blive rentabelt, ikke kan begrundes alene ved udsigten til en indirekte væsentlig fordel, men også andre hensyn, f.eks. beskyttelse af koncernens offentlige omdømme og omstrukturering af dens virksomhed ([109]). Domstolen afgjorde dog, at kapitalindskud skulle betragtes som statsstøtte, hvis der end ikke på lang sigt er udsigt til rentabilitet ([110]). Som følge deraf har argumenterne, som det også bekræftes af retspraksis, begrænset betydning i forbindelse med anvendelsen af MEIP-testen, eftersom der på tidspunktet for kapitaltilførslerne ikke forelå prognoser for, at SACE BT kunne blive rentabelt efter 2011 eller på længere sigt.

(147) Italien og SACE har desuden ikke fremlagt oplysninger, der påviser og sætter tal på de negative økonomiske virkninger, som den påståede forværring af SACE's offentlige omdømme ville medføre for dette selskab.

(148) Kommissionen bemærker også, at SACE's forsikringer leveres med statsgaranti. Det betyder, at de forsikrede parter ved, at staten vil sikre, at de får betalt eventuel erstatning, som de har ret til i henhold til disse forsikringer. Kommissionen kan derfor ikke se, hvorfor det skulle bekymre SACE's forsikringskunder, at et datterselskab tilhørende SACE, som ikke nyder godt af en statsgaranti, og som er etableret som et aktieselskab, likvideres. Italien og SACE har ikke begrundet, hvorfor disse SACE-aktiviteter, der leveres med statsgaranti, berøres.

([106]) Meddelelse til medlemsstaterne fra Kommissionen — Anvendelse af EØF-traktatens artikel 92 og 93 og af artikel 5 i direktiv 80/723/EØF på offentlige virksomheder i fremstillingssektoren, EFT C 307 af 13. november 1993, s. 3.
([107]) Meddelelse til medlemsstaterne fra Kommissionen — Anvendelse af EØF-traktatens artikel 92 og 93, punkt 36.
([108]) SACE anfører også omstrukturering af virksomheden som et af argumenterne (se bemærkninger fra SACE indgivet den 5. maj 2011 som svar på indledningsafgørelsen, s. 36.). Efter specifik anmodning fra Kommissionen oplyser Italien dog, at SACE i realiteten ikke forventer betydelige ændringer i SACE BT's virksomhed (se SACE — Svar på anmodning om oplysninger, 15. september 2011, s. 13).
([109]) Se dom i sagen ENI/Lanerossi, præmis 21.
([110]) Se dom i sagen ENI/Lanerossi, præmis 22.

(149) Kommissionen finder endvidere, at SACE's forsikringsaktiviteter — eftersom de leveres med statsgaranti — ikke udgør markedsaktiviteter, som en privat operatør kunne udføre (garantien for SACE's forsikringsaktiviteter udgør netop ikke statsstøtte, fordi det vurderes, at disse aktiviteter ikke tilbydes af markedet, og at konkurrencen derfor ikke fordrejes). Når det vurderes, om en privat investor i SACE's position ville have ladet et datterselskab som SACE BT gå konkurs eller ville have rekapitaliseret det, mener Kommissionen ikke, at man kan tage hensyn til de eventuelle negative virkninger af likvidationen af SACE BT på ikke-markedsrelaterede aktiviteter, som SACE udfører, da en privat investor aldrig ville være i stand til at udføre sådanne aktiviteter.

(150) Da man gennemførte den tredje og fjerde foranstaltning, sammenlignede SACE som oplyst ikke et likvidationsscenario med den valgte løsning, hvor man indskød yderligere kapital i SACE BT trods selskabets vanskeligheder. Af hensyn til udførligheden vil Kommissionen under alle omstændigheder i afsnittene nedenfor påvise, at SACE — hvis det havde gennemført en sådan sammenligning — ville have erkendt, at det ville være mere hensigtsmæssigt at likvidere SACE BT end at tilføre endnu 70 mio. EUR i kapital til SACE BT trods selskabets vanskeligheder.

(151) For at afgøre, om det var bedre for SACE i sin egenskab af eneaktionær i SACE BT at investere yderligere 70 mio. EUR end at likvidere SACE BT (afvikle dets aktiviteter), skal de eventuelt forventede pengestrømme til SACE som aktionær under likvidationsscenariet (afvikling) sammenlignes med de pengestrømme, der forventes i scenariet med kapitaltilførsel. I henhold til de indgivne oplysninger vurderede Italien og SACE på daværende tidspunkt (eller efterfølgende) ikke værdien af aktieposten i SACE BT i scenarier før kapitaltilførsel eller scenarier efter kapitaltilførsel.

(152) Kommissionen bemærker, at man allerede ved udgangen af maj 2009 og begyndelsen af juli 2009, da SACE's bestyrelse besluttede at tildele den tredje og fjerde foranstaltning, forventede, at SACE BT i tillæg til de store tab, der var registreret i 2008 (29,5 mio. EUR), ville generere yderligere betydelige tab i 2009 (på 53,4 mio. EUR ([111])), således at den resterende kapital ved udgangen af 2009 forventedes at beløbe sig til 24,2 mio. EUR. Ved udgangen af første kvartal 2009 beløb regnskabsværdien af SACE BT's egenkapital (efter indregning af tab på 22,6 mio. EUR registreret i den pågældende periode) sig til 55 mio. EUR, og det forventede tab for hele 2009 beløb sig til 53,4 mio. EUR. I et scenario før kapitaltilførsel ville den forventede regnskabsværdi af egenkapitalen ved udgangen af 2009 derfor beløbe sig til forskellen mellem regnskabsværdien pr. første kvartal 2009 (55 mio. EUR) og den resterende del af de forventede tab for året, dvs. 30,8 mio. EUR (53,4 mio. EUR minus 22,6 mio. EUR), hvilket giver 24,2 mio. EUR.

(153) I et scenario efter kapitaltilførsel forventes det, at regnskabsværdien af egenkapitalen ville blive forøget med rekapitaliseringsbeløbet (70 mio. EUR) og beløbe sig til 94,2 mio. EUR.

(154) I den sammenhæng skal det bemærkes, at aktionærer i likvidationsscenariet kun har ret til det provenu, der måtte være tilbage, når alle selskabets forpligtelser er dækket, og alle likvidationsomkostninger er afholdt. Resultatet af likvidationen afhænger af værdien af selskabets aktiver og mulighederne for at afhænde dem.

(155) For at sikre en meget konservativ vurdering antager Kommissionen hypotetisk, at SACE ikke ville få nogen del af sin kapitalinvestering i SACE BT tilbage.

(156) For at vurdere den relative fordel ved tilførslen af 70 mio. EUR til SACE BT i forhold til et likvidationsscenario skal selskabets værdi (dvs. markedsværdien af en aktiepost på 100 % i selskabet) efter denne tilførsel af 70 mio. EUR vurderes.

(157) Hvis selskabets værdi efter kapitaltilførslerne i 2009 var lig med eller højere end 70 mio. EUR, ville en privat investor måske være tilbøjelig til at foretage investeringen.

(158) En sådan værdi af selskabet afhænger af estimeringen af den nuværende værdi af fremtidige pengestrømme (cash flow) til aktionæren.

(159) I den henseende minder Kommissionen om, at der i de forretningsplaner og/eller prognoser, der forelå på daværende tidspunkt, ikke var anført forventede fremtidige gevinststrømme, der viste, at markedsværdien kunne være næsten 70 mio. EUR. Eftersom selskabet ikke var rentabelt før krisen, kunne det endvidere ikke forventes, at selskabet automatisk ville opnå tilstrækkelig rentabilitet igen efter normalisering af den makroøkonomiske situation og de finansielle markeder. Kommissionen konkluderer derfor, at der ikke var tegn på, at markedsværdien af SACE BT efter gennemførelsen af den tredje og fjerde foranstaltning kunne være lig med eller højere end 70 mio. EUR, idet der ikke forelå prognoser af de forventede pengestrømme for selskabet. Som følge deraf ville en forsigtig privat investor have foretrukket at lade SACE BT gå konkurs (eller sælge det, hvis man kunne finde en køber) i stedet for at fortsætte med rekapitalisering heraf. Også denne yderligere analyse viser altså, at SACE ikke handlede som en markedsøkonomisk investor, da det tildelte den tredje og fjerde foranstaltning.

([111]) *Kilde*: Italiens indgivelse pr. brev af 8. juni 2010, bilag 7, s. 28.

(160) Som et sekundært argument kan en investor have anvendt en anden indikator til at værdiansætte selskabet, f.eks. multiplikation af et price/book-forhold beregnet for sammenlignelige børsnoterede selskaber med selskabets regnskabsværdi.

(161) Så vidt Kommissionen er bekendt, er Euler-Hermes det eneste europæiske børsnoterede kreditforsikringsselskab, og derfor kan dets price/book-forhold ses. Det er et selskab med relativt lav risiko ([112]), da det har overvundet tidligere økonomiske kriser relativt godt, var overskudsgivende i 2008 og første kvartal 2009 og endda udloddede udbytte i 2008. Værdien af et selskab med højere risiko, som f.eks. SACE BT, ville derfor være lavere end den værdi, der fås ved anvendelse af price/book-forholdet for Euler-Hermes. Price/book-forholdet for Euler-Hermes var pr. første kvartal 2009 ca. 0,60 ([113]). Hvis dette forhold anvendes på SACE BT's forventede regnskabsværdi ved udgangen af 2009 på 94,2 mio. EUR, ville selskabets værdi beløbe sig til 56,52 mio. EUR, hvis selskabernes risikoprofiler var sammenlignelige.

(162) Kommissionen bemærker dog, at SACE BT ikke var rentabelt før krisen (i strid med dets forretningsplan), og at der ikke forelå en forretningsplan, som påviste, at det igen ville blive rentabelt. Det kan derfor betragtes som et selskab med betydelig større risikoeksponering end Euler-Hermes på daværende tidspunkt, og derfor ville selskabets værdi, da foranstaltningerne blev tildelt, have været betydeligt lavere end 56,52 mio. EUR.

(163) Endvidere anerkendte Italien også, at forholdene på markedet betød, at markedsværdien af forsikringsselskaberne på de daværende tidspunkter var meget lav ([114]).

(164) Endelig ville værdiansættelse baseret på et price/book-forhold — ligesom værdiansættelse baseret på fremtidige pengestrømme — også få en privat investor til at konkludere, at det ville være bedre at lade datterselskabet gå konkurs i stedet for at investere yderligere 70 mio. EUR i det.

(165) I medfør af ovennævnte analyse kan det derfor også konkluderes, at SACE stod i en ringere position, efter at det havde tildelt tredje og fjerde foranstaltning, end i likvidationsscenariet.

(166) Kommissionen bemærker videre, at flere markedsøkonomiske investorer, som SACE har fremhævet, indskød yderligere kapital i deres eksportkreditdatterselskaber under krisen. Som følge af den betydelige usikkerhed og situationens hastende karakter har disse investorer muligvis ikke haft adgang til udførlige prognoser, da de foretog deres investeringer. De eksportkreditselskaber, som blev rekapitaliseret af deres aktionærer, var dog rentable før krisen og havde dermed større chancer for igen at blive rentable. SACE BT havde derimod registreret tab. Over for et datterselskab, som allerede gav underskud eller lå på breakeven i årene inden krisen (selv om det i sin forretningsplan forudså støt stigende rentabilitet), ville en privat investor have været mere tilbageholdende med at indskyde et stort kapitalbeløb. Denne ville sikre sig, at der var håb om, at selskabet en dag kunne blive tilstrækkeligt rentabelt. Kommissionen bemærker, at der i 2009 ikke blev udarbejdet finansielle prognoser, som viser, hvordan rentabilitet ville blive opnået. En forsigtig investor ville under disse omstændigheder ikke have investeret et så stort yderligere beløb i selskabet.

(167) SACE hævder, at SACE BT stadig var i startfasen, og at det derfor var vanskeligere for selskabet at imødegå virkningerne af finanskrisen. Kommissionen bemærker for det første, at 2008 — det år, hvor finanskrisen brød ud — allerede var det fjerde driftsår for SACE BT. Som udgangspunkt betragtes en virksomhed som en nyoprettet virksomhed i de første tre år efter påbegyndelsen af dens aktiviteter på det relevante forretningsområde ([115]). Selv om SACE BT så stadig var i opstartsfasen, er det for det andet ikke indlysende, hvilken betydning dette ville have haft på anvendelsen af MEIP. En privat investor ville stadig sammenligne selskabets forventede markedsværdi efter rekapitaliseringen (baseret på dets forventede rentabilitet) med den værdi, der kunne opnås, hvis man lod selskabet gå konkurs eller solgte det. Italien og SACE påviste ikke, at SACE kunne forvente øget rentabilitet i fremtiden, fordi SACE BT stadig var i opstartsfasen. Som anført i betragtning 77 forventedes det i den eneste forretningsplan, der forelå på daværende tidspunkt, at breakeven ville blive genoprettet i 2011. Der forventedes ikke genoprettelse af overskud.

([112]) Dets Beta, et mål for selskabets risikoeksponering sammenlignet med det samlede finansielle marked, var 0,8 i 2000-2004, hvor 1 ville være lig med den samlede risiko på det finansielle marked.

([113]) Data i beregningen er hentet fra: for egenkapitalens regnskabsværdi: http://www.eulerhermes.com/finance/financial-resources/Documents/Financial-results/2009/Q1/Q1-2009-Presentation-analysts.pdf, for aktiekursen: http://www.eulerhermes.com/finance/share/share-price.aspx

([114]) I præsentationen af sine resultater for første kvartal 2009 dateret den 6. maj 2009 anførte Euler-Hermes, at verden har oplevet den dybeste recession i 50 år, og at flere og flere virksomheder blev insolvente (se s. 5 og 7 i præsentationen på http://www.eulerhermes.com/finance/financial-resources/Documents/Financial-results/2009/Q1/Q1-2009-Presentation-analysts.pdf)

([115]) Se meddelelse fra Kommissionen — Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder, (EUT C 244 af 1.10.2004, s. 2), punkt 12.

(168) Kommissionen konkluderer derfor, at den tredje og fjerde foranstaltning giver SACE BT en fordel ved at tilføre det kapital, det ikke kunne have fundet på markedet. Denne kapital gav selskabet mulighed for at overleve, selv om der ikke forelå prognoser, der viste, at det kunne blive rentabelt, end ikke på lang sigt.

V.1.2. *Tilregnelse til staten og statsmidler*

(169) I betragtning 73-78 i indledningsafgørelsen anvendte Kommissionen kriterierne fra Stardust Marine-sagen ([116]) til at påvise, at foranstaltningen skal tilregnes staten, eftersom SACE ejes fuldt ud af staten. Selv om staten nemlig er i stand til at kontrollere en offentlig virksomhed og udøve en dominerende indflydelse på dennes transaktioner, er der ikke uden videre formodning for, at den faktisk udøver denne kontrol i et konkret tilfælde, jf. retspraksis (navnlig *Stardust Marine*-dommen). Det er derfor også nødvendigt at undersøge, om de offentlige myndigheder på den ene eller den anden måde må anses for at være impliceret i vedtagelsen af den pågældende foranstaltning.

(170) I Stardust Marine-dommen anføres dog følgende:

»53. Der kan i så henseende ikke stilles krav om bevis for, at de offentlige myndigheder konkret ved en anvisning har tilskyndet en offentlig virksomhed til at træffe de pågældende støtteforanstaltninger. For det første er der nemlig på grund af de tætte forbindelser mellem staten og de offentlige virksomheder en reel risiko for, at der via disse tildeles statsstøtte, som er svært gennemskuelige og i strid med traktatens regler om statsstøtte.

54. For det andet er det normalt meget vanskeligt for tredjemand, netop på grund af de privilegerede forbindelser mellem staten og de offentlige virksomheder, at påvise i et konkret tilfælde, at en offentlig virksomhed har truffet støtteforanstaltninger efter anvisning fra offentlige myndigheder.

55. Af disse grunde må det antages, at en støtteforanstaltning, som er truffet af en offentlig virksomhed, efter omstændighederne kan tilregnes staten på grundlag af en bedømmelse af sagens omstændigheder som helhed og den sammenhæng, hvori foranstaltningen er truffet.«

(171) Domstolen har anført følgende kriterier, der kan anvendes til at afgøre, om en stat kan tilregnes en støtteforanstaltning, der er truffet af en offentlig virksomhed: *i)* at den pågældende virksomhed ikke kunne træffe den anfægtede beslutning uden at tage hensyn til kravene fra de offentlige myndigheder; *ii)* at de offentlige virksomheder, gennem hvem støtten var ydet, var forpligtet til, ud over de organisatoriske forhold, hvorved de offentlige virksomheder var knyttet til staten, at tage hensyn til direktiverne fra en statslig myndighed, dvs. Comitato Interministeriale per la Programmazione Economica (CIPE); *iii)* integration af den offentlige virksomhed i den offentlige forvaltning; *iv)* karakteren af virksomhedens aktiviteter, og om disse udøves på markedet under normale konkurrencevilkår med deltagelse fra private erhvervsdrivende; *v)* virksomhedens juridiske status (det være sig, om den henhører under den offentlige ret eller privatrettens regler for selskaber); *vi)* udstrækningen af de offentlige myndigheders kontrol med administrationen af virksomheden; *vii)* enhver anden omstændighed, som i det konkrete tilfælde indicerer, at de offentlige myndigheder er impliceret deri, eller *som tværtimod sandsynliggør, at de ikke er impliceret i vedtagelsen af en foranstaltning, når endvidere henses til dennes rækkevidde,* indhold eller hermed forbundne betingelser.

(172) Kommissionen konkluderede videre i indledningsafgørelsens betragtning 79, at det var meget usandsynligt, at de omhandlede foranstaltninger ville være blevet vedtaget uden statens deltagelse.

(173) Som svar på indledningsafgørelsen fastholder Italien og SACE, at ingen af de fire foranstaltninger kan tilregnes staten, da beslutningerne blev truffet af SACE, som handlede i fuld uafhængighed af staten. Italien fremlagde yderligere oplysninger og argumenter, hvori det hævdede, at foranstaltningerne ikke kunne tilregnes staten.

(174) Ved vurderingen af den retspraksis, som Italien citerer, skal det bemærkes, at Kommissionen i **Olympic Airways**-sagen nævnte kriterierne fra Stardust Marine-sagen, men i realiteten ikke anvendte dem. Domstolen bemærkede, at Kommissionen blot antog, at foranstaltningen kunne tilregnes den græske stat, uden at nævne nogen begrundelse for denne antagelse ([117]). Domstolen fandt derfor, at Kommissionens begrundelse ikke var tilstrækkelig til at fastslå, hvorvidt foranstaltningen kunne tilregnes staten, ikke, at foranstaltningen som sådan ikke kunne tilregnes staten.

([116]) Dom i sagen mod *Stardust Marine* af 16. maj 2002 (C-482/99 [Sml. I] s. 4397).
([117]) CFI, T-68/03, Sml. 2007, II-2911 — *Olympic Airways mod Kommissionen*, præmis 312-319.

(175) Med hensyn til dommen i **SIC**-RTP-sagen ([118]), som de italienske myndigheder henviser til, bemærker Kommissionen, at Retten med sin dom bekræftede Kommissionens vurdering, nemlig at visse anfægtede beslutninger truffet af det tidligere statsejede selskab Portugal Telecom (som omfattede accept af forsinkede gebyrbetalinger fra den offentlige tv-virksomhed RTP) ikke kunne tilregnes staten. CFI-dommen var dog baseret på denne sags særlige omstændigheder. I **SIC**-RTP-sagen konstaterede Retten bl.a., at sagsøgeren ikke bestred Kommissionens vurdering, hvorefter henstanden med betalingen hovedsageligt skyldtes en tvist mellem RTP og Portugal Telecom om niveauet for afgiften ([119]). Retten konstaterede endvidere, at Kommissionen uden at blive modsagt af sagsøgeren gjorde det gældende, at Portugal Telecoms adfærd ikke ændredes efter dets privatisering ([120]). Det er derfor klart, at Rettens vurdering vedrørte en særlig situation, som var meget forskellig fra denne situation.

(176) Kommissionen fandt endvidere bevis for, at foranstaltningerne kunne tilregnes staten, i de supplerende dokumenter, som Italien og SACE indgav. Ligesom i indledningsafgørelsen anvendes kriterierne fra Stardust Marine i denne afgørelse til at bevise, at den anden, tredje og fjerde foranstaltning kan tilregnes staten.

(177) Selv om SACE ikke er integreret i den offentlige forvaltning og ikke udøver offentlig myndighed, finder Kommissionen, at følgende generelle kriterier påviser, at de foranstaltninger, som SACE tildelte, kan tilregnes staten ([121]):

a) Alle medlemmer af SACE's bestyrelse (»Consiglio di Amministrazione«) udpeges på forslag af den italienske stat, jf. artikel 6, stk. 2, i lovdekret nr. 269/2003 ([122]).

b) SACE udøver ikke sine aktiviteter »på markedet under normale konkurrencevilkår med deltagelse fra private erhvervsdrivende«:

i) SACE's mission var i 2004 (og er stadig) at opretholde og fremme den italienske økonomis konkurrenceevne, og det dækker primært ikke-markedsmæssige risici som defineret i eksportkreditmeddelelsen (dvs. det drev virksomhed på et område, som ikke vurderes at være underlagt normale konkurrencevilkår).

ii) SACE's aktiviteter har altid været omfattet af en statsgaranti, som ikke svarer til den, der tillades i henhold til statsstøttereglerne for andre offentlige virksomheder, der konkurrerer med private markedsoperatører.

iii) SACE's regnskaber kontrolleres af Revisionsretten, og økonomi- og finansministeriet skal fremlægge årsberetninger om dets aktiviteter for det italienske parlament.

iv) Med hensyn til statens indflydelse på fordelingen af SACE's ressourcer skal CIPE hvert år inden den 30. juni vurdere de finansielle prognoser og de finansielle behov i forbindelse med bestemte risici og definere globale grænser for risici, der accepteres af SACE for garantiperioder, der er kortere og længere end 24 måneder ([123]).

c) I henhold til SACE BT's vedtægter er SACE BT i tillæg til de juridiske bestemmelser, der almindeligvis gælder for private forsikringsselskaber, også underlagt en lovgivningsbestemmelse ([124]) om, at SACE ikke må besidde mere end 30 % af kapitalen, hvis en ny juridisk enhed etableres med henblik på at dække markedsmæssige risici. Selv efter etableringen af SACE BT havde den italienske stat tilsyneladende stadig indflydelse på den støtte, som selskabet løbende fik tildelt (anden, tredje og fjerde foranstaltning), for så vidt ovennævnte lovgivningsbestemmelse udelukkede, at sådanne risici som helhed kunne afvikles og/eller sælges til en markedsoperatør ([125]).

([118]) Sag T-442/03 *SIC* mod Kommissionen[2008] Sml. II-1161.
([119]) Præmis 110.
([120]) Præmis 105.
([121]) Se præmis 52, 54, 55 og 56 i *Stardust Marine*-dommen.
([122]) Se også artikel 13, stk. 2, i SACE's vedtægter, der findes på: http://www.sace.it/GruppoSACE/export/sites/default/download/normativa/nuovo_statuto.pdf
([123]) Se Stardust Marine-dommen af 16. maj 2002 i sag C-482/99 [Sml. I] s. 4397, præmis 5, som citerer sag C-303/88, *Italien mod Kommissionen* [1991], Sml. I-01433, præmis 11 og 12, og sag C-305/89, *Italien mod Kommissionen* [1991], Sml. I-01603, præmis 13 og 14.
([124]) Artikel 6, stk. 12, i lovdekret nr. 269 af 30. september 2003, der med ændringer blev gennemført ved lov nr. 326 af 24.11.2003.
([125]) I den sammenhæng skal det bemærkes, at økonomi- og finansministeriet var blevet forespurgt om størrelsen af SACE BT's aktiekapital, da man overvejede den første foranstaltning. Se bilag 2 — Referat af møde i bestyrelsen for SACE (»Consiglio di Amministrazione«) af 28. april 2004 (*Verbale della Riunione del Consiglio di Amministrazione di SACE S.p.A.*, 28 aprile 2004) til bemærkninger indgivet af SACE den 5. maj 2011 som svar på indledningsafgørelsen, s. 74: »… med hensyn til størrelsen af SACE 2's aktiekapital [det foreløbige navn på det nye selskab, der skulle oprettes, det senere SACE BT] blev den foreløbigt fastsat til 100 mio. EUR efter høring af økonomi- og finansministeriet« (»… riguardo all'ammontare del capitale sociale di Sace 2, sentito il Ministero dell'Economia e delle Finanze, esso e stato preliminarmente quantificato in 100 milioni di euro«.).

(178) Ud over de generelle kriterier, der er nævnt i betragtning 177, kan andre kriterier, der er specifikke for tildelingen af den anden, tredje og fjerde foranstaltning, identificeres:

a) To af de fire medlemmer (»Consiglieri«) af SACE's bestyrelse (»Consiglio di Amministrazione«) besad ledende stillinger i den italienske forvaltning ([126]), nemlig det tidligere ministerium for udenrigshandel (det nuværende ministerium for økonomisk udvikling) og udenrigsministeriet, da den anden, tredje og fjerde foranstaltning blev tildelt. I denne kapacitet bemærkede det medlem af SACE's bestyrelse, som samtidig besad en ledende stilling i udenrigsministeriet (Minister Plenipotentiary, generaldirektøren for multilateralt økonomisk og finansielt samarbejde under det italienske udenrigsministerium), på SACE's bestyrelsesmøde den 1. april 2009, at der ikke ville blive tale om en nedskæring af forsikringskapaciteten »hverken inden for ikke-markedsmæssige risici eller markedsmæssige risici« ([127]). Det medlem af SACE's bestyrelse, som samtidig besad en ledende stilling i det tidligere ministerium for udenrigshandel (det nuværende ministerium for økonomisk udvikling — generaldirektøren for internationaliseringspolitik under ministeriet for udenrigshandel), erklærede på det samme møde i SACE's bestyrelse den 1. april 2009, at »den støtte, der ydes til systemet [af italienske virksomheder] gennem SACE's aktiviteter, ikke altid opfattes klart eksternt, hvilket også falder sammen med betydningen af at støtte SACE BT, også via rekapitalisering heraf« ([128]).

b) Den rolle, som moderselskabet, SACE, og de øvrige selskaber i gruppen — og dermed SACE BT — spillede, blev anerkendt som vigtig for genoprettelsen af den italienske økonomi. På sit møde den 1. april 2009 anerkendte SACE's bestyrelse betydningen af at støtte SACE BT, således at SACE-gruppen opfylder sin institutionelle funktion til støtte for italienske virksomheder ([129]). Denne holdning blev gentaget i pressemeddelelsen af 1. april 2009 vedrørende offentliggørelsen af SACE-gruppens resultater ([130]), hvori det anførtes, at: »Bestyrelsen understreger, at SACE-gruppens rolle er at støtte den italienske økonomi. Denne rolle er af særlig strategisk betydning i den nuværende økonomiske og finansielle situation, som ikke blot er en typisk konjunkturnedgang. Bestyrelsen har tillid til, at SACE's finansielle foranstaltninger og ekspertise kan yde et vigtigt bidrag til genoprettelsen af den italienske økonomi«. Sådanne erklæringer bekræfter ovennævnte konklusion om, at SACE's aktiviteter ikke kun er profitorienterede og underlagt normale konkurrencevilkår ([131]). I den henseende adskiller SACE sig fra andre statsejede virksomheder, som har rent kommercielle mål, som f.eks. at generere egenkapitalforrentning og distribuere sit overskud gennem udbytte. Dette styrker konklusionen om, at SACE er blevet anvendt af staten som et instrument til at gennemføre den primære mission, nemlig at fremme landets økonomiske udvikling. Af referatet af mødet i SACE's bestyrelse den 26. maj 2009, hvor bestyrelsen tilkendegav, at den havde til hensigt at støtte SACE BT gennem den anden, tredje og fjerde foranstaltning, fremgår det ligeledes, at denne støtte også var motiveret af det bidrag, som SACE BT kunne yde til de italienske virksomheders udvikling ([132]). Det fremgår endvidere, at de foranstaltninger, der blev iværksat under finanskrisen til støtte for SACE BT, muligvis også er knyttet til gruppens rolle i indsatsen for at genoprette den italienske økonomi.

([126]) Da SACE i 2004 blev et aktieselskab, og den første foranstaltning blev tildelt, beholdt de fleste af medlemmerne af SACE's bestyrelse (»Consiglio di Amministrazione«) deres stillinger i den italienske forvaltning, dvs. økonomi- og finansministeriet, udenrigsministeriet eller andre offentlige institutioner (instituttet for erhvervsfremme (Istituto per la Promozione Industriale), kommunikationsstyrelsen (Autorità per le garanzie nelle comunicazioni) og instituttet for udenrigshandel (Istituto nazionale per il Commercio Estero)). Den daværende formand for SACE's bestyrelse beholdt f.eks. sin ledende stilling i økonomi- og finansministeriet. Ansvarsområdet vedrørte internationale finansielle forbindelser.

([127]) Se bilag 8 — Referat af møde i bestyrelsen for SACE, 1. april 2009 (Verbale della riunione del CdA di SACE S.p.A., 1 aprile 2009), s. 8, indgivet af Italien den 5. marts 2012:
»… (iii) sull'opportunità che, in tale ottica, non vi sia una diminuzione di volume tanto sul versante assicurativo »non a mercato« quanto sel versante dell'assicurazione dei rischi a mercato«.

([128]) Se bilag 8 — Referat af møde i bestyrelsen for SACE, 1. april 2009 (Verbale della riunione del CdA di SACE S.p.A., 1 aprile 2009), s. 9, indgivet af Italien den 5. marts 2012:
»… l'attività di support al sistema delle imprese svolta dalla SACE non sempre viene chiaramente percepita all'esterno, concordando, altresì, sull'importanza del percorso di sostegno a SACE BT, anche mediante la ricapitalizzazione della stessa«.

([129]) Se bilag 8 — Referat af møde i bestyrelsen for SACE, 1. april 2009 (Verbale della riunione del CdA di SACE S.p.A., 1 aprile 2009), s. 8, indgivet af Italien den 5. marts 2012:
»… (ii) l'importanza del percorso di sostegno a SACE BT, mediante il quale il Gruppo SACE adempie alla propria funzione istituzionale di supporto al sistema delle imprese italiane«.

([130]) Se s. 1 i pressemeddelelsen, som findes på: http://www.sace.it/GruppoSACE/export/sites/default/download/comunicati/2009/20090401_-_Comunicato_Bilancio_2008_Gruppo_SACE_e_controllate_-_final__11_.pdf

([131]) SACE var et offentligt organ underlagt offentlig ret og blev et aktieselskab den 1. januar 2004, dvs. kort tid inden SACE BT blev etableret, og den første foranstaltning blev tildelt. Det kendsgerning, at SACE BT blev etableret med en kapital på 105,8 mio. EUR kort tid efter ændringen af SACE's juridiske status, tyder endvidere på, at statens beslutning om at reorganisere SACE i 2004 omfattede etableringen af SACE BT.

([132]) Se bilag 1 — Referat af møde i bestyrelsen for SACE, 26. maj 2009 (Verbale della riunione del CdA di SACE S.p.A., 26 maggio 2009), s. 3-4, indgivet af Italien den 5. marts 2012:
»[…]«.

c) Der foreligger tilstrækkelige oplysninger til at begrunde den påstand, at SACE BT's mission går videre end en privat økonomisk operatørs mål. En sådan mission blev også anerkendt i referatet af mødet i SACE BT's bestyrelse (»Consiglio di Amministrazione«) den 27. maj 2009 i forbindelse med drøftelsen af det reviderede budget for SACE BT for 2009, hvor der var behov for en rekapitalisering på 70 mio. EUR for at overholde solvenskravene: »*[…]*« ([133]), ([134]).

(179) Med hensyn til den anden foranstaltning udtalte SACE's risikostyringsafdeling i en note af 19. marts 2009 ([135]) (som havde til formål at bekræfte, at SACE's estimerede rentabilitet var i overensstemmelse med de tegnede risici) sig positivt til SACE's ledelse om selskabets deltagelse i genforsikringsaftalen. På sit møde den 1. april 2009 godkendte SACE's bestyrelse SACE's deltagelse i SACE BT's skadesexcedent-aftale for det beløb, der ikke var dækket af genforsikringsselskaber på markedet, og op til et potentielt tab på 48 mio. EUR på de samme vilkår som dem, der accepteres af private genforsikringsselskaber. Denne foranstaltning til fordel for SACE BT ville hjælpe selskabet med at fastholde dets forsikringskapacitet, navnlig over for små og mellemstore virksomheder ([136]).

(180) Endelig viser Kommissionens vurdering i betragtning 177, 178 og 179, at SACE har tætte forbindelser til de italienske offentlige myndigheder, og at selskabet varetog opgaver inden for økonomiske områder, som traditionelt har hørt under førstnævnte. I betragtning af den økonomiske og politiske betydning af de omhandlede foranstaltninger og de fortsat tætte forbindelser mellem staten og SACE, finder Kommissionen, at der er tilstrækkelig begrundelse for at tilregne den anden, tredje og fjerde foranstaltning til staten.

V.1.3. *Selektivitet*

(181) Med hensyn til **den anden foranstaltning** bemærker Kommissionen, at Italien har oplyst, at SACE i henhold til SACE's vedtægter havde mulighed for at indgå genforsikrings- og coassuranceaftaler med andre private forsikringsselskaber end SACE BT ([137]). Trods denne bestemmelse påviste Italien ikke, at SACE kunne have tilbudt genforsikring til alle private forsikringsselskaber på de samme vilkår. Under alle omstændigheder er det blevet påvist, at SACE kun indgik en genforsikringsaftale med SACE BT, og at vilkårene ikke var i overensstemmelse med markedsvilkårene. Der er derfor ingen tvivl om, at denne specifikke foranstaltning vedrørende SACE BT er selektiv.

(182) Med hensyn til **den tredje foranstaltning** omfattede den kun ét selskab, SACE BT. Som følge deraf er foranstaltningen selektiv.

(183) Med hensyn til **den fjerde foranstaltning** omfattede den kun ét selskab, SACE BT. Som følge deraf er foranstaltningen selektiv.

V.1.4. *Fordrejning af konkurrencen*

(184) **Den anden foranstaltning** gav SACE BT mulighed for at tegne flere forsikringer, end det kunne have gjort uden SACE's genforsikring, og bære færre risici for egen regning. Kommissionen konkluderer derfor, at den anden foranstaltning fordrejede konkurrencen ([138]).

([133]) Referat af møde i bestyrelsen for SACE BT (»Consiglio di Amministrazione«) den 27. maj 2009 (Verbale della Riunione del Consiglio di Administrazione di SACE BT S.p.A., 27 maggio 2009), indgivet den 9. juni 2010, s. 5: »nella valutazione dei risultati della Società e del *revised budget* deve considerarsi la *mission* di sostegno al mercato che SACE BT deve continuare a perseguire«.

([134]) Det bemærkes endvidere, at den italienske konkurrencestyrelse (Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato) præsenterede SACE BT som »[…] en virksomhed indirekte kontrolleret af økonomi- og finansministeriet […]«, da den i 2009 godkendte overførslen af livsforsikringsaktiviteterne fra SACE BT til Vittoria Assicurazioni S.p.A. Se Bollettino n. 15 del 4 maggio 2009, s. 7, C10007 — Vittoria Assicurazioni/Ramo di Azienda di SACE BT, Provvedimento n. 19768, som findes på: http://www.agcm.it/trasp-statistiche/doc_download/868-15-09.html

([135]) Se bilag 16 — »Memo om risikostyring, SACE S.p.a., 19. marts 2009« til bemærkninger fra SACE indgivet den 5. maj 2011 som svar på indledningsafgørelsen. Noten var baseret på rapport udarbejdet af forsikringsmægleren […] dateret den 14. november 2008: »Analisi pro Rinnovo 2009 — Portafoglio Marketable«. Rapporten indeholder en detaljeret analyse af selskabets forsikringsmæssige udvikling og navnlig den indvirkning, som de nuværende genforsikringsaftaler (aftalerne ved udgangen af 2008) har haft på resultaterne samt de nuværende og fremtidige kapitalkrav (*»requisiti patrimoniali*)«.

([136]) Se bilag 5 — Referat af møde i bestyrelsen for SACE, 1. april 2009 (Verbale della riunione del CdA di SACE S.p.A., 1 aprile 2009), s. 3, indgivet af Italien den 5. marts 2012:
»… una dotazione riassicurativa da parte di SACE S.p.A. in favore della controllata SACE BT, al fine di consentirle un mantenimento della propria capacità di affidamento, in particolare nel segmento delle piccole medie imprese.
Il Consiglio di Amministrazione approva la partecipazione della società al Tratatto Excess Loss a copertura delle quote non accettate da riassicuratori di mercato e fino ad una massima perdita potenziale di EUR 48 mln. Le condizioni economiche praticate dovranno essere a mercato e pari a quelle accettate dai riassicuratori privati«.

([137]) I artikel 4, stk. 6, i SACE's vedtægter anføres følgende: »Selskabet kan indgå genforsikrings- og coassuranceaftaler med autoriserede italienske enheder eller virksomheder, med udenlandske enheder eller virksomheder eller med internationale organisationer, og det kan indgå aftaler med henblik på at dække forsikringsbare risici på markedsvilkår med førende operatører på markedet« (»La Società può concludere accordi di riassicurazione e coassicurazione con enti o imprese italiani autorizzati, con enti o imprese esteri o con organismi internazionali, nonché stipulare contratti di copertura del rischio assicurativo, a condizioni di mercato, con primari operatori del settore«).

([138]) Se også punkt 3 og 2.1 i eksportkreditmeddelelsen.

(185) For så vidt angår **den tredje og fjerde foranstaltning**, anføres det i punkt 3.2 i eksportkreditmeddelelsen, at kapitaltilførsel fra staten til visse virksomheder, som udgør statsstøtte, medmindre staten handler, som en privat investor ville gøre i en markedsøkonomi, fordrejer konkurrencen ([139]). Kommissionen tvivler stærkt på, at SACE BT kunne have fortsat sine aktiviteter på normale vilkår uden de foranstaltninger, som SACE iværksatte. Uden denne kapital ville SACE BT sandsynligvis ikke have kunnet overholde det lovpligtige kapitalkrav og ville have været insolvent. Uden tilførslen af kapital fra staten ville SACE BT i hvert fald have været i stand til at tegne langt færre nye forsikringer. Det ville have været tvunget til at indskrænke dets tilstedeværelse på markedet betydeligt. Som det fremgår af tabel 6, øgede det i stedet sin tilstedeværelse på markedet betydeligt. Dermed fordrejede også den tredje og fjerde foranstaltning konkurrencen.

V.1.5. *Påvirkning af samhandelen*

(186) Markedet for eksportkreditforsikring og andre forsikringstjenester, som SACE BT beskæftigede sig med, er åbent for samhandel mellem medlemsstaterne, og mange operatører fra forskellige medlemsstater er aktive i EU. I Italien konkurrerer SACE BT med udenlandske virksomheders datterselskaber (se tabel 6).

Tabel 6

SACE BT's position på det italienske marked for kreditforsikring og sikkerhedsstillelse (%)

		2006	2007	2008	2009	2010
1.	Gruppo Allianz	27,3	27,1	25,5	23,3	20,8
2.	Coface Assicurazioni	14,2	13,7	13,5	13,7	15,9
3.	Atradius	13,4	12,6	11,0	8,8	7,7
4.	Gruppo Fondiaria-SAI	8,5	8,8	9,1	9,3	9,7
5.	Gruppo Generali (*)	10,3	8,6	8,4	9,0	8,8
6.	**Gruppo SACE BT**	**4,7**	**6,4**	**8,2**	**9,0**	**8,6**
7.	Gruppo Unipol (UGF)	4,4	4,4	4,4	4,3	4,3
8.	Gruppo Reale Mutua	4,4	4,3	4,3	3,9	4,3
9.	Gruppo Zurich Italia (*)	3,1	2,7	3,1	2,9	2,7
10.	Andre	9,6	11,3	12,5	15,7	17,2

(*) De foreliggende data henviser kun til sikkerhedsstillelse (*i dati riportati sono relativi solo at ramo cauzioni*)

Kilde: Forretningsplan 2010-2011, godkendt af SACE BT's bestyrelse den 4. august 2009, og den justerede forretningsplan 2011-2013, godkendt af SACE BT's bestyrelse den 24. november 2011.

(187) Som følge deraf og i overensstemmelse med punkt 3.2 i eksportkreditmeddelelsen har enhver fordel, som selskabet indrømmes, en indvirkning på handelen.

V.1.6. *Anvendelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 1998/2006 af 15. december 2006 om anvendelse af traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte* ([140]) *(»de minimis-forordningen«)*

(188) Ved forordning (EF) nr. 1998/2006 fastsættes der et loft, hvorunder støtteforanstaltninger ikke anses for at opfylde kriterierne i traktatens artikel 107, stk. 1, og derfor ikke er omfattet af anmeldelsespligten i traktatens artikel 108, stk. 3. De støttebeløb, der blev ydet til SACE BT, betyder, at det loft på 200 000 EUR, der er anført i de minimis-forordningen, ikke overskrides i forbindelse med kun den anden foranstaltning. I betragtning 128 har Kommissionen beregnet, at støtten under den anden foranstaltning beløber sig til 156 000 EUR.

([139]) »3.2. De under punkt 3.1 nævnte fordele [bl.a. kapitaltilførsel] giver eller kan give de eksportkreditforsikringsselskaber, som nyder godt heraf, en finansiel fordel i forhold til andre eksportkreditforsikringsselskaber. Sådanne finansielle fordele, der gives bestemte virksomheder, fordrejer konkurrencen og udgør statsstøtte i henhold til EF-traktatens artikel 92, stk. 1.
[…]
De under punkt 3.1 nævnte finansielle fordele i forbindelse med markedsmæssige risici […] fører […] til en differentiering af den forsikringsmæssige dækning af markedsmæssige risici i de forskellige medlemsstater, hvorved konkurrencen fordrejes mellem selskaberne i medlemsstaterne« (Kommissionens fremhævelser).

([140]) EUT L 379 af 28.12.2006, s. 5.

(189) Italien påberåbte sig dog ikke forordning (EF) nr. 1998/2006 og dokumenterede ikke, at SACE BT opfyldt de betingelser, der er anført i den pågældende forordning, da den anden foranstaltning blev tildelt.

(190) Forordning (EF) nr. 1998/2006 finder endvidere ikke anvendelse på kriseramte virksomheder. I denne henseende betragtede Italien ikke SACE BT som en kriseramt virksomhed som defineret i rammebestemmelserne for redning og omstrukturering ([141]). Italien har dog ikke fremlagt tilstrækkelig dokumentation for denne påstand. Som anført i rammebestemmelserne for redning og omstrukturering kendetegnes en kriseramt virksomhed ofte ved øgede tab, overskydende kapacitet og faldende eller ingen nettoværdi. SACE BT registrerede betydelige tab i både 2008 (ca. 29,5 mio. EUR) og 2009 (ca. 34 mio. EUR), som udløste indgrebet fra dets aktionær i form af en betydelig rekapitalisering. Som oplyst af Italien var aktiverne allerede ved udgangen af første halvår 2009 utilstrækkelige til at dække reserverne, dvs. at selskabet havde behov for et beløb på 23 mio. EUR ved udgangen af juni 2009 og 68 mio. EUR ved udgangen af 2009 ([142]).

(191) Selv om SACE BT var berettiget til de minimis-støtte, burde Italien for det andet have indhentet en erklæring fra SACE BT om anden de minimis-støtte, selskabet eventuelt havde modtaget i løbet af de foregåede to regnskabsår og det indeværende regnskabsår ([143]), inden man tildelte en sådan støtte. Hvis Italien havde til hensigt at tildele de minimis-støtte til SACE BT, burde man desuden have informeret SACE BT skriftligt om det påtænkte støttebeløb (udtrykt med en bruttosubventionsækvivalent) og om dets de minimis-karakter. Italien har ikke fremsendt sådanne dokumenter til Kommissionen.

(192) I betragtning af ovennævnte kan Kommissionen ikke betragte den anden foranstaltning som de minimis-støtte.

V.1.7. *Konklusion om eksistensen af statsstøtte*

(193) I lyset af ovennævnte konkluderer Kommissionen, at den anden, tredje og fjerde foranstaltning udgør statsstøtte.

V. 2. NY STØTTE ELLER EKSISTERENDE STØTTE

(194) Kommissionen finder, at den anden, tredje og fjerde foranstaltning ikke blev tildelt, inden Italien godkendte eksportkreditmeddelelsen, og de må derfor betegnes som ny støtte.

(195) Italien godkendte specifikt henstillingerne i eksportkreditmeddelelsen fra 1997 inden den 14. september 2001, da landet accepterede 2001-versionen af eksportkreditmeddelelsen (se betragtning 5 i indledningsafgørelsen). Da den anden, tredje og fjerde foranstaltning blev tildelt efter denne dato, betegnes disse foranstaltninger som ny støtte.

(196) De betragtes derfor som ulovlig støtte, da Italien ikke anmeldte dem til Kommissionen, inden de blev gennemført i 2009.

V. 3. STØTTENS FORENELIGHED MED DET INDRE MARKED

(197) Da det ovenfor konstateres, at den anden, tredje og fjerde foranstaltning udgør statsstøtte som defineret i traktatens artikel 107, stk. 1, skal foranstaltningernes forenelighed med det indre marked vurderes.

V.3.1. *Juridisk grundlag for vurderingen af forenelighed*

(198) Eftersom Italien og SACE ikke betragtede foranstaltningerne som statsstøtte, har de ikke fremlagt nogen begrundelse og dokumentation for, hvordan foranstaltningerne opfylder betingelserne for forenelighed. Som anført i betragtning 81 påberåbte SACE sig rekapitaliseringsmeddelelsen og omstruktureringsmeddelelsen ([144]) som mulig begrundelse for foreneligheden af den tredje og fjerde foranstaltning. Hverken Italien eller SACE har begrundet, hvordan betingelserne i disse meddelelser opfyldes.

([141]) Se indledningsafgørelsen, betragtning 137.
([142]) Se Italiens indgivelse pr. brev af 8. juni 2010, bilag 7, s. 29.
([143]) Se rammebestemmelserne for redning og omstrukturering, artikel 3, stk. 1.
([144]) Meddelelse fra Kommissionen — Rekapitalisering af pengeinstitutter under den aktuelle finanskrise: Støttens begrænsning til det nødvendige minimum og sikkerhedsforanstaltninger mod uforholdsmæssige konkurrencefordrejninger, (EUT C 10 af 15.1.2009, s. 2).

(199) Kommissionen minder om, at de undtagelser, der er fastlagt i traktatens artikel 107, stk. 2 og 3, for så vidt angår forbuddet i artikel 107, stk. 1, ikke gælder for markedsmæssige risici i henhold til punkt 3.2 og 4.1 i eksportkreditmeddelelsen (»Statsstøtte […], der ydes til offentlige eller offentligt støttede eksportkreditforsikringsselskaber, der dækker markedsmæssige risici […], fordrejer konkurrencen og kan ikke fritages fra det i EF-traktatens indeholdte forbud mod statsstøtte«). Kommissionen finder derfor ikke, at støtte, der tildeles kreditforsikringsselskaber med aktiviteter inden for markedsmæssige risici, normalt kan anses for forenelig.

(200) Kommissionen vil dog påvise, at de tre støtteforanstaltninger under ingen omstændigheder opfylder betingelserne for at blive betragtet som forenelige, jf. traktatens artikel 107, stk. 3.

V.3.2. *Forenelighed i henhold til Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (»rammebestemmelserne for redning og omstrukturering«)* ([145])

(201) I rammebestemmelserne for redning og omstrukturering defineres redningsstøtte som kortvarig støtte, der som udgangspunkt ydes for en periode på højst seks måneder med det formål at give modtageren tid til at udarbejde en detaljeret omstrukturerings- eller likvidationsplan. Redningsstøtte er i sagens natur en midlertidig og reversibel form for bistand. Redningsstøtte består normalt af lånegarantier eller lån, der ydes til en kriseramt virksomhed, mens dens fremtid vurderes.

(202) Med hensyn til muligheden for at betragte den anden foranstaltning som forenelig, fordi den udgør redningsstøtte, bemærker Kommissionen, at den anden foranstaltning hverken har karakter af likviditetsstøtte eller primært havde til formål at holde SACE BT i live. Den anden foranstaltning kan derfor ikke betragtes som redningsstøtte. Med hensyn til den tredje og fjerde foranstaltning kan de ikke betragtes som redningsstøtte, da de er permanente og irreversible kapitaltilførsler.

(203) I henhold til rammebestemmelserne for redning og omstrukturering skal modtagere af omstruktureringsstøtte:

a) påvise, at deres langsigtede rentabilitet kan genoprettes uden statsstøtte inden for en rimelig periode

b) påvise, at de ved brug af deres egne midler kan bidrage med mindst 50 % af omstruktureringsomkostningerne, når der er tale om store virksomheder (og mindre, hvis der er tale om små og mellemstore virksomheder)

c) træffe foranstaltninger, som kan imødegå den konkurrencefordrejning, der forårsages af støtten, f.eks. indskrænkning af kapaciteten og afhændelse af aktiver, som går videre end det, der er nødvendigt for igen at gøre virksomheden levedygtig.

(204) Kommissionen bemærker dog, at den anden, tredje og fjerde foranstaltning ikke opfylder disse betingelser for at blive betragtet som forenelig omstruktureringsstøtte i henhold til rammebestemmelserne for redning og omstrukturering. Den bemærker f.eks. følgende problemer:

a) For det første dokumenteres det ikke i forretningsplanen fra 2009 for 2010-2011, at den vil sikre, at SACE BT på lang sigt bliver levedygtigt i overensstemmelse med markedsvilkårene (se vurderingerne i afsnit V.1.1.3, V.1.1.4 og V.3.4).

b) For det andet træffes der ingen foranstaltninger for at begrænse konkurrencefordrejningen. Tværtimod planlagde SACE BT i henhold til Italien dramatisk at forøge sin markedstilstedeværelse op til en markedsandel på […] % i 2011 inden for kreditforsikring og sikkerhedsstillelse og at blive den […]største markedsaktør inden for kreditforsikring inden 2011.

V.3.3. *Forenelighed i henhold til eksportkreditmeddelelsen og de midlertidige rammebestemmelser*

(205) Da den anden, tredje og fjerde foranstaltning blev tildelt ulovligt i 2009, jf. Kommissionens meddelelse om fastlæggelse af reglerne for vurdering af ulovlig statsstøtte ([146]), vurderer Kommissionen deres forenelighed i overensstemmelse med bestemmelserne i den eksportkreditmeddelelse, der var gældende på daværende tidspunkt (dvs. eksportkreditmeddelelsen fra 1997 som efterfølgende ændret og forlænget i 2001 ([147]), 2004 ([148]) og 2005 ([149])) ([150]).

([145]) Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder, (EUT C 244 af 1.1.2004, s. 2).
([146]) EFT C 119 af 22.5.2002, s. 22.
([147]) EFT C 217 af 2.8.2001, s. 2.
([148]) EUT C 307 af 11.12.2004, s. 12.
([149]) EUT C 325 af 22.12.2005, s. 22.
([150]) Efter at være blevet ændret igen i 2010 (EUT C 329 af 7.12.2010, s. 6), dvs. efter vedtagelsen af de omhandlede foranstaltninger, er denne eksportkreditmeddelelse for nylig blevet erstattet af en ny meddelelse om kortsigtet eksportkreditforsikring (EUT C 392 af 19.12.2012, s. 1), som først gælder fra den 1. januar 2013 (»den nye eksportkreditmeddelelse«). Af hensyn til udførligheden bemærker Kommissionen, at dens vurdering som forklaret i afsnittene nedenfor ikke ændres, efter at den nye eksportkreditmeddelelse er trådt i kraft.

(206) I henhold til punkt 4.2 i eksportkreditmeddelelsen blev medlemsstaterne anmodet om at ændre de af deres eksportkreditforsikringsordninger, der gælder for markedsmæssige risici, således at enhver ydelse af statsstøtte af nedennævnte art til offentlige eller offentligt støttede eksportkreditforsikringsselskaber bringes til ophør for sådanne risicis vedkommende inden for et år efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Blandt de forbudte foranstaltninger anført i punkt 4.2, litra d), i eksportkreditmeddelelsen er »støtte eller kapitalindskud eller anden form for finansiering under omstændigheder, hvor en privat investor, der handler under normale markedsvilkår, ikke ville investere i selskabet, eller på vilkår, som en privat investor ikke ville acceptere«. Den tredje og den fjerde foranstaltning, som består af rekapitalisering, er derfor ikke forenelige i henhold til eksportkreditmeddelelsen. Da de midlertidige EF-rammebestemmelser for statsstøtte, der ydes for at lette adgangen til finansiering under den nuværende finansielle og økonomiske krise ([151]), som var gældende, da foranstaltningerne blev tildelt, ikke dækker offentlige kapitalindskud, kan den tredje og den fjerde foranstaltning ikke betragtes som forenelige i henhold til disse bestemmelser.

(207) Med hensyn til **den anden foranstaltning** udtrykte Kommissionen i betragtning 142 i indledningsafgørelsen tvivl om, hvorvidt foranstaltningen var forenelig med eksportkreditmeddelelsen og de midlertidige rammebestemmelser.

(208) Undtagelsesklausulen i eksportkreditmeddelelsen, som gentages i de midlertidige rammebestemmelser, har til formål at afhjælpe den midlertidige mangel på forsikringsdækning for eksportører. Den gør det således muligt at levere statsstøttet forsikring eller genforsikring i overensstemmelse med statsstøttereglerne under krisen på følgende betingelser: En medlemsstat skal påvise, at der på markedet for levering af kortsigtet eksportkreditforsikring ikke tilbydes dækning til eksportører, ved at fremlægge hensigtsmæssig dokumentation for den manglende tilgængelighed af dækning for risikoen på det private forsikringsmarked; ordningen skal være åben for alle operatører; og staten skal opkræve en provision, der er i overensstemmelse med den provision, der opkræves af private operatører for de dækkede risici (i praksis blev dette udlagt således, at staten skulle anvende en højere provision for at dække den tilbageværende risiko).

(209) Hvis Italien skulle overholde undtagelsesklausulen, krævede Kommissionen for det første, at Italien fremlagde den krævede dokumentation. Italien besluttede dog ikke at anvende undtagelsesklausulen. SACE svarede, at det ikke fandt det relevant at imødekomme Kommissionens anmodning om at indgive oplysninger, der kunne dokumentere manglende dækning på markedet for eksportører.

(210) Dernæst gentog Italien og SACE deres synspunkt om, at SACE's levering af genforsikring var åben for alle markedsoperatører som anført i SACE's vedtægter. I dette tilfælde greb SACE ind ved at levere genforsikringsdækning til fordel for SACE BT, et forsikringsselskab, som angiveligt var tilgængelig for andre private forsikringsselskaber. Kommissionen har dog ikke modtaget dokumentation for, at der var mangel på dækning på markedet for levering af kortsigtet eksportkreditforsikring til eksportører. Da den begrænsede tilgængelighed af dækning sandsynligvis også ville have berørt andre operatører på markedet, har Kommissionen intet bevis for, om andre operatører end SACE BT også havde problemer med at skaffe genforsikringsdækning på markedet, og, hvis det er tilfældet, om de kunne tegne genforsikringsdækning hos SACE på de samme betingelser. I praksis anmodede ingen af operatørerne herom. Uden disse oplysninger kan Kommissionen ikke konkludere, at foranstaltningen står i forhold til målet, nemlig at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i Italiens økonomi. Det må derfor konkluderes, at Italien i stedet for at anvende en foranstaltning, der var åben for alle operatører, gennemførte en selektiv foranstaltning til fordel for én operatør, SACE BT.

(211) Med hensyn til den opkrævede præmie opkrævede SACE for det tredje, som allerede nævnt, ikke en højere pris, men samme pris som de private genforsikringsselskaber, mens det påtog sig en højere risiko (både resterende og meget større), som markedsdeltagerne ikke ønskede at forsikre som følge af markedssituationen og SACE BT's finansielle situation.

(212) Endelig bemærker Kommissionen, at det støttebeløb, der er beregnet for den anden foranstaltning, dvs. 156 000 EUR, ikke umiddelbart kan betegnes som foreneligt med det indre marked på grundlag af betingelserne i punkt 4.2.2. i de midlertidige rammebestemmelser, fordi den anden foranstaltning ikke blev tildelt i form af en ordning, og fordi der ikke var indgivet en erklæring om de minimis-støtte.

(213) Endelig er støtten, som den blev ydet under den anden foranstaltning, ikke i overensstemmelse med bestemmelserne i eksportkreditmeddelelsen og de midlertidige rammebestemmelser.

([151]) EUT C 16 af 22.1.2009, s. 1.

V.3.4. *Forenelighed i henhold til rekapitaliseringsmeddelelsen og omstruktureringsmeddelelsen*

(214) I betragtning 144 i indledningsafgørelsen rejste Kommissionen tvivl om foreneligheden af den tredje og fjerde foranstaltning med rekapitaliseringsmeddelelsen og omstruktureringsmeddelelsen for den finansielle sektor under krisen. Da den anden foranstaltning også blev tildelt under krisen, vil Kommissionen også vurdere dens forenelighed i henhold til disse bestemmelser.

(215) Da Kommissionen efter Italiens og SACE's bemærkninger fandt, at de indgivne oplysninger stadig var utilstrækkelige til, at den kunne foretage en komplet vurdering af foranstaltningerne som potentiel omstruktureringsstøtte, gav Kommissionen i februar 2012 Italien mulighed for at fremlægge yderligere oplysninger om den eventuelle begrundelse for forenelighed ved at indgive en fuldt udviklet omstruktureringsplan i overensstemmelse med omstruktureringsmeddelelsen. I Kommissionens brev beskrives de hovedelementer, som omstruktureringsmeddelelsen skulle indeholde, med referencer til de relevante punkter i omstruktureringsmeddelelsen.

(216) Kommissionen fandt, at de dokumenter, som Italien havde indgivet, kun omfattede en samling af SACE's interne dokumenter, som havde til formål at gentage Italiens påstand om, at de tre foranstaltninger, der blev gennemført i 2009, ikke kan tilregnes staten og opfylder MEIP.

(217) Kommissionen bemærker, at Italien, da de tre foranstaltninger blev tildelt, ikke havde planer om at forelægge Kommissionen en omstruktureringsplan i overensstemmelse med kravene i omstruktureringsmeddelelsen. Italien hævder, at sådanne omstruktureringsforanstaltninger heller ikke blev krævet af den nationale tilsynsmyndighed, ISVAP.

(218) I henhold til punkt 10 i omstruktureringsmeddelelsen skal omstruktureringsplanen identificere årsagerne til støttemodtagerens vanskeligheder og støttemodtagerens egne svagheder og vise, hvordan de foreslåede omstruktureringsforanstaltninger kan afhjælpe støttemodtagerens problemer. I den henseende hævder Italien, at SACE BT's krise ikke skyldtes interne processer, ændringer i efterspørgslen eller andre faktorer, der kunne give anledning til en grundlæggende ændring af forretningsmodellen og efterfølgende omstrukturering, men i stedet skyldtes den betydelige stigning i antallet af erstatningskrav, der blev udløst af krisen. Kommissionen mener ikke, at denne oplysning er tilstrækkelig, navnlig fordi SACE BT led alvorlige tab i 2008 og 2009. Også private forsikringsselskaber rejste bekymringer over selskabets situation, da de afviste at deltage i genforsikringsdækningen af SACE BT for 2009. Det er endvidere ikke lykkedes for SACE BT at opnå rentabilitet i dets første driftsår (2005-2007) i strid med prognoserne i forretningsplanen. Dette viser, at SACE BT's vanskeligheder ikke kun var udløst af finanskrisen, men også af dets egne svagheder.

(219) Med hensyn til genoprettelsen af langsigtet rentabilitet bemærker Kommissionen, at der i SACE BT fra 2009 blev gennemført en række ændringer i organisationen, ledelsen og forretningsprocesserne. Blandt foranstaltningerne for at forbedre situationen hævede SACE BT præmierne, reducerede omkostningerne og udskiftede ledelsen. SACE BT solgte desuden sin andel i KUP den 25. februar 2009.

(220) Kommissionen er dog af den opfattelse, at disse foranstaltninger var utilstrækkelige til, at man kunne forvente en genoprettelse af SACE BT's langsigtede rentabilitet.

(221) De prognoser, der på daværende tidspunkt blev udarbejdet i forretningsplanen for 2010-2011, som blev godkendt den 4. august 2009 (hvor den fjerde foranstaltning blev gennemført), for kun de næste to år, viste breakeven i prognosens andet år, 2011, men ikke genoprettelse af rentabiliteten. Der var derfor ikke bevis for, at selskabet ville opnå tilstrækkelig rentabilitet inden for en rimelig kort periode, der som udgangspunkt ikke kan overstige fem år, dvs. inden udgangen af 2014. Man burde desuden have forklaret og stresstestet de bagvedliggende antagelser. Italien indsendte ingen oplysninger herom.

(222) Italien indgav en opdatering af forretningsplanen for 2011-2013, der var godkendt den 24. november 2011, dvs. to år efter tildelingen af foranstaltningerne. SACE BT's mål om gradvist at forbedre rentabiliteten (egenkapitalforrentningen) med henblik på at nå […], som erklæret af selskabets bestyrelse den 24. november 2011, var ikke understøttet af tilstrækkeligt detaljerede finansielle prognoser som krævet i omstruktureringsmeddelelsen. I henhold til de finansielle prognoser pr. udgangen af 2011 forventer SACE BT, at opnå en egenkapitalforrentning før skat på kun […] % i 2013, hvilket svarer til en egenkapitalforrentning efter skat på […] %. Sidstnævnte er væsentligt under de kapitalomkostninger, som Italien tidligere estimerede til ca. [5-10] %.

(223) Som anført i punkt 22-23 i omstruktureringsmeddelelsen bør det i omstruktureringsplanen påvises, at den ydede støtte er begrænset til det nødvendige minimum, dvs. at støtten genopretter SACE BT's rentabilitet, men ikke sætter det i stand til at ekspandere til nye markeder eller markedssegmenter. De indgivne data viser tværtimod, at SACE BT under krisen i mindre grad øgede sin tilstedeværelse på kredit- og sikkerhedsstillelsesmarkedet (»cauzioni«) i Italien og gik fra en sjette plads i 2008 til en femte plads i 2010 (samtidig reducerede f.eks. Atradius sin markedstilstedeværelse fra en tredje til en sjette plads (se tabel 6).

(224) De grundlæggende elementer af en omstruktureringsplan, såsom identifikation af vanskeligheder, rentabilitet under basis- og stressscenarier, begrænsning af støtten til det nødvendige minimum og kompensationsforanstaltninger, mangler kort sagt.

(225) Selv om de foranstaltninger, der fremlægges af Italien, og den justerede forretningsplan for 2011-2013 blev accepteret som en omstruktureringsplan, opfylder de endelig ikke kravene til omstruktureringsplaner i omstruktureringsmeddelelsen.

(226) Med hensyn til rekapitaliseringsmeddelelsen definerer den de vilkår, som et rekapitaliseringsinstrument skal opfylde. Hvis disse vilkår opfyldes, kan støtten godkendes midlertidigt. For at blive endelig godkendt skal en sådan rekapitaliseringsstøtte være ledsaget en omstruktureringsplan, som overholder omstruktureringsmeddelelsen. Der findes dog ingen plan, som overholder omstruktureringsmeddelelsen. Som følge deraf er det ikke nødvendigt at vurdere, om vilkårene for den tredje og fjerde foranstaltning overholder rekapitaliseringsmeddelelsen, da de under ingen omstændigheder kan betragtes som forenelige.

V.3.5. *Konklusion om forenelighed*

(227) Kommissionen fandt ingen begrundelse for foreneligheden af anden, tredje og fjerde foranstaltning. Kommissionen konkluderer, at Italien ikke udnyttede muligheden for at fremlægge de oplysninger, der er nødvendige for at hævde, at støtte tildelt under anden, tredje og fjerde foranstaltning er forenelig som omstruktureringsstøtte. De indgivne dokumenter opfylder ikke kravene i omstruktureringsmeddelelsen, da de kumulative krav vedrørende forenelighed af omstruktureringsstøtte, dvs. opnåelse af langsigtet rentabilitet, begrænsning af støtte til det nødvendige minimum og foranstaltninger til begrænsning af konkurrencefordrejning, ikke er opfyldt.

VI. **KONKLUSION**

(228) Kommissionen finder, at SACE's indledende kapitaltildeling på 100 mio. EUR i form af aktiekapital og kapitalbidrag til SACE BT's reserver (de såkaldte »Fondo di organizzazione«) på i alt 5,8 mio. EUR til SACE BT's etablering i 2004 (første foranstaltning) ikke gav en fordel til SACE BT og derfor ikke udgør statsstøtte som defineret i traktatens artikel 107, stk. 1.

(229) Kommissionen finder, at Italien ulovligt har gennemført den støtte, der er ydet under anden, tredje og fjerde foranstaltning, i strid med traktatens artikel 108, stk. 3, og konkluderer, at støtten skal tilbagesøges —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

SACE's første kapitaltildeling på 105,8 mio. EUR til etablering af SACE BT i 2004, som omfattede en aktiekapital på 100 mio. EUR, som alene blev indbetalt af SACE, og SACE's bidrag på 5,8 mio. EUR til SACE BT's reserver (»Fondo di Organizzazione«) udgør ikke statsstøtte som defineret i traktatens artikel 107, stk. 1.

Artikel 2

Skadesexcedent-genforsikringen på 74,15 %, som SACE tegnede den 5. juni 2009 til fordel for SACE BT, indeholder støtte, der er ydet i strid med traktatens artikel 108, stk. 3, og som er uforenelig med det indre marked.

Foranstaltningens støtteelement svarer til forskellen mellem den genforsikringsprovision, som et privat genforsikringsselskab ville have opkrævet for en så høj genforsikringsandel, og den provision, som SACE BT blev opkrævet. I overensstemmelse med dens sagspraksis ([152]) finder Kommissionen, at provisionen for en så høj genforsikringsandel og risiko burde have været mindst 10 % højere end den provision, som de private genforsikringsselskaber opkrævede for den mindre andel af genforsikringen og risikoen. For et beløb på 1,56 mio. EUR betalt af SACE BT til SACE beløber den støtte, der skal tilbagesøges, sig til 156 000 EUR.

Artikel 3

Den rekapitalisering af SACE BT, der blev gennemført den 18. juni 2009via en overførsel af 29 mio. EUR til dækning af SACE BT's tab i løbet af 2008, udgør støtte, der er ydet i strid med traktatens artikel 108, stk. 3, og som er uforenelig med det indre marked.

Artikel 4

Den rekapitalisering af SACE BT, der blev gennemført den 4. august 2009, da SACE BT's generalforsamling godkendte kapitaloverførslen af 41 mio. EUR fra SACE til SACE BT's kapitalkonto (»versamento in conto capitale«), udgør støtte, der er ydet i strid med traktatens artikel 108, stk. 3, og som er uforenelig med det indre marked.

Artikel 5

1. Italien skal tilbagesøge den uforenelige støtte fra SACE BT, jf. artikel 2, 3 og 4.

2. Der skal betales renter af de beløb, som tilbagesøges, fra den dato, hvor de blev stillet til rådighed for SACE BT, frem til den dato, hvor de rent faktisk tilbagebetales, dvs. 156 000 EUR pr. 5. juni 2009 (artikel 2), 29 mio. EUR pr. 18. juni 2009 (artikel 3) og 41 mio. EUR pr. 4. august 2009 (artikel 4).

3. Renten skal beregnes med renters rente i overensstemmelse med kapitel V i forordning (EF) nr. 794/2004 ([153]).

4. Tilbagesøgningen af støtte skal være øjeblikkelig og effektiv.

5. Italien skal sikre, at denne afgørelse efterkommes inden for fire måneder efter meddelelsen herom.

Artikel 6

1. Inden for to måneder efter meddelelsen af denne afgørelse skal Italien fremsende følgende oplysninger:

a) det samlede beløb (hovedstol og renter), der skal tilbagesøges fra SACE BT

b) en detaljeret beskrivelse af allerede trufne og planlagte foranstaltninger med henblik på at efterkomme denne afgørelse

c) dokumenter, der viser, at SACE BT har fået påkrav om tilbagebetaling af støtten.

2. Italien holder Kommissionen underrettet om udviklingen i de foranstaltninger, der på nationalt plan træffes for at efterkomme denne afgørelse, indtil den i artikel 2, 3 og 4 omhandlede støtte er fuldt tilbagebetalt. Italien indsender på Kommissionens anmodning straks oplysninger om, hvilke foranstaltninger der allerede er truffet eller planlagt for at efterkomme afgørelsen. Der gives også detaljerede oplysninger om de støttebeløb og tilbagebetalingsrenter, som allerede er blevet tilbagebetalt af SACE BT.

Artikel 7

Denne afgørelse er rettet til Republikken Italien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. marts 2013.

På Kommissionens vegne
Joaquín ALMUNIA
Næstformand

([152]) Se Kommissionens afgørelse K(2011) 7756 endelig af 23. november 2011 i sag SA.27386 (C 28/2010) — Kortsigtet eksportkreditforsikring — Portugal, endnu ikke offentliggjort.
([153]) EUT L 140 af 30.4.2004, s. 1.

BILAG

OPLYSNINGER OM STØTTEBELØB, DER ER MODTAGET, SKAL TILBAGESØGES OG ALLEREDE ER TILBAGEBETALT

Støttemodtagerens identitet	Støttebeløb modtaget under ordningen i alt (*)	Samlet støtte, der skal tilbagesøges (*) (Hovedstol)	Allerede tilbagebetalt i alt (*)	
			Hovedstol	Rente for tilbagebetaling af støtte

(*) Mio. i national valuta.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

af 6. august 2014

om oprettelse af den digitale forskningsinfrastruktur for kunst og litteratur som et konsortium for en europæisk forskningsinfrastruktur (DARIAH ERIC)

(2014/526/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 723/2009 af 25. juni 2009 om fællesskabsrammebestemmelser for et konsortium for en europæisk forskningsinfrastruktur (ERIC) ([1]) særlig artikel 6, stk. 1, litra a), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Belgien, Cypern, Danmark, Frankrig, Grækenland, Irland, Italien, Kroatien, Luxembourg, Malta, Nederlandene, Serbien, Slovenien, Tyskland og Østrig har anmodet Kommissionen om at oprette den digitale forskningsinfrastruktur for kunst og litteratur som et konsortium for en europæisk forskningsinfrastruktur (i det følgende benævnt »DARIAH ERIC«).

(2) Belgien, Cypern, Danmark, Grækenland, Irland, Italien, Kroatien, Luxembourg, Malta, Nederlandene, Serbien, Slovenien, Tyskland og Østrig har valgt Frankrig som værtsland for DARIAH ERIC.

(3) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelsen fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 20 i forordning (EF) nr. 723/2009 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Herved oprettes den digitale forskningsinfrastruktur for kunst og litteratur som et konsortium for en europæisk forskningsinfrastruktur (DARIAH ERIC).

2. Vedtægterne for DARIAH ERIC er fastlagt i bilaget. Disse vedtægter holdes ajourført og gøres offentligt tilgængelige på DARIAH ERIC's websted og på dets vedtægtsmæssige hjemsted.

3. De væsentlige elementer i vedtægterne, som kun kan ændres med Kommissionens godkendelse i henhold til artikel 11, stk. 1, i forordning (EF) nr. 723/2009, er opstillet i artikel 1 og 2 samt artikel 23 til 30.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. august 2014.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

([1]) EUT L 206 af 8.8.2009, s. 1.

BILAG

VEDTÆGT FOR DARIAH ERIC

ØSTRIG,

BELGIEN,

KROATIEN,

CYPERN,

DANMARK,

FRANKRIG,

TYSKLAND,

GRÆKENLAND,

IRLAND,

ITALIEN,

LUXEMBOURG,

MALTA,

NEDERLANDENE,

SERBIEN,

SLOVENIEN,

i det følgende benævnt »de stiftende medlemmer«,

DER ANERKENDER den vigtige rolle, som DARIAH ERIC spiller for observatører og samarbejdspartnere,

SOM ØNSKER at støtte kunst og litteratur i Europa,

SOM ØNSKER at skabe en avanceret infrastruktur for digitalt understøttet forskning inden for kunst og litteratur,

SOM ER OPMÆRKSOMME på resultaterne af DARIAH »Preparatory Phase Project«, der blev finansieret af Kommissionen i henhold til tilskudsaftale nr. 211583,

SOM ANMODER OM, at Kommissionen opretter den digitale forskningsinfrastruktur for kunst og litteratur som et konsortium for en europæisk forskningsinfrastruktur (DARIAH ERIC),

ER DERFOR BLEVET ENIGE OM FØLGENDE BESTEMMELSER:

KAPITEL 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Navn, hjemsted, beliggenhed og arbejdssprog

1. Der oprettes en europæisk forskningsinfrastruktur kaldet den »digitale forskningsinfrastruktur for kunst og litteratur«, i det følgende benævnt »DARIAH«.

2. DARIAH har retlig form af et konsortium for en europæisk forskningsinfrastruktur (ERIC) oprettet i henhold til bestemmelserne i forordning (EF) nr. 723/2009 og betegnes »DARIAH ERIC«.

3. DARIAH ERIC er en distribueret forskningsinfrastruktur. Dets aktiviteter udøves via virtuelle kompetencecentre.

4. DARIAH ERIC har vedtægtsmæssigt hjemsted i Paris, Frankrig.

5. DARIAH ERIC's arbejdssprog er engelsk. Vedtægten anses for at være autentisk på engelsk, fransk og alle andre officielle EU-sprog. Ingen sprogudgave har forrang frem for andre.

Artikel 2

Mål, koordinering og fordeling af aktiviteter

1. DARIAH ERIC har til opgave at fremme og støtte digitalt understøttet forskning inden for kunst og litteratur. DARIAH ERIC udvikler, vedligeholder og driver en infrastruktur til støtte for ikt-baseret forskningspraksis.

2. DARIAH ERIC samarbejder med forsknings- og uddannelsesmiljøerne med henblik på at:

a) udforske og anvende ikt-baserede metoder og værktøjer, der gør det muligt at formulere nye forskningsspørgsmål og formulere gamle spørgsmål på nye måder

b) forbedre forskningsmuligheder og -resultater ved at sammenkæde distribueret digitalt kildemateriale

c) udveksle viden, ekspertise, metoder og praksis på tværs af områder og fag.

3. DARIAH-EU-koordinationskontoret (DCO) som defineret i artikel 3 står for koordineringen af DARIAH ERIC's aktiviteter. Det har indledningsvis kontorer i Frankrig, Tyskland og Nederlandene.

4. Beskrivelsen, tilrettelæggelsen og fordelingen af DARIAH-EU-koordinationskontorets (DCO) aktiviteter fastlægges af bestyrelsen.

Artikel 3

Definitioner

I denne vedtægt forstås ved følgende termer i fed skrift:

Samarbejdspartner: En offentlig eller privat institution, der varetager en offentlig opgave, er beliggende på et ikkedeltagerlands område og er blevet accepteret af DARIAH ERIC med henblik på deltagelse i arbejdet på et eller flere VCC'er som defineret i artikel 5.

DARIAH-EU-koordinationskontor (DCO): En enhed, der står for koordineringen af DARIAH ERIC's aktiviteter. Enheden støtter og integrerer DARIAH ERIC's organer på alle niveauer (generalforsamlingen, det videnskabelige udvalg, bestyrelsen, det daglige ledelsesteam, det nationale koordinatorudvalg og det fælles forskningsudvalg). I sin egenskab af koordinator fører DCO tilsyn med samspillet med alle DARIAH ERIC-partnere mv. og varetager en lang række vertikale opgaver (f.eks. styring af administrative procedurer) og horisontale tjenesteydelser (f.eks. centrale tjenester, den overordnede finansiering, lovgivningsmæssige krav og skatteregler samt overførsel af færdigheder og viden).

National koordinerende institution: En institution udpeget af hver medlemsstat og observatør med den opgave at koordinere de nationale DARIAH-aktiviteter.

National koordinator: En person udpeget af hver medlemsstat eller observatør med den opgave at udarbejde den nationale DARIAH-køreplan og de nationale naturaliebidrag.

Partnerinstitution: En offentlig eller privat institution, der varetager en offentlig opgave og er blevet accepteret af DARIAH ERIC med henblik på deltagelse i arbejdet på et eller flere VCC'er.

VCC: Et virtuelt kompetencecenter, der er et virtuelt team sammensat af personer fra partnerinstitutionerne med den opgave at gennemføre DARIAH ERIC's operationelle aktiviteter.

VCC-formand: En partnerinstitution, der leder aktiviteterne på et VCC, og som er udpeget af bestyrelsen

VCC-leder: Den person, der er indstillet af VCC-formanden og udpeget af bestyrelsen som ansvarlig for koordineringen af VCC-aktiviteterne.

KAPITEL 2

MEDLEMSKAB, OBSERVATØRSTATUS, PARTNERSKAB

Artikel 4

Medlemmer, observatører og samarbejdspartnere

1. Medlemsstater, associerede lande, andre tredjelande end associerede lande og mellemstatslige organisationer har ret til at blive medlemmer af DARIAH ERIC med forbehold for de formaliteter, der er fastlagt i nærværende vedtægt, og generalforsamlingens beslutninger.

2. Medlemsstater, associerede lande, andre tredjelande end associerede lande og mellemstatslige organisationer har ret til at blive observatører ved DARIAH ERIC med forbehold for de formaliteter, der er fastlagt i nærværende vedtægt, og generalforsamlingens beslutninger.

3. DARIAH ERIC har som minimum en medlemsstat og to andre lande, der enten er medlemsstater eller associerede lande, som medlemmer.

4. Medlemsstaterne eller de associerede lande har tilsammen flertallet af stemmerettighederne på generalforsamlingen.

5. Medlemmerne udpeger nationale offentlige institutioner eller private institutioner, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, som nationale koordinerende institutioner som opført i bilag I. De nationale koordinerende institutioner repræsenterer medlemmerne i forbindelse med DARIAH ERIC's aktiviteter.

6. Observatørerne udpeger nationale offentlige institutioner eller private institutioner, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, som nationale koordinerende institutioner som opført i bilag I. De nationale koordinerende institutioner repræsenterer observatørerne i forbindelse med DARIAH ERIC's aktiviteter.

7. Medlemmerne, observatørerne og deres repræsentanter er opført i bilag I. Medlemmerne på tidspunktet for indsendelsen af ERIC-ansøgningen benævnes stiftende medlemmer.

8. DARIAH ERIC kan indgå aftaler med samarbejdspartnere.

Artikel 5

Optagelse af medlemmer, observatører og samarbejdspartnere

1. Enhver stat eller mellemstatslig organisation, der er interesseret i at blive medlem eller observatør, eller enhver institution, der er interesseret i at blive samarbejdspartner, indgiver en skriftlig ansøgning til DARIAH ERIC.

2. Medlemmer og observatører indføjer i ansøgningen navnet på den nationale koordinerende institution, der skal koordinere de nationale DARIAH-aktiviteter.

3. Bestyrelsen fremsender ansøgningen til generalforsamlingen med en anbefaling af, hvorvidt ansøgeren skal optages eller ej.

4. Generalforsamlingen træffer beslutning om, hvorvidt det nye medlem, den nye observatør eller samarbejdspartner skal optages.

5. DARIAH ERIC og samarbejdspartnerne indgår en bindende aftale, hvori rammerne for samarbejdet fastlægges på basis af generalforsamlingens anbefalinger for en periode på mindst to år, ved hvis udgang samarbejdet evalueres.

Artikel 6

Opsigelse af medlemskab og observatørstatus

1. Hvis generalforsamlingen beslutter, at et medlem eller en observatør gør sig skyldig i grov overtrædelse af vedtægten og den interne forretningsorden, og hvis medlemmet eller observatøren ikke har afhjulpet en sådan overtrædelse inden for en periode af seks måneder, kan generalforsamlingen beslutte at udelukke det misligholdende medlem eller den misligholdende observatør.

2. Det misligholdende medlems stemme medregnes ikke ved beslutningen.

3. Det misligholdende medlem eller den misligholdende observatør har ret til at gøre rede for sin holdning, inden generalforsamlingen træffer beslutning i sagen.

4. Et medlem eller en observatør kan ikke udtræde af DARIAH ERIC inden for de første fem år af medlemskabet eller observatørstatussen, medmindre generalforsamlingen undtagelsesvis bestemmer andet.

5. Medlemmer eller observatører, der ikke indledningsvis forpligter sig for fem år, underskriver en erklæring med angivelse af den kortere periode, som registreres af generalforsamlingen, når den træffer beslutning om optagelse i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4.

6. Efter de første fem års medlemskab af DARIAH ERIC eller observatørstatus ved dette kan et medlem eller en observatør udtræde med et varsel på mindst seks måneder inden den dato, hvor udtrædelsen træder i kraft.

7. Det medlem eller den observatør, der ønsker at udtræde, opfylder sine økonomiske forpligtelser fuldt ud for hele det regnskabsår, hvor udtrædelsen sker.

KAPITEL 3

MEDLEMMERS, OBSERVATØRERS OG SAMARBEJDSPARTNERES RETTIGHEDER OG FORPLIGTELSER

Artikel 7

Medlemmer

1. Medlemmerne af DARIAH ERIC kan benytte alle værktøjer og tjenesteydelser og deltage i alle aktiviteter. De har ret til at deltage i og stemme på generalforsamlingen. Deres partnerinstitutioner har ret til at varetage formandskabet for et VCC med forbehold af den procedure, der er fastlagt i nærværende vedtægt.

2. Medlemmerne betaler deres årlige bidrag til DARIAH ERIC's budget på basis af de principper og den beregningsmetode, der er fastlagt i artikel 18, stk. 1, og i bilag II.

3. Bestyrelsen indstiller bidrag fra mellemstatslige organisationer og lande, der ikke er anderkendt af Europarådet, til generalforsamlingen til godkendelse.

Artikel 8

Observatører

1. Observatører ved DARIAH ERIC kan benytte alle værktøjer og tjenesteydelser og deltage i alle aktiviteter. Hertil kommer, at observatørerne kan overvære og tage ordet på alle generalforsamlinger, men uden stemmeret.

2. Observatører betaler deres årlige bidrag til DARIAH ERIC's budget på basis af de principper og den beregningsmetode, der er foreskrevet i artikel 18, stk. 1, og i bilag II.

3. Bestyrelsen indstiller bidrag fra mellemstatslige organisationer og lande, der ikke er anderkendt af Europarådet, til generalforsamlingen til godkendelse.

Artikel 9

Samarbejdspartnere

I den bindende aftale som beskrevet i artikel 5, stk. 5, fastlægges samarbejdspartnerens rettigheder og forpligtelser.

KAPITEL 4

LEDELSE

Artikel 10

Generalforsamlingen

1. Generalforsamlingen er DARIAH ERIC's besluttende organ og er sammensat af repræsentanter for medlemmerne af DARIAH ERIC. Repræsentanter for observatørerne ved DARIAH ERIC kan overvære og tage ordet på alle generalforsamlinger, men uden stemmeret.

2. Hver enhed, der repræsenterer et medlem eller en observatør, udpeger en officiel repræsentant. Hertil kommer, at hvert medlem eller hver observatør kan medbringe sin nationale koordinator eller andre eksperter. Hver delegation af medlemmer eller observatører kan bestå af op til tre personer.

3. Hvert medlem eller hver delegation af medlemmer har én stemme.

4. Stemmer afgivet af medlemmer, der ikke har betalt deres bidrag på dagen for generalforsamlingen, tælles ikke med.

5. Medlemsstaterne og de associerede lande har altid flertallet af stemmerne på generalforsamlingen. Såfremt ekstra stemmerettigheder er nødvendige for at gennemføre denne bestemmelse, iværksættes tildelingen af sådanne ekstra stemmerettigheder ved en generalforsamlingsbeslutning.

6. Generalforsamlingen vælger sin formand og næstformand ved simpelt flertal af de afgivne stemme blandt sine medlemmer for en treårig periode, som kan fornyes. Næstformanden træder i stedet for formanden i dennes fravær og i tilfælde af interessekonflikt. Formanden eller en person godkendt af formanden har til opgave at ajourføre bilag I, således at der til enhver tid foreligger en nøjagtig liste over medlemmer, observatører og deres repræsentanter.

7. Generalforsamlingen mødes årligt ved et ordinært møde eller ved et nyt møde, hvis det ordinære møde er blevet udsat, og kan afholde ekstra møder.

8. De operationelle detaljer ved afholdelsen af alle former for generalforsamlinger (såsom ordinære møder, nye møder, ekstra møder, repræsentation på møder, tidsfrister for indbydelse, dagsordener, referater mv.) nedfældes i den interne forretningsorden.

9. Såfremt mindst to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer er til stede eller repræsenteret på et ordinært møde, er kravet til beslutningsdygtighed opfyldt. På et nyt møde i generalforsamlingen anses mødet for beslutningsdygtigt uanset antallet af tilstedeværende eller repræsenterede medlemmer.

10. Der er tale om et simpelt flertal, når antallet af stemmer for beslutningen er højere end antallet af stemmer imod. Beslutninger kan underlægges yderligere betingelser for, at der er tale om et flertal, jf. stk. 13-17.

11. Generalforsamlingen:

a) afholder kun gyldigt et møde, hvis kravene til beslutningsdygtighed er opfyldt

b) træffer kun gyldigt en beslutning, hvis kravene til flertal er opfyldt.

12. Generalforsamlingen gør i alle sager sit yderste for at nå frem til konsensus. Mislykkes dette, træffer generalforsamlingen beslutning i overensstemmelse med det vægtede afstemningssystem som defineret i stk. 13-17.

13. Generalforsamlingen:

a) optager med simpelt flertal medlemmer, observatører og samarbejdspartnere

b) godkender med simpelt flertal regnskabet og den årlige aktivitetsrapport

c) udpeger eller afskediger med simpelt flertal medlemmer af det videnskabelige udvalg

d) forlænger med simpelt flertal DARIAH ERIC's gyldighedsperiode

e) udpeger revisorerne med simpelt flertal

f) accepterer med simpelt flertal et medlems eller en observatørs udtræden i særlige tilfælde.

14. Med simpelt flertal inklusive den positive stemmeafgivelse fra medlemmer, der repræsenterer mindst 50 % af de årlige bidrag til DARIAH ERIC som defineret i artikel 18, stk. 1, og i bilag II:

a) har generalforsamlingen ret til til enhver tid at ændre budgettet og kan ændre alle bevillinger og beregninger af bidrag i overensstemmelse med de principper, der er beskrevet i bilag II

b) godkender generalforsamlingen den strategiske linje og aktivitetsprogrammet inklusive hvert VCC-program og -budget

c) udpeger eller afskediger generalforsamlingen til enhver tid en direktør i overensstemmelse med de regler, den har fastlagt.

15. Uden at dette berører artikel 9, stk. 3, i forordning (EF) nr. 723/2009 og med simpelt flertal inklusive den positive stemmeafgivelse fra medlemmer, der repræsenterer mindst 75 % af de årlige bidrag til DARIAH ERIC som defineret i artikel 18, stk. 1, og i bilag II:

a) godkender generalforsamlingen alle sene tilføjelser af et punkt til dagsordenen vedrørende et forslag om at ændre vedtægten

b) foreslår generalforsamlingen en ændring af vedtægten i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EF) nr. 723/2009

c) vedtager generalforsamlingen den interne forretningsorden

d) godkender generalforsamlingen det årlige budget inklusive naturaliebidrag senest i november måned i det foregående regnskabsår.

16. Generalforsamlingen:

a) udelukker med enstemmig beslutning medlemmer og observatører. Det pågældende medlems stemme tælles ikke med ved beslutningen

b) opløser med enstemmig beslutning DARIAH ERIC

c) godkender med enstemmig beslutning en årlig forhøjelse af bidragene fra medlemmer og observatører, som overstiger 2 %

a. godkender med enstemmig beslutning DARIAH's datapolitik.

17. Generalforsamlingen træffer i overensstemmelse med stk. 16 beslutning i ethvert anliggende vedrørende DARIAH ERIC, der ikke er omhandlet i de foregående stykker.

18. Generalforsamlingens medlemmer er bundet af bestemmelserne i den interne forretningsorden.

Artikel 11

Det videnskabelige udvalg

1. Det videnskabelige udvalg er sammensat af mellem fem og 10 personer, der udpeges af generalforsamlingen for perioder på tre år, som kan fornyes.

2. Det videnskabelige udvalg vælger et af sine medlemmer som formand.

3. Formanden indkalder til og leder alle det videnskabelige udvalgs møder.

4. Generalforsamlingen sikrer, at medlemmerne af det videnskabelige udvalg har væsentlig erfaring inden for kunst og litteratur, herunder anvendelse af informationsteknologi inden for kunst og litteratur.

5. Det videnskabelige udvalg mødes årligt og yder generalforsamlingen og alle andre DARIAH-organer råd og vejledning om videnskabelige og tekniske spørgsmål.

6. Det videnskabelige udvalg udarbejder en årsberetning til generalforsamlingen om aktuelle teknologiske og videnskabelige fremskridt, herunder anbefalinger vedrørende forbedringer af DARIAH-infrastrukturen.

7. Medlemmerne af det videnskabelige udvalg er bundet af bestemmelserne i den interne forretningsorden.

Artikel 12

Bestyrelsen

1. Bestyrelsen er DARIAH ERIC's forvaltningsorgan og retlige repræsentant. Den er sammensat af tre direktører udpeget af generalforsamlingen. Direktørerne er kvalificerede personer med væsentlig erfaring inden for kunst og litteratur, herunder anvendelse af informationsteknologi inden for kunst og litteratur. Bestyrelsen står til ansvar over for generalforsamlingen.

2. Hver direktør udpeges for en periode på op til tre år og kan nyudpeges. Ingen direktør kan dog udøve hvervet i mere end to på hinanden følgende perioder.

3. Såfremt en direktør udtræder af bestyrelsen eller bliver ude af stand til at udøve sit hverv, udpeger generalforsamlingen en anden direktør for den tidligere direktørs resterende periode.

4. Bestyrelsen vælger en formand blandt sine medlemmer for en treårig periode, der kan fornyes i overensstemmelse med artikel 12, stk. 2. Formanden indkalder til og leder alle bestyrelsens møder.

5. Bestyrelsen:

a. leder DARIAH ERIC og fremsætter forslag til dets strategiske mål og retningslinjer

b. undertegner på vegne af DARIAH ERIC alle kontrakter, aftaler og andre bindende dokumenter efter generalforsamlingens godkendelse, når dens samtykke er påkrævet

c. repræsenterer DARIAH ERIC over for alle europæiske, internationale og nationale myndigheder og domstole og fungerer som dets primære kontakt

d. påser, at der er tilstrækkelige økonomiske ressourcer til stede, og udarbejder budgettet

e. udarbejder den interne forretningsorden

f. kontrollerer effektiviteten i DARIAH ERIC's indsats i forhold til de strategiske mål og retningslinjer, der er fastlagt af generalforsamlingen

g. udarbejder den årlige aktivitetsrapport, jf. artikel 21, stk. 1

h. fører tilsyn med det daglige ledelsesteam

i. leder og ansætter medlemmerne af DARIAH-EU-koordinationskontoret (DCO), jf. artikel 2, stk. 4, og artikel 28, stk. 7

j. godkender oprettelsen, ændringen (herunder opsplitning, sammenlægning eller ændring af fokus) eller opløsningen af VCC'er efter samråd med det daglige ledelsesteam

k. udpeger eller afskediger VCC-formænd og tilknyttede VCC-ledere efter samråd med det daglige ledelsesteam

l. udpeger eller afskediger formanden for det fælles forskningsudvalg efter samråd med det daglige ledelsesteam.

6. Medlemmerne af bestyrelsen er bundet af bestemmelserne i den interne forretningsorden.

Artikel 13

Det daglige ledelsesteam

1. Der er et dagligt ledelsesteam, som er sammensat af formanden og næstformanden for det nationale koordinatorudvalg og af formanden og næstformanden for det fælles forskningsudvalg. Relevante tjenestemænd fra DARIAH-EU-koordinationskontoret (DCO) og formanden for det videnskabelige udvalg inviteres til at deltage i det daglige ledelsesteams møder.

2. Bestyrelsen rådfører sig med det daglige ledelsesteam med hensyn til alle generelle anliggender, herunder udarbejdelse af forslag til generalforsamlingen, opstilling og ændring af årlige arbejdsplaner vedrørende DARIAH ERIC og sikring af konsistens, sammenhæng og stabilitet inden for forskningsinfrastrukturtjenesterne.

3. Formanden for bestyrelsen indkalder til og leder alle det daglige ledelsesteams møder.

4. Medlemmerne af det daglige ledelsesteam er bundet af bestemmelserne i den interne forretningsorden.

Artikel 14

Det nationale koordinatorudvalg

1. Det nationale koordinatorudvalg er det ene af DARIAH ERIC's to operationelle organer. Det har til opgave at integrere og koordinere nationale DARIAH-aktiviteter på europæisk plan.

2. Det udgøres af en national koordinator for hvert medlem og hver observatør og udpeges af dette medlem eller denne observatør. Den nationale koordinator udpeges for en treårig periode, som kan fornyes. Hvert medlem og hver observatør kan til enhver tid udskifte deres nationale koordinator. Relevante tjenestemænd fra DARIAH-EU-koordinationskontoret (DCO) og bestyrelsen inviteres til at deltage i det nationale koordinatorudvalgs møder.

3. Det nationale koordinatorudvalg vælger med simpelt flertal sin formand og næstformand blandt sine medlemmer for en etårig periode, der kan fornyes. Formanden og næstformanden er medlemmer af det daglige ledelsesteam, hvor de repræsenterer det nationale koordinatorudvalgs kollektive synspunkt.

4. Det nationale koordinatorudvalg mødes ordinært to gange årligt.

5. Det nationale koordinatorudvalg bistår bestyrelsen navnlig ved at udarbejde en årlig sammenfattende rapport over hvert medlems og hver observatørs nationale DARIAH-køreplaner. I det nationale koordinatorudvalg fremsætter hver national koordinator forslag til bestyrelsen vedrørende hvert medlems og hver observatørs årlige naturaliebidrag med henblik på fremlæggelse til godkendelse på generalforsamlingen i overensstemmelse med artikel 10, stk. 15, litra d).

6. Medlemmerne af det nationale koordinatorudvalg er bundet af bestemmelserne i den interne forretningsorden.

Artikel 15

Det fælles forskningsudvalg

1. Det fælles forskningsudvalg er det ene af DARIAH ERIC's to operationelle organer. Det har til opgave at tilrettelægge den videnskabelige og tekniske integrering af DARIAH-aktiviteterne.

2. Det udgøres af alle VCC-lederne, der med simpelt flertal vælger deres næstformand blandt deres medlemmer for en etårig periode, som kan fornyes. Formanden udpeges af bestyrelsen for en etårig periode, som kan fornyes i overensstemmelse med en procedure, der fastlægges i den interne forretningsorden. Andre relevante tjenestemænd fra DARIAH-EU-koordinationskontoret (DCO) og bestyrelsen inviteres til at deltage i det fælles forskningsudvalgs møder.

3. Formanden og næstformanden er medlemmer af det daglige ledelsesteam, hvor de repræsenterer det fælles forskningsudvalgs kollektive synspunkt.

4. Det fælles forskningsudvalg mødes ordinært to gange årligt.

5. Det fælles forskningsudvalg støtter bestyrelsen, navnlig ved at:

a. opgøre og vurdere alle naturaliebidrag

b. opstille en årsplan og udarbejde en aktivitetsrapport for de virtuelle kompetencecentre

c. afholde mindst én DARIAH-generalforsamling årligt sammen med det medlem eller den observatør, der er vært for DARIAH-generalforsamlingen, og de relevante tjenestemænd fra DARIAH-EU-koordinationskontoret (DCO).

6. Medlemmerne af det fælles forskningsudvalg er bundet af bestemmelserne i den interne forretningsorden.

KAPITEL 5

BUDGET

Artikel 16

Udarbejdelse og vedtagelse af budgettet

1. Bestyrelsen udarbejder sammen med den kompetente tjenestemand på DARIAH-EU-koordinationskontoret (DCO) et foreløbigt budget for den næste budgetperiode, der forelægges på generalforsamlingen i det første kvartal af det foregående regnskabsår.

2. Det foreløbige budget indeholder alle bevillinger og en beregning af medlems- og observatørbidragene for den næste budgetperiode og en prognose over omkostninger og bidrag for de følgende to budgetperioder.

3. Hvis budgettet ikke er vedtaget inden regnskabsårets begyndelse, er de samlede bevillinger, der kan disponeres over månedligt i DARIAH ERIC, underkastet begrænsningerne i det foregående budgetår.

Artikel 17

Budgetperiode

1. Regnskabsåret for DARIAH ERIC begynder den 1. januar og slutter den 31. december hvert år.

2. Budgetperioden omfatter et regnskabsår.

Artikel 18

Kontant- og naturaliebidrag

1. Hvert medlems og hver observatørs bidrag består af to dele. Den ene del er et kontantbidrag og den anden et naturaliebidrag. Disse to dele bidrager til en procentdel af DARIAH ERIC'S årlige kontantbudget og årlige naturaliebudget og baseres på hvert lands BNP-tal. Principperne og beregningsmetoden er anført i bilag II.

2. Medlemmer og observatører er ansvarlige for overførslen af kontantbidrag til DARIAH ERIC.

3. Ved naturaliebidrag forstås ethvert aftalt bidrag, der ikke er et kontantbidrag, til DARIAH ERIC's budget.

4. Alle naturaliebidrag opgøres og vurderes af det fælles forskningsudvalg, som rådfører sig med det daglige ledelsesteam i tilfælde af problemer.

5. I den interne forretningsorden fastlægges proceduren for evaluering af naturaliebidrag.

KAPITEL 6

VIRTUELLE KOMPETENCECENTRE

Artikel 19

Virtuelle kompetencecentre

1. DARIAH ERIC udøver sine aktiviteter gennem virtuelle kompetencecentre (VCC), der hver især har sit særlige ekspertiseområde.

2. Hver partnerinstitution kan deltage som bidragyder til arbejdet på mere end ét VCC.

Artikel 20

Formandskabet for de virtuelle kompetencecentre

1. Kun partnerinstitutioner hos medlemmer kan varetage formandskabet for et VCC.

2. Enhver partnerinstitution, der ønsker at varetage formandskabet for et VCC, indgiver ansøgning til bestyrelsen, jf. artikel 20, stk. 1. Ansøgningen indeholder navnet/navnene på VCC-lederen/VCC-lederne.

3. Efter samråd med det daglige ledelsesteam udpeger bestyrelsen en partnerinstitution/flere partnerinstitutioner som formand/formænd for VCC'et og udpeger den tilhørende VCC-leder/de tilhørende VCC-ledere.

4. Den partnerinstitution/De partnerinstitutioner, der er udpeget af bestyrelsen som formand/formænd for et VCC, er bundet af bestemmelserne i den interne forretningsorden.

KAPITEL 7

RAPPORTERING, REGNSKABER OG REVISION

Artikel 21

Rapportering

1. DARIAH ERIC udarbejder en årlig aktivitetsrapport omhandlende navnlig de videnskabelige, operationelle og økonomiske aspekter af dets aktiviteter. Rapporten forelægges generalforsamlingen til godkendelse af bestyrelsen og fremsendes til Kommissionen og relevante offentlige myndigheder senest seks måneder efter det tilsvarende regnskabsårs udløb. Rapporten offentliggøres.

2. ERIC underretter Kommissionen om alle omstændigheder, der truer med alvorligt at hindre gennemførelsen af DARIAH ERIC-opgaver eller forhindrer DARIAH ERIC i at opfylde de krav, der er opstillet i forordning (EF) nr. 723/2009.

Artikel 22

Regnskaber og revision

DARIAH ERIC er underlagt værtsstatens lovkrav om opstilling, fremlæggelse, revision og offentliggørelse af regnskaber.

KAPITEL 8

POLITIKKER

Artikel 23

Indkøbspolitik og momsfritagelse

1. DARIAH ERIC iagttager principperne i EU's direktiver om offentlige indkøb og den deraf afledte nationale lovgivning.

2. Medlemmers og observatørers indkøb i forbindelse med DARIAH ERIC's aktiviteter skal ske med behørig hensyntagen til DARIAH ERIC's behov og de tekniske krav og specifikationer, der er fastsat af de relevante organer.

3. Momsfritagelse i henhold til artikel 143, stk. 1, litra g), og artikel 151, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 2006/112/EF ([1]) og i overensstemmelse med artikel 50 og 51 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 ([2]) begrænses til momsen for varer og tjenesteydelser, der er til tjenestebrug for DARIAH ERIC, som overstiger 150 EUR, og som anskaffes og betales fuldt ud af DARIAH ERIC. Indkøb foretaget af individuelle medlemmer er ikke omfattet af disse fritagelser.

4. Momsfritagelse gælder for ikkeøkonomiske aktiviteter, ikke for økonomiske aktiviteter.

5. Momsfritagelse anvendes på varer og tjenesteydelser til videnskabeligt, teknisk og administrativt arbejde, som udføres af DARIAH ERIC i overensstemmelse med dets hovedopgaver. Dette omfatter ligeledes udgifter til konferencer, workshops og møder, der har direkte forbindelse med DARIAH ERIC's officielle aktiviteter. Rejse- og opholdsudgifter er dog ikke omfattet af momsfritagelsen.

Artikel 24

Ansvar

1. DARIAH ERIC hæfter for sin gæld.

2. DARIAH ERIC-medlemmer hæfter for op til deres respektive årlige bidrag til DARIAH ERIC, medmindre de har undertegnet en erklæring om yderligere hæftelse for DARIAH ERIC's gæld.

([1]) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.)
([2]) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 af 15. marts 2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 77 af 23.3.2011, s. 1).

3. Bestyrelsen forhandler og undertegner en passende forsikringspolice på vegne af DARIAH ERIC.

Artikel 25

Adgangspolitik

1. De værktøjer og tjenesteydelser, som DARIAH ERIC tilbyder, er i princippet frit tilgængelige til afbenyttelse for videnskabs- og uddannelsesmiljøerne.

2. Generalforsamlingen kan beslutte, at visse tjenesteydelser skal tilbydes mod et gebyr, og fastlægger de nærmere betingelser i den interne forretningsorden.

Artikel 26

Politik inden for videnskabelig vurdering og formidling

1. DARIAH ERIC driver en infrastruktur uden adgangsbegrænsninger baseret på tid, rum eller andre forhold og i princippet med fri adgang for videnskabs- og uddannelsesmiljøerne.

2. Hvis adgangen af en eller anden grund må begrænses enten midlertidigt eller permanent, kan der kun gives adgang efter en peerevaluering på basis af ekspertise og bedste praksis. Generalforsamlingen vedtager efter samråd med det videnskabelige udvalg de nødvendige gennemførelsesregler.

3. DARIAH ERIC træffer alle egnede foranstaltninger med henblik på at fremme infrastrukturen og dens anvendelse ved forskere.

4. Sådanne foranstaltninger kan bl.a. omfatte oprettelse af en webportal, udsendelse af et nyhedsbrev, afholdelse af og deltagelse i konferencer og workshops mv.

Artikel 27

Intellektuel ejendomsret, datapolitik og beskyttelse af privatlivets fred

1. Intellektuel ejendomsret er underlagt medlemmernes eller observatørernes nationale lovgivning og internationale aftaler, som medlemmerne eller observatørerne er part til.

2. Det tilstræbes generelt at anvende principperne om åben kilde og åben adgang.

3. Der udvikles en DARIAH-datapolitik, som godkendes af generalforsamlingen.

4. Anvendelse og indsamling af DARIAH ERIC-data er underlagt europæisk og national lovgivning om databeskyttelse.

Artikel 28

Ansættelsespolitik

1. DARIAH ERIC er en arbejdsplads, der sikrer lige muligheder for sine ansatte.

2. Ansættelseskontrakter følger den nationale lovgivning i det land, hvor medarbejderne er ansat.

3. DARIAH ERIC diskriminerer ikke på nogen måde mellem direkte ansat og udstationeret personale.

4. DARIAH ERIC annoncerer ledige stillinger og fastsætter en passende frist for modtagelse af ansøgninger.

5. DARIAH ERIC tilbyder ikke nogen stilling til en ansøger inden udløbet af ovennævnte frist.

6. DARIAH ERIC tilbyder ikke nogen stilling til en person, der ikke lovligt kan tage beskæftigelse i EU og/eller værtsstaten og/eller på beskæftigelsesstedet i henhold til EU-lovgivningen og den lokale lovgivning.

7. Bestyrelsen er ansvarlig for ansættelsen af personale og bistås af DARIAH-EU-koordinationskontoret (DCO).

KAPITEL 9

GYLDIGHEDSPERIODE, AFVIKLING, TVISTER, BESTEMMELSER OM OPRETTELSE

Artikel 29

Gyldighedsperiode

DARIAH ERIC's gyldighedsperiode er 20 år, som kan fornyes i overensstemmelse med den flertalsregel, der er fastlagt i artikel 10, stk. 13, litra d).

Artikel 30

Ændringer, afvikling

1. Ændringsforslag kan indgives til generalforsamlingen af ethvert medlem, bestyrelsen og det videnskabelige udvalg.

2. Ændringsforslag indføjes som et punkt på den dagsorden, der fremsendes med invitationen til generalforsamling.

3. Bilagene kan ajourføres af generalforsamlingen, uden at det udgør en vedtægtsændring.

4. Afvikling af DARIAH ERIC skal ske på grundlag af en beslutning truffet af generalforsamlingen i overensstemmelse med artikel 10, stk. 16, litra b).

5. Uden unødig forsinkelse og under alle omstændigheder senest 10 dage efter vedtagelsen af beslutningen om at afvikle DARIAH ERIC underretter DARIAH ERIC Kommissionen om beslutningen.

6. Tilbageværende aktiver, når DARIAH ERIC's gæld er betalt, fordeles blandt medlemmerne i forhold til deres akkumulerede årlige bidrag til DARIAH ERIC. Tilbageværende passiver, DARIAH ERIC's aktiver medregnet, fordeles blandt medlemmerne i overensstemmelse med artikel 24, stk. 2.

7. Uden unødig forsinkelse og under alle omstændigheder senest 10 dage efter at afviklingen er afsluttet, underretter DARIAH ERIC Kommissionen herom.

8. DARIAH ERIC ophører med at bestå fra den dag, hvor Kommissionen offentliggør bekendtgørelsen herom i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 31

Lovvalg

DARIAH ERIC er underlagt følgende lovgivning opstillet i rangfølge:

a. EU-retten, navnlig forordning (EF) nr. 723/2009

b. værtsstatens lovgivning på alle områder, som ikke er omfattet eller kun delvis omfattet af EU-retten

c. nærværende vedtægt og gennemførelsesbestemmelserne hertil.

Artikel 32

Tvister

1. Den Europæiske Unions Domstol er den kompetente instans, hvad angår retstvister mellem medlemmerne indbyrdes i relation til DARIAH ERIC, tvister mellem medlemmer, observatører og DARIAH ERIC og tvister, som Unionen er part i.

2. Ved tvister mellem DARIAH ERIC og tredjeparter gælder EU-lovgivningens jurisdiktionsbestemmelser. I tilfælde, der ikke er omfattet af EU-lovgivningen, er det lovgivningen i værtsstaten, der afgør, hvilken instans bilæggelse af sådanne tvister henhører under.

Artikel 33

Vedtægtens tilgængelighed

Vedtægten ajourføres og offentliggøres på DARIAH ERIC's websted og på dets vedtægtsmæssige hjemsted.

Artikel 34

Bestemmelser om oprettelse

1. Værtsstaten indkalder generalforsamlingen til et konstituerende møde hurtigst muligt og senest 45 kalenderdage, efter at Kommissionens beslutning om at oprette DARIAH ERIC træder i kraft.

2. Værtsstaten underretter de stiftende medlemmer om alle specifikke presserende retlige foranstaltninger, der skal træffes på vegne af DARIAH ERIC inden det konstituerende møde. De retlige foranstaltninger gennemføres af en af værtslandet bemyndiget person, medmindre et stiftende medlem fremsætter indvendinger inden for fem arbejdsdage efter at være blevet underrettet.

BILAG I

LISTE OVER MEDLEMMER OG OBSERVATØRER

Seneste ajourføring: 11. juni 2014

Medlemmer

Land eller mellemstatslig organisation	Repræsentant	National koordinerende institution
Østrig	Det østrigske ministerium for videnskab og forskning	Det østrigske videnskabsakademi — Institut for Corpus Linguistics og teksteknologi (ICLTT)
Belgien	Det belgiske kontor for videnskabspolitik	Gent Center for digital humaniora (Gent universitet)
Kroatien	Ministeriet for videnskab, uddannelse og sport	Institut for forskning i etnologi og folklore
Cypern	Digital Champion of Cyprus — Ministeriet for energi, handel, industri og turisme	Cyperns teknologiske universitet i Limassol
Danmark	Styrelsen for Forskning og Innovation	Det Digitale Humaniora Laboratorium
Frankrig	Det nationale center for videnskabelig forskning	Huma-Num (Det nationale center for videnskabelig forskning)
Tyskland	Det tyske forbundsministerium for uddannelse og forskning	Georg-August-Universität Göttingen
Grækenland	Generalsekretariatet for forskning og teknologi/Ministeriet for uddannelse og religiøse anliggender	Athens akademi
Irland	Det irske forskningsråd	Irlands nationalbibliotek i Maynooth
Italien	MIUR — Ministeriet for uddannelse, universiteter og forskning	Italiens nationale forskningsråd
Luxembourg	Ministeriet for videregående uddannelse og forskning	Det virtuelle center for viden om Europa
Malta	Ministeriet for uddannelse og beskæftigelse	Malta biblioteksråd
Nederlandene	Nederlandenes organisation for videnskabelig forskning	Dataarkivering og netværkstjenester
Serbien	Ministeriet for kultur og information	Beograds center for digital humaniora
Slovenien	Ministeriet for uddannelse, videnskab og sport	Inštitut za novejšo zgodovino/Institut for samtidshistorie

Observatører

Land eller mellemstatslig organisation	Repræsentant	National koordinerende institution

BILAG II

PRINCIPPER FOR BEREGNING AF BIDRAG

1. Medlemsstaternes og observatørernes årlige kontant- og naturaliebidrag bestemmes under anvendelse af følgende variabler:
   a. Fordelingsnøgle.
   b. DARIAH-ejerskabsenhed — i forkortet form: DARIAH-enhed.
   c. Kontantbudget.
   d. Naturaliebudget.
   e. Medlemmer og observatører udvalgt af generalforsamlingen til beregning af DARIAH-enheden.
2. Et lands fordelingsnøgle beregnes efter følgende formel: Landets BNP deles med summen af Europarådsmedlemsstaternes BNP, og fordelingsnøglen afrundes derefter til to decimaler. For lande, der optages i DARIAH ERIC som observatører, er fordelingsnøglen det halve af, hvad den ville have været, hvis de var blevet optaget som medlemmer.
3. DARIAH-enheden for kontantbudgettet (x) beregnes efter følgende formel: Kontantbudgettet deles med summen af fordelingsnøglerne for de medlemmer og observatører, der er udvalgt af generalforsamlingen til beregning af DARIAH-enheden for kontantbudgettet.
4. DARIAH-enheden for naturaliebudgettet (y) beregnes efter følgende formel: Naturaliebudgettet deles med summen af fordelingsnøglerne for de medlemmer og observatører, der er udvalgt af generalforsamlingen til beregning af DARIAH-enheden for naturaliebudgettet.
5. Kontant- og naturaliebidrag beregnes efter følgende formel:
   a. **Kontantbidrag**: Et lands fordelingsnøgle ganges med DARIAH-enheden for kontantbudgettet (x), og resultatet oprundes derefter til nærmeste hele hundrede euro.
   b. **Naturaliebidrag**: Et lands fordelingsnøgle ganges med DARIAH-enheden for naturaliebudgettet (y), og resultatet oprundes derefter til nærmeste hele tusinde euro.
6. Generalforsamlingen kan ændre kontant- og naturaliebudgettet hvert år og reference-BNP'et efter tre år i overensstemmelse med det vægtede afstemningssystem som defineret i artikel 10, stk. 14 og 16.
7. Hvis generalforsamlingen ikke ændrer budgetvariablerne (som beskrevet i ovenstående princip 1), udgør det årlige bidrag det foregående års bidrag med en årlig forhøjelse på 2 % som kompensation for inflation og omkostningsstigninger.
8. Mellemstatslige organisationer betaler bidraget i overensstemmelse med deres status som medlem eller observatør.
9. Bidrag fra enheder, der optages i løbet af et år, udregnes i forhold til, hvor mange måneder der er tilbage af det pågældende år, at regne fra den første dag i den måned, hvor optagelsen fandt sted.
10. Det årlige gebyr for medlemmer og observatører, der ikke fra starten af forpligter sig for fem år, forhøjes med 25 %, så længe der ikke er indgået en forpligtelse for den resterende periode. Hvis medlemmet forpligter sig for den resterende del af den femårige periode, eller hvis medlemmet forbliver medlem, eller observatøren forbliver observatør i fem år, skal der træffes foranstaltninger til at sikre, at medlemmet eller observatøren samlet set ikke betaler mere end standardgebyret for disse fem år.

BILAG III

FORELØBIGT BUDGET OG BIDRAG

Lande	Forpligtelsens varighed	Skønnet kontantbidrag År (*) (EUR)	Skønnet naturaliebidrag År (*) (EUR)	Samlede skønnede bidrag År (EUR)
Østrig (**)	3 år	28 250,00	231 250,00	259 500,00
Belgien	5 år	27 700,00	227 000,00	254 700,00
Kroatien	5 år	3 400,00	28 000,00	31 400,00
Cypern	5 år	1 300,00	11 000,00	12 300,00
Danmark	5 år	18 000,00	147 000,00	165 000,00
Frankrig	5 år	149 200,00	1 221 000,00	1 370 200,00
Tyskland (**)	indtil 26.2.2016	242 125,00	1 981 250,00	2 223 375,00
Grækenland	5 år	15 600,00	128 000,00	143 600,00
Irland	5 år	11 800,00	96 000,00	107 800,00
Italien	5 år	118 100,00	966 000,00	1 084 100,00
Luxembourg	5 år	3 200,00	26 000,00	29 200,00
Malta	5 år	500,00	4 000,00	4 500,00
Nederlandene	5 år	45 100,00	369 000,00	414 100,00
Serbien	5 år	2 500,00	21 000,00	23 500,00
Slovenien	5 år	2 700,00	23 000,00	25 700,00
	I alt	**669 475,00**	**5 479 500,00**	**6 148 975,00**

(*) De følgende år udgør det årlige bidrag det foregående års bidrag med en årlig forhøjelse på 2 % som kompensation for inflation og omkostningsstigninger (jf. princip 7, bilag II).

(**) Da varigheden af forpligtelsen er under fem år, er en forhøjelse på 25 % inkluderet (jf. princip 10, bilag II).

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA